

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ζαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ-ΦΑΞ 5232553 ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2001 ΑΡ. ΦΥΛ.379 ΔΡΧ. 250/Ε 0,73

ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΟΘΕΙΑΣ

Πρωτοφανές όργιο νοθείας με εισαγωγή ψηφοφόρων στις εκλογές του 2000

Στον απόηχο της επίσκεψης Πούτιν ήρθε στο φως το πόρισμα του Εισαγγελέα Ντογιάνκου για τις παράνομες ελληνοποιήσεις. Σύμφωνα με το πόρισμα δεκάδες χιλιάδες Ρώσοι ελληνοποιήθηκαν παράνομα την περίοδο πριν από τις εκλογές, πήραν εκλογικά διαβατήρια και ψήφισαν. Αυτές οι εκλογές ανέδειξαν με διαφορά εβδομήντα χιλιάδων ψήφων την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Το πόρισμα Ντογιάνκου ανεβάζει τον αριθμό αυτών που ελληνοποιήθηκαν παράνομα σε “τουλάχιστον 150.000”.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΩΝ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΕΛΛΗΝΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

Το σκάνδαλο των παράνομων

ελληνοποιήσεων ξέσπασε αμέσως μετά τις εκλογές αφού η έκτασή τους ήταν πολύ μεγάλη για να κρυφτεί. Την υπόθεση έ-

φερε στην επιφάνεια ο νεοδημοκρατικός τύπος. Η κυβέρνηση αρνήθηκε από την αρχή κάθε ευθύνη, ενώ ο Καραμανλής προσπάθησε από την αρχή να εκτονώσει το κλίμα, λέγοντας ότι πρέπει να ερευνηθούν σε βάθος τα στοιχεία και να ετοιμαστεί φάκελος. Η έρευνα κράτησε περίπου μισό χρόνο για τη ΝΔ και στο τέλος του 2000 είχε ολοκληρωθεί ο φάκελος με τα σχετικά

στοιχεία. Μετά την ολοκλήρωση του φακέλου οι βουλευτές της Ν.Δ. Κ. Σημαιοφορίδης και Ανδρεουλάκος κατάθεσαν το πόρισμα της ΝΔ στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Παν. Δημόπουλο. Εν τω μεταξύ είχε ήδη προσφύγει στη δικαιοσύνη με στοιχεία που είχε στη διάθεσή του για το ίδιο θέμα ο δημοσιογράφος Τριανταφυλλόπουλος (τέτοια σπουδή είχε δείξει ο Κα-

ραμανλής ώστε ένας άνθρωπος ατομικά κινήθηκε πιο γρήγορα από ένα κόμμα), και ήδη ερευνούσε την υπόθεση ο εισαγγελέας Σακελλάκος στον οποίο και παραπέμφθηκε το πόρισμα της ΝΔ. Με βάση τα στοιχεία του πορίσματος, πριν από τις εκλογές και για μεγάλο χρονικό διάστημα, διάφορες υπηρεσίες,

συνέχεια στη σελ. 6

ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ-ΖΩΝΗΣ ΣΤΗ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ σελ.4

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΒΟΝΝΗΣ ΑΛΛΟ ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΡΩΣΙΑ

Η “Προσωρινή Διοίκηση” του Αφγανιστάν που προέκυψε από τη Συνδιάσκεψη της Βόννης επιβεβαιώνει τη ρώσικη πολιτική ηγεμονία στο Αφγανιστάν.

Ο κυριότερος όρος αυτής της ηγεμονίας που ήταν η ένοπλη κυριαρχία της Βόρειας Συμμαχίας στην Καμπούλ είχε ήδη πραγματοποιηθεί πριν από τη Συνδιάσκεψη της Βόννης. Η Βόννη την επιβεβαίωσε. Το μεγάλο ζήτημα σ’ αυτή τη φάση ήταν ποιος θα πάρει το Υπουργείο Άμυνας. Ποιος δηλαδή θα έχει το αποφασιστικό ρόλο πάνω στις βασικές ένοπλες δυν-

νάμεις της χώρας. Η Βόννη έδωσε το Υπουργείο Άμυνας στον ασφαλίτη Μωχάμεντ Φαχίμ που υπηρετούσε τις Ρωσικές κατοχικές δυνάμεις μέχρι το 1992. Αυτόν τον αρχιπροδότη της χώρας και του λαού του τον προσέλαβε ο Μασούντ όταν αυτομόλησε, ή μάλλον προσποιήθηκε πως αυτομόλησε, και τον έκανε υπεύθυνο των δικών του υπηρεσιών ασφαλείας. Αυτό το φριχτό λάθος το πλήρωσε τελικά με την ίδια του τη ζωή αφού μόνο χάρη “στα στραβά μάτια” των υπηρεσιών ασφαλείας μπόρεσαν οι Ρώσοι να τον δολοφονήσουν με ένα

κομάντο αυτοκτονίας κι αμέσως ν’ αναλάβει τη διαδοχή του σαν ηγέτης του στρατού ο Φαχίμ.

Στη Ρωσία λοιπόν το Υπουργείο Άμυνας. Αυτό είναι το βασικό σ’ αυτή τη φάση και αυτό αποδεικνύεται καθημερινά αφού είναι ο Φαχίμ αυτός που έχει την πολιτική και πρακτική δύναμη να καθυστερεί ή και να απαγορεύει τη μαζική είσοδο δυτικών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, ιδιαίτερα στην περιοχή της Καμπούλ. Α-

συνέχεια στη σελ. 8

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Το συνολικό παραγωγικό σαμποτάζ στην αγροτική οικονομία στη μεταποίηση και στις υπηρεσίες (σελ. 17)
- Η επίσκεψη Πούτιν (σελ.7)
- Συνέδριο ΠΟΕΜ: Καταλυτική παρέμβαση ΕΡΓΑΣ (σελ. 2)
- Δυσκολίες για το Χριστόδουλο (σελ. 3)
- Ενισχύστε οικονομικά την ΟΑΚΚΕ (σελ.3)
- Η συγκέντρωση στη Δραπετσώνα που ένωσε Λιπάσματα και Ν/Ζώνη (σελ. 4)
- Ισραήλ: Ο σιωνισμός στην υπηρεσία του ισλαμοφασισμού (σελ. 24)

23ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΟΕΜ

Η ΚΑΤΑΛΥΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣ

Στη διάρκεια του τριημέρου 14,15,16 Δεκεμβρη έγινε το 23ο Συνέδριο της ΠΟΕΜ, της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργατών Μετάλλου.

Σ' αυτό συμμετείχαν 220 αντιπρόσωποι που ο μεγαλύτερος αριθμός τους είναι από τις βιομηχανίες του Μετάλλου. Στην ουσία σε αυτή την Ομοσπονδία αντιπροσωπεύεται η καρδιά της ελληνικής βιομηχανίας, δηλαδή τα Ναυπηγεία, το Αλουμίνιο, ο Χαλκός, η Χαλυβουργία. Ότι έχει απομείνει στη χώρα από βαριά μεταλλοβιομηχανία είναι εδώ.

Είναι φυσικό ότι όπως κάθε χρόνο η μεγάλη βιομηχανία μειώνεται, έτσι και κάθε φορά που γίνεται συνέδριο της ΠΟΕΜ οι αντιπρόσωποι είναι λιγότεροι.

Σε αυτό το Συνέδριο συμμετείχε με 4 αντιπροσώπους και ο ΕΡΓΑΣ από τη Ζώνη. Στο πλευρό τους ήταν και ο Αλέκος Πολίτης, που αποχώρησε από το συνδυασμό των Καραγιαννάκη-Λιακόπουλου, διαχωρίζοντας τη θέση του από αυτούς στο κεφαλαϊώδες ζήτημα των ευθυνών της πενταμελούς για το θάνατο των πέντε εργατών. Θυμίζουμε ότι εδώ αποκαλύφθηκαν τα πραγματικά στρατόπεδα στη Ζώνη και η πραγματική βαθιά σύμπλευση ανάμεσα στους Καραγιαννάκη-Λιακόπουλο και το ψευτοΚΚΕ.

Η αποχώρηση του Πολίτη σημαίνει το πρακτικό τέλος της παράταξης των Καραγιαννάκη-Λιακόπουλου. Αυτή η παράταξη που έπαιξε το δηλητηριώδη ρόλο του "κέντρου" στις προηγούμενες εκλογές, και που στόχευε βασικά στη διάλυση του ΕΡΓΑΣ, αποσυντέθηκε τελικά η ίδια επειδή το "κέντρο" δεν χωράει στη Ζώνη. Εκεί είτε είναι κανείς με τον ΕΡΓΑΣ, είτε είναι με τον Πουντίδη.

Στο Συνέδριο λοιπόν ο μεν Καραγιαννάκης κατέβηκε σαν υποψήφιος του ΣΥΝ, ο δε Λιακόπουλος εξαφανίστηκε. Έτσι κιόλας αποδείχτηκε ότι ο τάχα "ανεξάρτητος" αυτός συνδυασμός ήταν μια ακόμα βρώμικη μανούβρα του Συνασπισμού.

Αλλά δεν αποδείχτηκε μόνο σε επίπεδο Ζώνης πόσο σημαντική είναι η ύπαρξη ενός σταθερού και αποφασιστικού πόλου, σαν τον ΕΡΓΑΣ.

Ο ΕΡΓΑΣ, σαν αποφασιστικός πόλος απέδειξε την καταλυτική του επίδραση και μέσα στο ίδιο το Συνέδριο της ΠΟΕΜ. Ήταν πραγματικά καταπληκτικό να παρακολουθεί κανείς τον τρόπο με τον οποίο μια τόσο μικρή

μειοψηφία, όπως αυτή που συγκροτούσαν οι αντιπρόσωποι του ΕΡΓΑΣ συν τον Πολίτη, άλλαξε το ίδιο το πολιτικό περιεχόμενο αυτού του Συνεδρίου. Αυτή η αλλαγή έγινε τη δεύτερη μέρα του Συνεδρίου.

Η πρώτη μέρα ήταν η μέρα των επίσημων χαιρετισμών των κομμάτων και των ξένων αντιπροσωπειών στην οποία έγινε και η κεντρική απολογιστική εισήγηση της Διοίκησης. Το πνεύμα αυτής της μέρας ήταν η ενότητα όλων των παρατάξεων, δηλαδή το "εθνικό" συνδικαλιστικό μέτωπο ενάντια στην "παγκοσμιοποίηση" τον "νεοφιλελευθερισμό", την αστική τάξη και τελικά την κυβέρνηση. Οι ξένες αντιπροσωπείες που είχαν καλεστεί έκφραζαν με ακρίβεια αυτή την γενική ενότητα, αφού ήταν όλες βαλκανικές κνίτικες αντιπροσωπείες, ή ευρωπαϊκές, αλλά και αυτές με αντιπροσώπους των κνίτικων κομμάτων και των "αντιπαγκοσμιοποίηση" συνδικαλιστικών τάσεων.

Στη διάρκεια αυτής της μέρας γιορτάστηκε λοιπόν η μεγάλη ενότητα όλων των παρατάξεων στον "κοινό αγώνα για το ασφαλιστικό", και δόθηκαν οι όρκοι πίστης στη συνέχισή του. Η πολιτική αντιπαράθεση ήταν η συνηθισμένη, το ψευτοΚΚΕ να κατηγορεί τους "πουλημένους" συνδικαλιστές του ΠΑΣΟΚ και κοντά του, λίγο πιο διακριτικά, η ΝΔ να κάνει το ίδιο. Η πρώτη μέρα είδε μια ΠΑΣΚΕ να απολογείται ότι ήταν ανεξάρτητη από την κυβέρνηση "απόδειξη που συμμετείχε κι αυτή στις κινητοποιήσεις για το ασφαλιστικό", και να επαναλαμβάνει με πολλές διατυπώσεις τη γνωστή της επωδό προς το ψευτοΚΚΕ "Είμαστε κι εμείς αγωνιστές, κι όχι μόνο εσείς".

Είναι γεγονός ότι ποτέ αυτό το πνεύμα της υποχώρησης και της συμφιλίωσης δεν ήταν τόσο έντονο στην ΠΑΣΚΕ, γιατί ήταν η πρώτη φορά που η Ομοσπονδία συνεδρίαζε κάτω από τη σκιά της γραμμής Λαλιώτη, δηλαδή του μετώπου του ΠΑΣΟΚ με το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ.

Είναι επίσης γεγονός ότι και το ψευτοΚΚΕ αυτήν την πρώτη μέρα δεν έκανε τη συνηθισμένη έντονη φασαρία του ενάντια στην ΠΑΣΚΕ, όπως έκανε στα προηγούμενα Συνέδρια, με αποτέλεσμα τελικά να οξύνεται η αντιπαράθεση της ΠΑΣΚΕ με τον σοσιαλφασισμό.

Όλα έδειχναν ότι για φέτος είχε ετοιμαστεί, αν όχι ένας γάμος, τουλάχιστον ένας αρραβώνας από συνοικέσιο.

Όλα αυτά χάλασαν τη δεύτερη

μέρα. Και χάλασαν από την τοποθέτηση του σ. Δ. Γουρνά που μίλησε σαν εκπρόσωπος του ΕΡΓΑΣ. Η ουσία της εισήγησής του, που καταχειροκροτήθηκε ήταν γενικά η καταγγελία της ρώσικης πολιτικής και ειδικά του κάλεσμα για κοινό αγώνα ενάντια στους μεγάλους σαμποταριστές της βιομηχανίας, και τους μεγάλους εχθρούς της συνδικαλιστικής δημοκρατίας, που είναι οι "ναζί" πράκτορες του ψευτοΚΚΕ. Αυτούς τους κατηγορήσε ακόμα σαν εισαγωγείς της ξένης απλήρωτης εργατικής δύναμης, σαν επικεφαλής της "δουλοκτησίας", και σαν υπεύθυνους της διάλυσης του συνδικαλιστικού κινήματος που οφείλεται σε αυτή την ταξική διάσπαση.

Στο σημείο αυτό κατηγορήσε και ΠΑΣΟΚ και ΝΔ ότι είναι υπεύθυνοι ενός συνδικαλισμού "εργατικής αριστοκρατίας" που βρίσκεται μακριά και είναι σε αντίθεση με τα συμφέροντα της τεράστιας πλειοψηφίας των εργαζομένων, ντόπιων και μεταναστών.

Στο τέλος της ομιλίας του ο Δ. Γουρνάς κατηγορήσε ιδιαίτερα την ΠΑΣΚΕ για το ότι υποδουλώνεται στη γραμμή Λαλιώτη και τα βρίσκει με τους διώκτες της του ψευτοΚΚΕ, ενώ μίλησε και για την καραμανλική φιλοκνίτικη γραμμή μέσα στη ΝΔ. Σε μια στιγμή απευθύνθηκε χαρακτηριστικά στον Γ. Μίχα, πρόεδρο του Εργατικού Κέντρου Πειραιά και του είπε να θυμηθεί πως παραλίγο να φάει ένα τασάκι στο κεφάλι από τον Πουντίδη.

Αυτή η τοποθέτηση άλλαξε τα πάντα. Αμέσως μετά σηκώθηκε από την πλευρά της ΠΑΣΚΕ και μίλησε το ανέκαθεν πιο σθεναρά αντικνίτικο στέλεχος της, ο Στεφανόπουλος των Ναυπηγείων Ελευσίνας. Με τον αέρα που είχε φέρει μέσα στο συνέδριο η τοποθέτηση του ΕΡΓΑΣ, ο Στεφανόπουλος ήταν καταπέλτης και βγάζοντας στην επιφάνεια όλη την σαμποταριστική του γραμμή αντιπετέθηκε για λογαριασμό όλης της ΠΑΣΚΕ στο ψευτοΚΚΕ.

Από κει και πέρα όλη η γιορτή χάλασε. Οι κνίτες βγάλανε κάθε "μαλακή" τους φορεσιά και χτύπησαν την ΠΑΣΚΕ με όλη τους τη δύναμη. Αποτέλεσμα να βγούνε το ένα μετά το άλλο καταγιωστικά τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ και να τους πάρουν στο κνήγι. Αλλά και η ΝΔ αντί να κάνει τον προγραμματισμένο αντι-ΠΑΣΟΚ αγώνα της, μόλις το ΠΑΣΟΚ σταμάτησε την αντι-ΝΔ τακτική του, άρχισε κι αυτή να καταγγέλλει τους κνίτες. Όλοι οι καταχωνιασμένοι εξευτελι-

σμοί και οι ταπεινώσεις στις οποίες οι σοσιαλφασίστες για χρόνια υποχρέωναν τους αστο-ρεφορμιστές συνδικαλιστές, βγήκαν στην επιφάνεια και πήραν εκδικήση. Κάποια στιγμή στην δικιά του τοποθέτηση ο Μίχας είπε απευθύνόμενος στους κνίτες: "Έχει δίκιο ο Γουρνάς όταν λέει ότι υπερασπίζετε τα μικροαφεντικά που δίνουν τα χειρότερα μεροκάματα στους εργάτες".

Στο τέλος οι συνδικαλιστές του ψευτοΚΚΕ άρχισαν να χρησιμοποιούν το επιχειρήμα ότι "αφού μας χτυπάτε όλοι, σημαίνει ότι είμαστε στο σωστό δρόμο". Έγιναν εντελώς αμυντικοί και φάνηκε που ήταν ασυνήθιστοι σ' αυτό το ρόλο. Είναι χαρακτηριστικό της δύσκολης θέσης στην οποία είχαν βρεθεί το γεγονός ότι όλοι επιτέθηκαν στον Γουρνά και πρώτος ο Πουντίδης, που έβγαλε έναν οχετό από ψέματα στο ζήτημα της πενταμελούς για να χαρακτηρίσει το σύντροφο...άνθρωπο της εργοδοσίας.

Το αποτέλεσμα ήταν με την ανταπάντησή του ο σύντροφος να τους ξεσκεπάσει παραπέρα για την πολιτική τους στη Ζώνη, ενώ οι αντιπρόσωποι του ΕΡΓΑΣ μοίρασαν τις προκλητικές για την πενταμελή που είχε βγάλει ο ΕΡΓΑΣ στη Ζώνη σε όλους τους συνέδρους.

Τοποθέτηση έκανε επίσης ο Αλέκος Πολίτης ο οποίος δήλωσε συμφωνία με την τοποθέτηση του Γουρνά και κατήγγειλε σαν "γερασμένο", γραφειοκρατικό και μακριά από τους εργάτες τον συνδικαλισμό που εκπροσωπούν οι βασικές παρατάξεις του Συνεδρίου και καυτηρίασε την σπατάλη του (κόστισε 25 εκατομμύρια). Επίσης τοποθετήθηκε και ο σ. Δ. Βόγλης διαβάζοντας την ολοκληρωμένη πολιτικοσυνδικαλιστική ανάλυση του ΕΡΓΑΣ για αυτή την περίοδο η οποία επίσης μοιράστηκε στους συνέδρους.

Η τρομακτική αυτή μετατόπιση των πολιτικών μετώπων εκδηλώθηκε στο τέλος αυτής της δεύτερης μέρας όταν ΠΑΣΟΚ και ΝΔ ψήφισαν από κοινού ψήφισμα για το Αφγανιστάν καταψηφίζοντας εκείνο που κατέβασε το ψευτοΚΚΕ. Βεβαίως αυτό δεν σήμαινε ότι το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ βγάλανε ένα καλό ψήφισμα για το Αφγανιστάν. Το ψήφισμά τους ήταν κι αυτό μέσα στη γενική ρώσικη γραμμή, αλλά πολύ πιο μετριοπαθές. Γι αυτό το λόγο άλλωστε ο ΕΡΓΑΣ κατέβασε δικό του ψήφισμα που κατήγγειλε ΗΠΑ και Ρωσία για την επίθεση στο Αφγανιστάν. Αυτό το ψήφισμα πήρε μόνο τους ψήφους του ΕΡΓΑΣ.

Όμως αυτό που είχε σημασία

είναι ότι σ' αυτό το συνέδριο κατέβηκε ολοκληρωμένα και έπαιξε έναν καταλυτικό ρόλο η γραμμή της ΟΑΚΚΕ. Είναι χαρακτηριστικό ότι το μέτωπο ΕΡΓΑΣ-Πολίτη πρότεινε και πήρε ομόφωνα ψήφισμα του Συνεδρίου υπέρ της καθιέρωσης μόνιμου επιδόματος ανεργίας για τους άνεργους της Ζώνης. Αυτό αντικειμενικά δίνει μεγάλο κύρος και δύναμη στο ανερχόμενο αντισοσιαλφασιστικό συνδικαλιστικό μέτωπο στη Ζώνη. Πραγματικά τώρα μπορεί να καταλάβει κανείς από την τεράστια συσπειρωτική δύναμη της συνδικαλιστικής μας γραμμής στον Πειραιά και από την καταλυτική της επίπτωση στο συνέδριο της ΠΟΕΜ, πόσο σοφή ήταν η διαπίστωση του Μάο Τσε Τούνγκ: "η ορθότητα της πολιτικής γραμμής αποφασιζέται για όλα".

Κάτι ξέρουν οι αντιδραστικοί και οι σοσιαλφασίστες που μισούν τόσο πολύ την ΟΑΚΚΕ. Ξέρουν ότι όπου εμφανιστεί με την ενιαιομετωπική της πολιτική θα συσπειρώσει τις μάζες και θα παίξει το ρόλο του καταλύτη. Αυτό είναι το αποφασιστικό στην πολιτική πάλη.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στην Τ. Θυρίδα 8371, Τ.Κ. 10010

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιήστε το νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ. 8371 Τ.Κ. 10010 στο όνομα Κ. Κούτελος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο

Κώστας Κούτελος

Χαλκοκονδύλη 35

5ος όροφος

Τ.Θ. 8371

Τ.Κ. 100 10 Αθήνα

Τηλ.-Φαξ. 5232553

Ετήσια συνδρομή: 5.000

Εξαμηνιαία: 2.500

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΝ ΟΑΚΚΕ

Αγαπητοί φίλοι αναγνώστες η επίσκεψη Πούτιν στην Ελλάδα διέλυσε το μύθο της τάχα ανύπαρκτης και τάχα άσχετης με τη χώρα μας Ρωσίας, όπως η μεγάλη σφαγή στο Μανχάταν διέλυσε το μύθο της μονοκρατορίας των ΗΠΑ. Γιατί αυτή η δήθεν αμερικάνικη παντοκρατορία τρέχει τώρα μέσα στις σπηλιές και τα βουνά του Αφγανιστάν να κυνηγάει το φάντασμα του Μπιν Λάντεν που απαντάει πετώντας της βιντεοκασέτες και βγάζοντας της επιδεικτικά τη γλώσσα. Το γεγονός ότι η ΟΑΚΚΕ μπόρεσε να αποκαλύψει το ρώσικο έγκλημα-προβοκάτσια στη Ν. Υόρκη και τον καταστροφικό ρόλο της ρώσικης διείσδυσης στη χώρα μας υψώνοντας μόνη αυτή τη φωνή της ενάντια στον καγκεμπίτη Πούτιν οφείλεται στο ότι μείναμε πιστοί στις αρχές του μαρξισμού τη στιγμή που η σοσιαλιστική Κίνα του Μάο Τσε-Τουνγκ μετατρέπεται σε χιτλερική δικτατορία συμπαρασέρνοντας μαζί της όλο το μ-λ κίνημα και στο ότι ξεκινώντας απ' την πραγματικότητα αρνηθήκαμε ότι μια ιμπεριαλιστική αυτοκρατορία όπως η ρώσικη ήταν δυνατό ν' αυτοκτονήσει. Αυτή τη σταθερότητα έπρεπε να την υπερσπίσουμε σε δυο μεγάλες κρίσιμες εσωκομματικές πάλες ξεκαθαρίζοντας παράλληλα από μέσα μας εκείνες τις αντιλήψεις που μας έσπραν στο στρατόπεδο του σοσιαλφασισμού.

Αν παρά την πολύχρονη ασφυκτική απομόνωση καταφέραμε να ζήσουμε ήταν χάρη στη βαθιά εσωκομματική δημοκρατία που υπήρχε μέσα μας και στη θέληση να δίνουμε την ιδεολογική και πολιτική πάλη σε επίπεδο αρχών. Έτσι φτάσαμε ως εδώ. Αν οι ΗΠΑ αγκάλιασαν τον δολοφόνο του Μανχάταν δεν ήταν τόσο χάρη στους πράκτορες που η Ρωσία εξασφάλισε μέσα στην αμερικάνικη αστική τάξη, αλλά χάρη στο ότι όξυνε τη βαθιά

της αρρώστια, την περιφρόνηση και την εκμετάλλευση των λαών και των χωρών του Τρίτου Κόσμου, δηλαδή την εσωτερική της αδυναμία. Ήταν για παράδειγμα αρκετό για τις ΗΠΑ όταν η ρώσικη προπαγάνδα της υπέδειξε ότι πίσω από τους Τσετσένους είναι η Αλ Κάιντα και ο Μπιν Λάντεν για να εγκαταλείψουν την Τσετσενία στα χέρια των Ρώσων γενοκτόνων ναζί. Εκεί φαίνεται ο ιμπεριαλισμός τους.

Χάρη στο ρωσοαμερικάνικο "αντιτρομοκρατικό" μέτωπο μπόρεσε ο Πούτιν να έρθει στην Ελλάδα κάτω από τα αδιάφορα βλέμματα των δυτικών και να εξαγοράσει τους έλληνες αστούς δείχνοντας τους μπίζνες και κέρδη στα Βαλκάνια με φτηνό εργατικό κρέας εξασφαλίζοντας έτσι την ενεργειακή εξάρτηση της Ελλάδας. Μπροστά στο γκρέμισμα της βιομηχανίας από τους ρωσόδουλους οι μόνοι που μπορούν μέχρι τέλος να κυνηγήσουν αυτούς τους κατεδαφιστές είναι τα θύματα τους, οι εργάτες. Τέτοια είναι τα Λιπάσματα που ξεκίνησαν κατ' αρχήν απ' το ψωμί τους για να αντιληφθούν τον Λαλιώτη και μετά μέσα στην ασφυκτική απομόνωση να ενωθούν με τα θύματα των κνιτών στην Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη για να παλέψουν για την ύπαρξη τους σαν εργάτες και να κινηθούν ενάντια στην κατεδάφιση της χώρας. Ένας αγώνας που στο βάθος είναι για το ψωμί, την δημοκρατία και την ανεξαρτησία της χώρας. Αυτό θα ήταν αδύνατο αν δεν υπήρχε ο πολιτικός εκφραστής της εργατικής τάξης, η ΟΑΚΚΕ που γονιμοποίησε και καθοδήγησε την αυθόρμητη αντίσταση των θυμάτων. Έτσι ανθίζει τώρα ένα νέο εργατικό κίνημα στον Πειραιά σ' αυτή την πόλη που ο σοσιαλφασισμός θέλει να μετατρέψει σε άντρο του. **Τώρα λοιπόν πρέπει να δυναμώσουμε η ΟΑΚΚΕ, τώρα χρειάζεται να δυναμώσουμε η φωνή της για να μαζέψει όλες αυτές τις αντιστάσεις**

που θα δημιουργήσει το ρωσόδουλο μέτωπο στην προσπάθεια του να αδράξει όλη την εξουσία και να φέρει ένα κοινοβουλευτικό φασισμό. Τώρα ζητάμε και εμείς την οικονομική σας ενίσχυση για να μπορέσουμε να ανταπεξέλθουμε σ' όλα αυτά τα καθήκοντα που επιβάλλουν οι ραγδαίες εξελίξεις και να μπορέσουμε να ελαφρώσουμε το χρέος που μας άφησαν οι προηγούμενες εκλογές. Χρέος που ακόμα μας κυνηγάει με τα τοκοχρεολύσια των δανείων.

Καλούμε λοιπόν κάθε φίλο, κάθε άνθρωπο που μας αγαπάει να συνεισφέρει στην υπόθεσή μας. Ανεξάρτητα πόσο μικρό θεωρεί κανείς αυτό που μπορεί να προσφέρει είναι για μας πολύτιμο. Καλούμε τους αναγνώστες μας που έχουν τακτοποιήσει τις συνδρομές τους να δώσουν κι αυτοί ότι μπορούν. Είτε με την ταχυδρομική επιταγή που θα βρουν σ' αυτή την εφημερίδα, είτε με κατάθεση στο λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας στο λογαριασμό 160/76496229. Να υπενθυμίσουμε μόνο τρία πράγματα: σ' ότι αφορά το ευρώ να μην ανησυχούν οι φίλοι γιατί η ταχυδρομική επιταγή ακόμα κι αν γράφει δρχ. το ταχυδρομείο θα κάνει την μετατροπή αυτόματα σε ευρώ, δεύτερον οι φίλοι που καταθέτουν λεφτά στο λογαριασμό να μην ξεχνάνε να βάζουν το όνομα τους για να ξέρουμε ποιος τα έστειλε και τέλος όσοι δεν έχουν τακτοποιήσει τις συνδρομές προς την εφημερίδα θα τους παρακαλούσαμε να το κάνουν. Απ' την ενίσχυση σας εξαρτάται η δύναμη μας ν' απευθυνόμαστε όσο πιο πλατιά μπορούμε.

Σας ευχαριστούμε και ευχόμαστε σε όλους σας χρόνια πολλά και καλή χρονιά.

ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ

Ο ρωσόφιλος κάτω από τα πυρά σοβινιστών και "ευρωπαίων" της εκκλησίας

Η οξύτερη σύγκρουση του Ητυπικού εκφραστή της σοβινιστικής τάξης στην εκκλησία Καλίνικου με τον ρωσόφιλο Χριστόδουλο ξέσπασε την στιγμή που ο δεύτερος επιχειρήσει να επιβάλλει την πολιτική του ηγεμονία μέσα από τον "διορισμό" δικών του μητροπολιτών. Όποιος ελέγχει τους μητροπολίτες που αποτελούν την διοίκηση της εκκλησίας δηλ. το σώμα που αποφασίζει για τα πιο σημαντικά και ασήμαντα πράγματα ελέγχει ουσιαστικά την ίδια την εκκλησία. Το ιδιόμορφο μ' αυτούς τους παπάδες είναι ότι είναι ισόβιοι στη θέση που καταλαμβάνουν. Έτσι ήταν αναπόφευκτο ο Χριστόδουλος να συγκρουστεί με την εθνικιστική φράξια των Καλίνικου-Ανθίμου στο κρίσιμο ζήτημα της εκλογής μητροπολιτών.

Τη σύγκρουση αυτή την είχαμε προβλέψει στα άρθρα μας για την προβοκάτσια των ταυτοτήτων από το καλοκαίρι του 2000. Επισημαίναμε τότε ότι ο Χριστόδουλος χάρη στην προβοκάτσια του Σημίτη θα εξασφάλιζε την κυριαρχία μέσα στον εκκλησιαστικό σοβινισμό για να επιβάλλει αμέσως μετά την ηγεμονία της πολιτικής του γραμμής. Την ίδια στιγμή άμβλυσε, καθυστερούσε και αποδιοργάνωνε τις αντιστάσεις των σοβινιστών. Μ' αυτή τη διπλή τακτική έγινε αρχηγός του σοβινισμού απομονώνοντας

την φράξια των "ευρωπαίων" του Οικουμενικού Πατριαρχείου που τυπικός της εκφραστής ήταν ο Θηβών Ιερώνυμος. Από την άλλη μάλακωνε στην ουσία την αντιπαράθεση με τον Σημίτη στις ταυτότητες, ενώ ταυτόχρονα όξυνε την αντιδυτική προπαγάνδα ενάντια στην "άθρη ιντελιγκένσια" συσπειρώνοντας το σοβινισμό και σέρνοντας τον στην ρωσόφιλη γραμμή του. Χάρη σ' αυτή την τακτική οι Καλίνικος-Ανθίμος που ήταν σκληροί στις ταυτότητες αλλά επέμεναν στο ζήτημα ότι δεν φταίει η Ευρώπη για αυτές τις ταυτότητες, αλλά ο Σημίτης, γρήγορα υποβίβαστηκαν απέναντι στο Χριστόδουλο. Ακόμα και μετά το σαμποτάρισμα των υπογραφών ο Χριστόδουλος διασώθηκε από τον ρωσόδουλο Σημίτη όταν στο νέο κυβερνητικό σχήμα ο τελευταίος πρόσφερε στους παπάδες το κεφάλι του Σταθόπουλου σαν ικανοποίηση.

Η ανοιχτή σύγκρουση ξετυλίχτηκε πάνω στην εκλογή νέων μητροπολιτών σε τρεις μητροπόλεις της Σύρου, του Σιδηρόκαστρου και της Χαλκίδας που διεξάχθηκε στις 14 Σεπτεμβρη. Πάνω στην εκλογή του μητροπολίτη Σύρου ξέσπασε η σύγκρουση και διαμορφώθηκαν τα αληθινά μέτωπα μέσα στην Ιεραρχία. Εκεί ο Χριστόδουλος υποστήριζε τον αρχιμανδρίτη Δωρόθεου Πολυκανδριώτη. Απέναντι του στάθηκε ο υποψήφιος Εμμανουήλ Σιγάλας τον οποίο υποστήριζε από την αρχή ο "πατριαρχικός" Θηβών Ιερώνυμος και στήριξε η εθνικιστική

φράξια Καλίνικου. Αυτό το πρωφανές μέτωπο των μέχρι πρότινος πιο ακραίων αντιθετων πλευρών είναι που έδωσε την οριακή νίκη στον εκλεκτό του Χριστόδουλου με ψήφους 36 υπέρ, 33 κατά και τέσσερα λευκά. Αυτόν υποστήριξαν επίσης ο Θεόκλητος Ιωαννίνων που εμφανίστηκε αρχικά στο πλευρό της αντιπολίτευσης και κυρίως ο ρωσόδουλος Ζακύνθου Χρυσόστομος (Βήμα, 15/12). Η κεντρίστικη στάση του ανθρώπου που οδήγησε τον Χριστόδουλο στη Μόσχα πολύ πριν γίνει αρχιεπίσκοπος συντρίφτηκε, εκεί που δόθηκε μια αποφασιστική μάχη και ο "ρώσος" διάλεξε το στρατόπεδο Χριστόδουλου. Ωστόσο στο Σιδηρόκαστρο ο άνθρωπος του Χριστόδουλου Ιωακείμ Καρααχρήστου ηττήθηκε με 21 ψήφους έναντι του υποστηριζόμενου από τον Άνθιμο Μακάριου Φιλόθεου που πήρε 49 ψήφους. Στη Χαλκίδα η εκλογή δεν ήταν αμφισβητήσιμη και δεν υπήρχε σύγκρουση.

Μόλις ο Καλίνικος συσπείρωσε την φράξια του και αντιστάθηκε στην ηγεμονία του Χριστόδουλου, ο τελευταίος κινήθηκε αρχικά προς τον Άνθιμο Αλεξανδρουπόλεως για να τον πείσει να υποχωρήσει. Ωστόσο ο τελευταίος έμεινε αμετακίνητος και μάλιστα μετά την συνάντηση έστειλε επιστολή σε όλους τους ιεράρχες με την οποία δήλωνε ότι υποστηρίζει τον υποψήφιο του και κάλεσε όλους να τον ακολουθήσουν. Αφού απέτυχε να διασπάσει το στρατόπεδο του σοβινισμού βλέποντας ότι αντικειμενικά δια-

μορφώνεται ένα μέτωπο ευρωπαίων-σοβινιστών επιχείρησε να προσεταιριστεί τον Βαρθολομαίο για να εμποδίσει τη δημιουργία αυτού του μετώπου και να απομονώσει τους σοβινιστές. Αυτός ήταν ο λόγος για την "ανεξήγητα" φιλική στάση του Χριστόδουλου απέναντι στον Βαρθολομαίο στην 4η Συνέλευση του Παγκόσμιου (απόδημου) Ελληνισμού στην Θεσσαλονίκη. Αυτός που μέχρι χτες έβριζε και έφτυνε τον Βαρθολομαίο τώρα κάθισε δίπλα του, φρόντισε να του κλείσουν διπλανά δωμάτια στο ξενοδοχείο "Χαγιάτ", "κι όταν ο Οικουμενικός Πατριάρχης, προχθές το βράδυ, είχε χάσει την μαγνητική του κάρτα φιλοξενήθηκε από τον Αρχιεπίσκοπο για αρκετή ώρα (περισσότερη πάντως απ' όση χρειάστηκε να του την αντικαταστήσουν)" (Ελευθεροτυπία, 10/12). Την ίδια στιγμή ο Σημίτης και ο Γ. Παπανδρέου αγκάλιαζαν τον Βαρθολομαίο για να τον πιέσουν διακριτικά εναντίον των σοβινιστών παπάδων. Αυτή η απόπειρα απ' ότι φαίνεται δεν πέτυχε γιατί ο Θηβών Ιερώνυμος δεν υποχώρησε.

Ο κύριος στόχος του Χριστόδουλου τώρα είναι να διασπάσει το μέτωπο ευρωπαίων-σοβινιστών, σε όσο βαθμό έχει φτιαχτεί και να μην το αφήσει να συγκροτηθεί. Αυτό το σκοπό υπηρετούσε η ξαφνική επίσκεψη του στον υπουργό Παιδείας Ευθυμίου το βράδυ της 19ης Δεκεμβρη, όπου πήρε απ' αυτόν το πράσινο φως για την διχοτόμηση της μητρόπολης Νέας Σμύρνης που ση-

μαίνει ότι θα διεξαχθούν εκλογές για αυτήν στις αρχές του 2002. Όμως σ' αυτήν την επίσκεψη είχε εναντιωθεί πρόσφατα σε συνεδρίαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου η σοβινιστική φράξια θεωρώντας την ένα βήμα υποχώρησης για τις ταυτότητες, ενώ είχε συμφωνήσει ο Θηβών Ιερώνυμος που όμως εξαρχής δεν ήθελε σύγκρουση για τις ταυτότητες. Η τελική απόφαση ήταν να μη γίνει η συνάντηση και σε παραβίαση της απόφασης ο Χριστόδουλος πήγε. Επίσης η τάση Καλίνικου είχε ψηφίσει ενάντια στην διχοτόμηση της μητρόπολης Ν. Σμύρνης. Σε δυο πράξεις είχαν αντιταχθεί οι σοβινιστές και αυτές ακριβώς πραγματοποιήσε ο Χριστόδουλος για να προσεταιριστεί τους μετριοπαθείς παπάδες και για να διασπάσει το μέτωπο της διαμαρτυρίας. Σ' αυτό το στόχο υποτάσσονται τώρα όλες οι κινήσεις του. Γνωρίζοντας τις αδυναμίες των αντιπάλων του και το χάσμα που έχει δημιουργήσει ανάμεσα τους η προβοκάτσια του Σημίτη για τις ταυτότητες θα όξυνε στο έπακρο όλες τις αρρώστιες τους για να μην επιτρέψει να συγκροτηθεί αυτό το μέτωπο. Αυτή είναι και η γραμμή που ρίχνει ο Χριστόδουλος μέσα στους παπάδες ότι θέλει να είναι τάχα αρχιεπίσκοπος όλων των ιεραρχών και όχι της ομάδας της "Χρυσοπηγής", της παραεκκλησιαστικής οργάνωσης του Καλίνικου

ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ ΠΟΥ ΕΝΩΣΕ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ Ν/ΖΩΝΗ

Την 18η Δεκεμβρίου 2001 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του δημοτικού συμβουλίου του δημορχείου Δραπετσώνας, τεράστιας πολιτικής σημασίας συγκέντρωση της Επιτροπής Αγώνα των Λιπασμάτων. Εδώ για πρώτη φορά στη χώρα μας ύστερα από πολλά χρόνια, εκφράστηκε ένα γνήσιο και ενιαίο στη βάση του μέτωπο εργατών. Πρόκειται για την ενιαία παρουσία των απολυμένων των Λιπασμάτων και των εργατών στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος.

Η Επιτροπή Αγώνα προπαγάνδισε την εκδήλωση αυτή με μεγάλη έκταση αφισκοκόλληση στο κέντρο και τις συνοικίες του Πειραιά (δημοσιεύουμε παρακάτω τη σχετική αφίσα). Στη συγκέντρωση συμμετείχαν μαζικά τόσο οι απολυμένοι των Λιπασμάτων όσο και οι εργάτες της Ζώνης, περίπου εκατόν είκοσι απολυμένοι και πενήντα εργάτες της Ζώνης. Συνολικά τη συγκέντρωση παρακολούθησαν γύρω στα διακόσια άτομα, ενώ η αίθουσα του δημοτικού συμβουλίου είχε ήδη γεμίσει αρκετή ώρα πριν από την προγραμματισμένη ώρα της έναρξης της. Η μαζικότητα αυτή της συγκέντρωσης αποκτάει ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις από το γεγονός ότι η συγκεκριμένη μέρα ήταν μία από τις πιο παγωμένες μέρες του χειμώνα. Αυτό από τη μια εμπόδιζε αρκετούς ανθρώπους που ήθελαν να συμμετέχουν να έρθουν, από την άλλη φανερόναι την αποφασιστικότητα και τον ενθουσιασμό αυτών που θέλησαν να είναι εκεί.

Ο τόπος που έγινε η συγκέντρωση, το δημορχείο της Δραπετσώνας επιλέχθηκε για να αποδοθεί συμβολική δικαίωση στους απολυμένους που επέστρεψαν δυνατοί και ενωμένοι στον "τόπο του εγκλήματος", στη φωλιά του μετώπου των κατεδαφιστών του εργοστασίου.

Στο προεδρείο συμμετείχαν εκ μέρους της Επιτροπής Αγώνα των Λιπασμάτων ο σ. Γιάννης Νικολόπουλος, ο Ηλίας Ματέρης, ο Γιώργος Τριανταφύλλου, ο Απόστολος Παναγιωτίδης και ο Γιώργος Λαγκαδάς (οι δεύτερος, τρίτος, τέταρτος και πέμπτος είναι επίσης μέλη της διοίκησης του Σωματείου), ο σ. Δ. Γουρνάς εκ μέρους του ΕΡΓΑΣ και μέλος της Διοίκησης του Συνδικάτου Μετάλλου, ο Τάσος Μπεκρής συνδικαλιστής του ΕΡΓΑΣ, και ο Δ. Πάνου Γενικός Γραμματέας Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Καπνοβιομηχανίας.

Παραβρέθηκαν ο βουλευτής της ΝΔ Νεράτζης, εκπρόσωπος του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Λι-

ντζέρη, ο Αντώνης Μήλτσος από το συνδυασμό της Δραπετσώνας "Δημοτική Ενότητα", και ο Αλέκος Πολίτης, μέλος της διοίκησης του Συνδικάτου Μετάλλου, ο οποίος συνεργάζεται με τον ΕΡΓΑΣ.

Τη συγκέντρωση κάλυψε ο τηλεοπτικός σταθμός SEVEN ο οποίος όπως πολλές φορές έχουμε γράψει έχει βρεθεί πάντα στο πλευρό των απολυμένων.

Πριν ξεκινήσουν οι ομιλίες, απεύθυνε χαιρετισμό στους συγκεντρωμένους ο βουλευτής της ΝΔ Νεράτζης ο οποίος έπρεπε να φύγει για τη Βουλή όπου συζητιόταν ο προϋπολογισμός. Ο Νεράτζης αναφέρθηκε στην τροπολογία που κατατέθηκε από την Επιτροπή Αγώνα στο νομοσχέδιο του υπουργείου Γεωργίας την οποία είχε στηρίξει και ο ίδιος, και απορρίφθηκε από την κυβέρνηση, λέγοντας ότι η απόρριψη της τροπολογίας έδειξε ότι είναι απόφαση της κυβέρνησης να μη δώσει αποκατάσταση στους απολυμένους. Δήλωσε επίσης τη συμπαράστασή του στον αγώνα των απολυμένων η οποία όπως είπε είναι πάντα δεδομένη και αποχώρησε.

Βασικοί ομιλητές ήταν εκ μέρους της Επιτροπής Αγώνα ο σ. Γιάννης Νικολόπουλος και εκ μέρους του ΕΡΓΑΣ ο σ. Δ. Γουρνάς.

Το άνοιγμα της συγκέντρωσης εκ μέρους της Επιτροπής Αγώνα έκανε ο σ. Γιάννης Νικολόπουλος. Αφού παρουσίασε το προεδρείο και τους παρευρισκόμενους, αναφέρθηκε στη σημασία της μαζικότητας της συγκέντρωσης παρά το εμπόδιο του καιρού. Ο αγώνας των απολυμένων, είπε αποτελεί ζωντανή δάδα για τους βιομηχανικούς εργάτες του Πειραιά. Χαρακτηριστικό είναι ότι στα δύομισι χρόνια που διαρκεί, δύομισι χρόνια από τότε που έκλεισε το εργοστάσιο των Λιπασμάτων η κυβέρνηση δεν έχει τολμήσει να κλείσει κανένα άλλο εργοστάσιο στον Πειραιά.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στα προβλήματα της Ζώνης του Πε-

ράματος που υπολειπεται και έχει δουλειά για ελάχιστους εργάτες πια. Τόνισε την ανάγκη της ενότητας των εργατών των Λιπασμάτων και της Ζώνης ώστε να δυναμώσει ο αγώνας τους.

Ο σ. Γ. Νικολόπουλος περιέγραψε πως ήδη ο αγώνας των απολυμένων απέφερε σημαντικά κέρδη. Πήραν στα χέρια τους ύστερα από αλληπάλληλες δίκες το σωματείο από την πουλημένη ηγεσία Τσιρμούλα, με άμεσα υλικά κέρδη την περιουσία των ξενώνων στον Άγιο Αιμιλιανό και το ταμείο με τα έσοδα των ξενώνων. Κατάγγειλε τον Τσιρμούλα για την ανάληψη από το Ταμείο του Σωματείου περίπου έξι εκατομμυρίων τα οποία κατάληξαν στην τσέπη του αφού δεν υπάρχουν νόμιμα παραστατικά. Μάλιστα, τα πέντε εκατομμύρια τα σήκωσε επτά μόλις ημέρες μετά το κλείσιμο το εργοστασίου. Στη συνέχεια κι ενώ ακόμα εκκρεμούσε η υπόθεση στα δικαστήρια, στις αρχές του χρόνου σήκωσε τα υπόλοιπα μαζί με τους τόκους με αποτέλεσμα να παραδώσει ταμείο μηδέν. Έτσι ολοκληρώθηκε η εικόνα του ξεπουλήματος του αγώνα για τη σωτηρία του εργοστασίου και μετέπειτα για την αποκατάσταση των απολυμένων από τον Τσιρμούλα. Ο ομιλητής είπε ότι οι απολυμένοι θα προχωρήσουν εναντίον του με μήνυση και θα χρησιμοποιήσουν όλα τα δικαστικά μέσα για την ικανοποίηση των απαιτήσεων τους για τα εκατομμύρια που έφυγαν από το ταμείο. Η δυναμική του αγώνα και οι αλληπάλληλες δικαστικές επιτυχίες, δείχνουν ισχυρή την προοπτική της νίκης στα ευρωπαϊκά όργανα και στα ελληνικά δικαστήρια όπου οι απολυμένοι διεκδικούν αποκατάσταση και αποζημιώσεις.

Ο σ. Γ. Νικολόπουλος τόνισε τη σημασία της παρουσίας των εργατών της Ζώνης στη συγκέντρωση, αποτέλεσμα του καλέσματος του ΕΡΓΑΣ. Η συστράτευση του Α. Πολίτη με τον ΕΡΓΑΣ είναι δείγμα μίας νέας συγκρότησης συνδικαλιστικών δυνάμεων ενάντια στους κατεδαφιστές. Αποδεικνύεται ότι φτιάχνεται ένα ενιαίο μέτωπο κατατρεγμένων και γίνεται επιτακτική η ανάγκη να ενωθούν οι συνδικαλιστές για την Επιτροπή Σωτηρίας της Βιομηχανίας. Από την ενότητα θα κερδίσουν

τόσο οι Λιπασματιώτες, όσο και η Ζώνη. Όσο μένουν ανοιχτά τα εργοστάσια, θα μπορούν εκεί να βρίσκουν δουλειά οι απολυμένοι των Λιπασμάτων και οι άνεργοι της Ζώνης. Απεύθυνε κάλεσμα για πάλι όχι μόνο για να μην κλείσουν άλλα εργοστάσια, αλλά και για να ανοίξουν νέα, να σταθεί και να επιδοτηθεί η Ζώνη και να αποκατασταθούν οι Λιπασματιώτες. Και στη Ζώνη οι νέες δυνάμεις είναι που θα φέρουν τη νίκη. Είναι χαρακτηριστικό, είπε, ότι ο Πουντίδης είχε προγραμματίσει για την ίδια ημέρα κατάληψη και την ανέβαλε, και κατέληξε: "Η Ζώνη και τα Λιπάσματα μαζί ενωμένοι θα νικήσουν".

Στη συνέχεια τοποθετήθηκε εκ μέρους του ΕΡΓΑΣ ο σ. Δ. Γουρνάς. Ανάλυσε το φαινόμενο της ανεργίας στη Ζώνη, λέγοντας ότι η Ζώνη δεν κλείνει με απόφαση, όπως τα Λιπάσματα, αλλά μέσα από τη συνεχόμενη μείωση του αριθμού των πλοίων που φέρνουν οι εφοπλιστές στη Ζώνη για επισκευή. Αυτό το φαινόμενο έχει δύο αιτίες. Η μία είναι ότι η κυβέρνηση δεν προχωρά στην υλοποίηση υποδομών ώστε να μειωθεί το κόστος μέσα από τον εκσυγχρονισμό και να γίνει η Ζώνη ανταγωνιστική σε μία περίοδο ανάπτυξης των ανάλογων ναυπηγοεπισκευαστικών μονάδων στις γειτονικές χώρες. Η δεύτερη είναι ότι η συνδικαλιστική ηγεσία οδηγεί τους εργάτες σε άσκοπες απεργίες που έχουν μοναδικό αποτέλεσμα να διώχνουν τα καράβια.

Ο σ. Δ. Γουρνάς αναφέρθηκε στη συνέχεια στην κατάσταση των εργατών στη Ζώνη που τώρα δεν πιστεύουν ότι μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα. Προσπαθούν να βρουν δουλειά κάπου αλλού, χωρίς όμως να το καταφέρνουν. Ο μόνος δρόμος φαίνεται ότι είναι ο αγώνας. Όταν είναι η κυβέρνηση που κλείνει τις βιομηχανίες πρέπει να τους δίνει και χρήματα για να ζήσουν. Επισήμανε ότι η ενότητα των εργατών είναι ο αποφασιστικός παράγοντας για την πάλι για τη σωτηρία των βιομηχανιών. Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες δεν ενώνουν τους εργάτες παρά μόνο αν πρόκειται για τη στήριξη υποθέσεων που οι ίδιοι δεν τις καταλαβαίνουν, ούτε έχουν σχέση με τα άμεσα συμφέροντα τους, όπως π.χ. στην περίπτωση της ι-

διωτικοποίησης της Ιονικής. Είπε ότι πρέπει με τους εργάτες να αρχίσει τώρα η αντίστροφη μέτρηση γιατί χωρίς βιομηχανία δεν μπορούν να ζήσουν. Πρέπει να ενωθούν η Ζώνη και τα Λιπάσματα και να καλέσουν τους εργάτες των βιομηχανιών που κινδυνεύουν να ενωθούν μαζί τους και να παλέψουν όλοι μαζί για να μην κλείσει άλλη βιομηχανία και για να παίρνει μέτρα η κυβέρνηση για την αποκατάσταση των ανέργων των βιομηχανιών που κλείνει.

Τόνισε ότι στον αγώνα αυτό δεν θα υπάρχει συμπαράσταση από κόμματα και κανάλια στην αρχή. Υπάρχει συνωμοσία στα τέσσερα κόμματα που βγαίνει και στα κανάλια. Σε μία χώρα όμως που τα κόμματα παλεύουν για την εξουσία, η δυναμική του αγώνα θα αναγκάσει τα κόμματα να τον βοηθήσουν και να τον προβάλλουν. Ευχαρίστησε το κανάλι SEVEN για τη συμπαράστασή του. Κάλεσε τους εργάτες να πιστέψουν ότι με τον αγώνα θα βρεθεί λύση. Να πιστέψουν όχι στον αγώνα για τον αγώνα, αλλά στον αγώνα για τη νίκη.

Ακολούθησε δεύτερη τοποθέτηση του σ. Γ. Νικολόπουλου εκ μέρους της Επιτροπής Αγώνα. Παρουσίασε τα επί μέρους αιτήματα του αγώνα των απολυμένων των Λιπασμάτων, αιτήματα που αφορούν την άμεση ανακούφισή τους όπως η παράταση της ειδικής επιδότησης των απολυμένων από το ταμείο ανεργίας μέχρι τη συνταξιοδότησή τους, η παράταση του μέτρου της επιδότησης των εργοδότην που προσλαμβάνουν απολυμένους, η χορήγηση επιδόματος εορτών κ.λπ. Ξεκαθάρισε ότι το μεγάλο αίτημα παραμένει η αποκατάσταση των απολυμένων των Λιπασμάτων. Στιγμάτισε τη στάση του προέδρου του ΕΚΠ Γ. Μίχα που είχε δεσμευτεί να είναι παρών στη συγκέντρωση και παρατήρησε ότι η επιτυχία αυτής της συγκέντρωσης θα αποτελέσει ισχυρή πίεση για την προώθηση των πιο πάνω αιτημάτων των απολυμένων.

Επισήμανε ότι ο αγώνας των απολυμένων εμπνέει όλες τις δυνάμεις που θέλουν με τον ένα ή τον άλλον τρόπο να αντισταθούν στο καθεστώς. Αναφέρθηκε στην περίπτωση της νεολαίας της ΝΔ

της ΟΝΝΕΔ η οποία πραγματοποίησε παράσταση διαμαρτυρίας κατά του Λαλιώτη στήνοντας τρία πανό στην είσοδο του μετρό στο Σύνταγμα με διάφορα συνθήματα εναντίον του και την υπογραφή "Έργο Λαλιώτη". Η ΟΝΝΕΔ ακολούθησε το παράδειγμα των Λιπασματιωτών που πραγματοποίησαν δύο παραστάσεις διαμαρτυρίας στον ίδιο τόπο με πανό στο οποίο ήταν γραμμένο το σύνθημα "Έκλεισε το εργοστάσιο των Λιπασμάτων στη Δραπετσώνα. 380 οικογένειες στο δρόμο. ... Έργο Λαλιώτη".

Επίσης παρουσίασε τελευταίο δημοσίευμα της εφημερίδας "Επενδυτή" με τίτλο "Πρώτα γκρεμίζουν και μετά σχεδιάζουν", όπου καταγγελλόταν η πολιτική της κυβέρνησης για το εργοστάσιο των Λιπασμάτων στη Δραπετσώνα.

Στη συνέχεια ο σ. Νικολόπουλος μίλησε για τις εξελίξεις με τις προσφυγές της Επιτροπής Αγώνα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή η οποία εξετάζει σε βάθος τις καταγγελίες των απολυμένων και έχει ήδη εκδώσει γνωμοδότηση στην οποία αναφέρει ότι η κυβέρνηση δεν δίνει τα στοιχεία που της ζητάει προφανώς γιατί με τα στοιχεία αυτά η κατάδικη της είναι σίγουρη.

Τέλος, ο σ. Νικολόπουλος κάλεσε τους εργάτες των Λιπασμάτων και της Ζώνης να κάνουν την ίδια δυναμική παρουσία στην προγραμματισμένη εκδήλωση διαμαρτυρίας την ημέρα των Φώτων στον Πειραιά.

Αμέσως μετά μίλησε ο Δ. Πάνου, ο οποίος χαιρέτισε τον αγώνα των Λιπασματιωτών χάρη στον οποίο, όπως είπε, αναστάλθηκε το κλείσιμο άλλων εργοστασίων στον Πειραιά και συγκεκριμένα του Παπαστράτου και του Κεράνη. Αναφέρθηκε στη σπουδαιότητα της παρέμβασης των απολυμένων στην Ευρώπη.

Στη συνέχεια προχώρησε σε ανάλυση του φαινομένου της αποβιομηχάνισης της χώρας. Υπάρχει είπε μία γραμμή με συγκεκριμένους άξονες. Ένας άξονας είναι τα πανωτόκια με τα οποία έκλεισαν πολλές επιχειρήσεις που είχαν πάρει δάνεια τα οποία δεν μπόρεσαν να εξοφλήσουν. Άλλος άξονας είναι το περιβάλλον το οποίο χρησιμοποιεί ο Λαλιώτης ενάντια στη βιομηχανία, και κύριος στόχος του είναι να ερημώσει το λεκανοπέδιο της Αττικής. Η κατάσταση οξύνεται από τη χρησιμοποίηση ξένων εργατών σε κατάσταση υποδούλωσης, ενώ από την άλλη Έλληνες εργαζόμενοι μένουν άνεργοι. Αυτό, επισήμανε, είναι σχέδιο της κυβέρνησης για το οποίο υπεύθυνα είναι και τα κόμματα που στηρίζουν την κυβερνητική πολιτική σ' αυτά τα σημεία.

Μετά το κλείσιμο της ομιλίας του Δ. Πάνου έγιναν δύο παρεμβάσεις από Λιπασματιώτες. Η πρώτη παρέμβαση αφορούσε τις ευθύνες των ίδιων των εργατών για την κατάληξή τους πέρα από την προδοσία Τσιρμούλα. Η

δεύτερη παρέμβαση αφορούσε το θέμα της φυλάκισης Τσιρμούλα και της ανάγκης να επιδιωχθεί άμεσα η φυλάκισή του. Στο σημείο αυτό υπήρξε παρέμβαση της νομικής συμβούλου του Σωματείου, σ. Ρ. Κούτελου, που εξήγησε ότι η διαδικασία της ποινικής δίωξης θα απαιτήσει μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, όμως θα γίνουν όλες οι αναγκαίες και δυνατές ενέργειες για να επιβληθεί στον Τσιρμούλα η τιμωρία που του αξίζει. Ήδη η μέχρι τώρα διαδικασία συλλογής στοιχείων για την κατάχρηση έχει δώσει σημαντικές αποδείξεις.

Στη συνέχεια μίλησε εκ μέρους της ΟΑΚΚΕ ο σ. Ηλίας Ζαφειρόπουλος. Χαιρέτισε τη συγκέντρωση που έφερε μαζί τους εργάτες της Ζώνης και των Λιπασμάτων. Θύμισε ότι στα εγκαίνια της Ηετιώνειας Πύλης στη Δραπετσώνα όπου οι Λιπασματιώτες έκαναν συγκέντρωση διαμαρτυρίας ενάντια στον διοργανωτή της εκδήλωσης Λαλιώτη, ο Λαλιώτης προσπάθησε να καλυφθεί χρησιμοποιώντας αστυνομικές δυνάμεις. Το σύνθημα της συγκέντρωσης ήταν: "Λαλιώτη δε σε σώνει η αστυνομία, το έγκλημα θα βγει στην κοινωνία". Τόνισε ότι το έγκλημα πράγματι δεν μπορεί να κρυφτεί.

Ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος θύμισε επίσης ότι το Εργατικό Κέντρο Πειραιά είχε διώξει την Επιτροπή Αγώνα όταν με παρέμβαση της στο συνέδριό του, οι απολυμένοι ζήτησαν να στηρίξει το ΕΚΠ τα αιτήματά τους για αποκατάσταση. Όλα τα κόμματα, είπε, θέλουν να διώξουν τη βιομηχανία και πιο πολύ απ' όλους το λεγόμενο ΚΚΕ. Τον Πίτσο δεν τον αφήνουν να επεκταθεί οδηγώντας τον στο κλείσιμο, αφού όποιος δεν μπορεί να επεκταθεί πεθαίνει. Δεν θέλει όμως ο λαός τη χώρα χωρίς βιομηχανία. Υπάρχουν πολλοί στη Δραπετσώνα εκτός από τους απολυμένους που υποφέρουν επειδή έκλεισε το εργοστάσιο που έδινε ζωή στην περιοχή. Κάλεσε τους εργάτες να δείξουν υπομονή τώρα που ο αγώνας δυναμώνει και να κάνουν όλοι την παρουσία τους στα Φώτα. Τόνισε ότι αυτοί που έχουν φτιάξει τον κλοιό της απομόνωσης δεν μπορούν να τους πείσουν όλους. Το έγκλημα θα βγει στην κοινωνία οπωσδήποτε, αρκεί ο αγώνας να είναι δυνατός. Ήδη οι Λιπασματιώτες άντεξαν δύομισι χρόνια κι έτσι ήρθαν κοντά τους οι εργάτες της Ζώνης για να συγκροτηθεί μία καθαρή συμμαχία, μακριά κι έξω από κομματικές ίντριγκες και συνωμοσίες. Είπε επίσης ότι πρέπει να γίνει εκστρατεία για να πειστεί ο λαός για την ανάγκη ύπαρξης βιομηχανίας σ' αυτές τις περιοχές γιατί υπάρχουν αυταπάτες όπως το ότι αν φύγει η βιομηχανία θα πάρουν αξία τα ακίνητά του. Αλλά όταν δεν υπάρχουν εργαζόμενοι σε μία πόλη δεν υπάρχει και ζήτηση για τα ακίνητα. Επίσης η κυβέρνηση επιχειρεί να διώξει όλους τους εργάτες από το Λεκανοπέδιο της Αττικής ώστε να απαλλαγεί από την πιο

προοδευτική κοινωνική δύναμη που υπάρχει.

Κλείνοντας την ομιλία του ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος χαρακτήρισε ιστορική τη συνάντηση των εργατών της Ζώνης και των Λιπασμάτων, απαρχή της αντίστροφης μέτρησης για το μέλλον της βιομηχανίας και της εργατικής τάξης. Κάλεσε τους εργάτες να βγουν μπροστά και να μιλήσουν οι ίδιοι για τον εαυτό τους και για τα ζητήματά τους. Να μη μιλάνε άλλοι γι' αυτούς και στο όνομά τους. Η ομιλία του σ. Ζαφειρόπουλου έγινε δεκτή με πολύ έντονα χειροκροτήματα, και γενικά όλες οι ομιλίες έγιναν δεκτές με ενθουσιασμό από το ακροατήριο.

Ο σ. Γ. Νικολόπουλος πρόσθεσε ότι ο Νουφαρίτης, Μανουσσιγιαννάκης διαμαρτύρονται διαρκώς στο Μίχα επειδή παραχώρησε στο σωματείο και στην Επιτροπή Αγώνα των Λιπασμάτων γραφείο στο ΕΚΠ και του ζητούν να τους το αφαιρέσει. Κατάγγειλε ότι ο Νουφαρίτης μαζί με τον Μίχα συμμετέχουν στη Δομή Στήριξης ένα όργανο που συστάθηκε για να ασχοληθεί με τα κυβερνητικά μέτρα για τους απολυμένους το οποίο όμως δεν λειτουργήσαν. Στο ίδιο όργανο συμμετείχε, όταν συστάθηκε, από το Σωματείο ο πρώην πρόεδρος Μ. Τσιρμούλας. Ο συνδικαλισμός της απατεωνιάς, είπε, δεν θα περάσει.

Αναφερόμενος στο θέμα των δημοτικών εκλογών είπε ότι: "Ο Λαλιώτης έχει δηλώσει ότι θα εγκαταστήσει τους ανθρώπους του στους δήμους του Πειραιά. Η Επιτροπή Αγώνα στέλνει μήνυμα στον Λαλιώτη ότι όπου εμφανιστούν οι υποψήφιοι του θα φάνε ντομάτα.

Λαλιώτη όπου και να πας, όπου και να κρυφτείς, να ξέρεις τα Λιπάσματα μπροστά σου θα τα βρεις". Η τοποθέτηση αυτή προκάλεσε ενθουσιασμό στους Λιπασματιώτες που βροντοφώναξαν το σύνθημα του αγώνα, ξεσπώντας σε χειροκροτήματα.

Στη συνέχεια δόθηκε ο λόγος στο ακροατήριο. Χαιρετισμό απεύθυνε στη συγκέντρωση ο επικεφαλής του συνδυασμού της Δραπετσώνας

"Δημοτική Ενότητα", Α. Μήλτσος ο οποίος κάλεσε τους Λιπασματιώτες να ενισχύσουν την παρουσία τους στη Δραπετσώνα και θύμισε τις δεσμεύσεις της κυβέρνησης, των κομμάτων και της τοπικής αυτοδιοίκησης ότι δεν θα κλείσει το εργοστάσιο πριν εξασφαλιστεί η απασχόληση των εργαζομένων στις εργασίες ανάπλασης. Δήλωσε ότι ο συνδυασμός θα σταθεί στο πλευρό των απολυμένων και των εργατών της Ζώνης.

Χαιρετισμό απεύθυνε επίσης και ο εκπρόσωπος του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Λιντζέρη, ο οποίος μετέφερε τη δήλωση συμπαράστασης του Λιντζέρη και είπε ότι ο ίδιος προσωπικά αισθάνεται ντροπή να είναι μέλος του ΠΑΣΟΚ όταν οι απολυμένοι των Λιπασμάτων βρίσκονται σ' αυτή την κατάσταση. Είπε επίσης ότι ο Λιντζέρης θα σταθεί στο πλευρό και των εργατών της Ζώνης.

Τέλος, πήρε το λόγο ο Α. Πολίτης ο οποίος είπε ότι είναι μεγάλη η συγκίνησή του που συμμετέχει σ' αυτή τη συγκέντρωση. Κάλεσε τους Λιπασματιώτες να δείξουν εμπιστοσύνη στην ηγεσία τους, και δήλωσε ότι θα σταθεί δίπλα τους.

Η συγκέντρωση αυτή απόδειξε ότι ο αγώνας των απολυμένων των Λιπασμάτων ενάντια στους οποίους οι κατεδαφιστές διέπραξαν το πιο στυγνό τους έγκλημα έγινε καταλυτικός παράγοντας συσπείρωσης και ενότητας των βιομηχανικών εργατών του Πειραιά που εκφράστηκε κατ' αρχήν στο μέτωπο με τους εργάτες της Ζώνης. Οι δυνάμεις του σοσιαλφασισμού δοκίμασαν με την ασφυκτική απομόνωση του αγώνα των απολυμένων, με τον αποκλεισμό από συμμαχούς

και από τα ΜΜΕ, να οδηγήσουν το κίνημα στην απογοήτευση και τη διάλυση. Αλλά δεν τα κατάφεραν. Οι απολυμένοι αποκάλυψαν το έγκλημα στην κοινωνία, άρχισαν να κερδίζουν την κοινή γνώμη και δίνουν ήδη θάρρος και δύναμη στους εργάτες των βιομηχανιών που απειλούνται. Το αποτέλεσμα ήταν να βρεθούν αυτή τη στιγμή μαζί τους σ' ένα ενιαίο μέτωπο με κοινό στόχο τη σωτηρία της βιομηχανίας οι εργάτες της Ζώνης. Η ενότητα αυτή αναδεικνύει ένα νέο εργατικό κίνημα, όπου οι εργάτες συνειδητοποιούν τα ευρύτερα συμφέροντα πια της τάξης τους και είναι διατεθειμένοι να παλέψουν για αυτά, πέρα από το δικό τους άμεσο και συγκεκριμένο υλικό συμφέρον. Εδώ δεν είναι πια ένας περιορισμένος εργατικός χώρος που παλεύει για τον εαυτό του, αλλά ένας χώρος που παλεύει για τον εαυτό του και για έναν άλλο κλάδο εργατών. Εδώ είναι η αρχή του σχηματισμού της τάξης σαν τάξης.

Με τη συγκέντρωση στο δημαρχείο της Δραπετσώνας μπήκαν επίσης οι βάσεις για την ουσιαστική συγκρότηση του μετώπου για τη Σωτηρία της Βιομηχανίας που ιδρύθηκε με τη συγκέντρωση υπογραφών στην πλατφόρμα της Επιτροπής Σωτηρίας σε συγκέντρωση στο Εργατικό Κέντρο Πειραιά, την 21/5/2001.

Όσο ο αγώνας συνεχίζεται, οι δυνάμεις του μετώπου θα πολλαπλασιάζονται και το μέτωπο θα μετατραπεί σε χειμαρρό που θα αναχαιτίσει τους κατεδαφιστές και τα σχέδια τους. Ήδη η Επιτροπή Αγώνα και ο ΕΡΓΑΣ ετοιμάζουν τη νέα μεγάλη κοινή εκδήλωσή τους την ημέρα των Φώτων.

ΔΥΟΜΙΣΙ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΔΙΚΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΔΕΝ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

Στο όνομα μιας ανύπαρκτης "Ανάπλασης" στη Δραπετσώνα, ο Λαλιώτης με τη βοήθεια του ΣΥΝ και του ΚΚΕ έκλεισε τα Λιπάσματα. Τώρα απειλείται η Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη, η ΔΕΗ του Αγίου Γεωργίου, οι βιομηχανίες της Πειραιώς και της Θηβών και γενικά όποια άλλη βιομηχανία έχει απομείνει στον Πειραιά.

Αφού η κυβέρνηση χωρίς λόγο έκλεισε το εργοστάσιο των Λιπασμάτων είναι υποχρεωμένη να αποκαταστήσει τους 380 πρώην εργαζόμενους που πέταξε στο δρόμο.

Αν οι απολυμένοι των Λιπασμάτων αποκατασταθούν τότε αυτοί που γκρεμίζουν τις βιομηχανίες θα σκεφτούν πολύ να κλείσουν οποιαδήποτε άλλη στο μέλλον.

Γι' αυτό οι εργαζόμενοι του Πειραιά και γενικά αυτοί που πιστεύουν στην ανάπτυξη και στην πρόοδο πρέπει να υποστηρίξουν τους απολυμένους των Λιπασμάτων στο δίκαιο και παρατεταμένο αγώνα τους.

• **Να αποκατασταθούν οι απολυμένοι**

• **Να μην αφήσουμε να κλείσουν και άλλα εργοστάσια στον Πειραιά**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΣΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ
ΤΡΙΤΗ 18 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, 7μμ**

ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΟΘΕΙΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

πρακτορεία, προξενία και πρεσβείες, διάσπαρτα –τα περισσότερα στη Ρωσία– υπέγραψαν παράνομα διαβατήρια. Σε δημοσίευμα εκείνης της περιόδου της εφημερίδας *Καθημερινή*, 28/1/2001, με τίτλο: “Η...μισή Ρωσία ψήφισε στην Ελλάδα”, αναφέρεται ότι: “Κατά την ομολογία του υπουργείου Εσωτερικών, έχουν εισέλθει στην Ελλάδα περίπου 135.000 ομογενείς εκ των οποίων οι 91.000 περίπου με “θεώρηση παλιννόστησης” και οι υπόλοιποι 44.000 με τουριστική θεώρηση”. Στη συνέχεια ενεργώντας κάτω από την πίεση πολλών βουλευτών, ο Καραμανλής κατάθεσε πρόταση για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής η οποία απορρίφθηκε. Το θέμα συντήρησαν στην επιφάνεια με επανειλημμένες επερωτήσεις τους στη Βουλή οι βουλευτές της ΝΔ, ενώ ο Γ. Παπανδρέου αρνήθηκε επανειλημμένα να τους απαντήσει. Στις αρχές του φετινού Σεπτεμβρίου ήρθε στην επιφάνεια ένα άλλο πόρισμα το οποίο συνέταξε ο αξιωματούχος του υπουργείου Εξωτερικών, Χαρ. Δημητρίου ύστερα από έρευνα στο προξενείο στη Μόσχα με βάση καταγγελίες για πλαστά διαβατήρια της πρεσβείας μας στο Μπακού που είχαν γίνει ενάμισι χρόνο πριν ασχοληθεί το Υπουργείο Εξωτερικών! Οστόσο το πόρισμα αυτό δεν το έδωσε ποτέ στη δικαιοσύνη ο Γ. Παπανδρέου. Ύστερα από σωρεία δημοσιευμάτων για το πόρισμα Δημητρίου στο οποίο διαπιστώνεται σωρεία παραβάσεων εκ μέρους σειρών υπαλλήλων, ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Ιωάννης Σακελλάκος παράγγειλε τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. Την έρευνα ανέλαβε ο εισαγγελέας Πρωτοδικών Ισίδωρος Ντογιάκος, ο οποίος ασχολείται εδώ και χρόνια με τις παράνομες ελληνοποιήσεις. Έτσι προέκυψε το πόρισμα Ντογιάκου και δεν υπήρξε καμία μεθόδευση όπως ισχυρίζεται τώρα σε μία από τις συνηθισμένες πια επιθέσεις της κατά της Δικαιοσύνης, επειδή δεν την ελέγχει, η κυβέρνηση Σημίτη.

ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ ΝΤΟΓΙΑΚΟΥ

Από το πόρισμα Ντογιάκου προκύπτουν ποινικές ευθύνες τουλάχιστον οκτώ υπουργών και υφυπουργών των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ τη χρονική περίοδο 1996-2001, για παράνομες “ελληνοποιήσεις” περισσότερων από 150.000 παλιννοστούτων, αλλά και αλλογενών.

Σε δημοσίευμα της *Ελευθεροτυπίας*, 22/12, αναφέρεται ότι: “...Ο αριθμός των αλλοδαπών ανέρχεται περίπου, σε 150.000 μόνο από τη Μόσχα. Τούτο αναφέρεται στο σκεπτικό του πορίσματος ΕΔΕ, που διενήργησε το Δεκέμβριο του 2000 με εντολή

του ΥΠΕΞ, ο διπλωματικός υπάλληλος Χαρ. Δημητρίου... Η παράνομη είσοδος στη χώρα μας των παραπάνω προσώπων είχε συνέπεια την απόκτηση εκ μέρους τους της ελληνικής υπηκοότητας, την εγγραφή τους στα δημοτολόγια διάφορων δήμων και κοινοτήτων της χώρας και φυσικά στη συνέχεια στους εκλογικούς καταλόγους της χώρας...”.

Το κρίσιμο χρονικό διάστημα, συναρμόδιοι υπουργοί και υφυπουργοί Εξωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Εσωτερικών ήταν κατά καιρούς οι Θεόδωρος Πάγκαλος, Γιώργος Παπανδρέου, Γρηγόρης Νιώτης, Αλέκος Παπαδόπουλος, Βάσω Παπανδρέου, Γιώργος Φλωρίδης, Γιώργος Ρωμαίος, Μιχάλης Χρυσοχοϊδης. Τα αδικήματα που περιγράφονται στο πόρισμα διώκονται σε βαθμό πλημμελήματος και αφορούν επίσης αστυνομικούς υπαλλήλους, αλλά και άλλους κρατικούς υπαλλήλους. Η αναφορά Ντογιάκου στηρίζεται σε σειρά δημοσίων εγγράφων αλλά και καταθέσεων. Ο εισαγγελέας απαντά παραθέτει αυτοδύο αποσπάσματα από καταθέσεις δύο πιλότων της Ολυμπιακής Αεροπορίας (Γρ. Κωσταντέλλου, προέδρου της Ένωσης Χειριστών Πολιτικής Αεροπορίας και Νίκου Κορώνια): “...και οι δύο καταθέτουν με σαφήνεια ότι τις παραμονές των βουλευτικών εκλογών του 2000, σημαντικός αριθμός ομογενών που ζούσαν στην Κύπρο, πιθανότατα και από αυτούς που είχαν “ελληνοποιηθεί” παράνομα... μεταφέρθηκε με αεροσκάφη των Μακεδονικών Αερογραμμών, θυγατρικής εταιρείας της Ο.Α., σε διάφορες πόλεις της Β. Ελλάδας, προκειμένου να ψηφίσουν σε εκλογικά τμήματα των παραπάνω περιοχών. Μετά την ημέρα των εκλογών μεταφέρθηκαν και πάλι στην Κύπρο... Και οι δύο μάρτυρες καταθέτουν ότι οι ως άνω επιβάτες δεν μιλούσαν ελληνικά, ούτε καν κατανοούσαν την ελληνική γλώσσα. Κατά την επιβίβασή τους δε στο αεροσκάφος ελάμβαναν από άγνωστα άτομα ένα φάκελο με άγνωστο στους ίδιους (σ.σ.: τους μάρτυρες) περιεχόμενο...”.

Ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στη διαδικασία που ακολουθήθηκε, η οποία φαίνεται να είχε αφετηρία την Κύπρο. Ενδεικτική είναι η κατάθεση του Γιώργου Φλωρεντή, συμβούλου του τότε υπουργού Δημόσιας Τάξης, Γιώργου Ρωμαίου. Σύμφωνα με αυτή, μετά από σύσκεψη των συναρμόδιων υπουργών Εσωτερικών, Εξωτερικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης Ελλάδας και Κύπρου, “τον ενημέρωσε ο προϊστάμενός του υπουργός, ότι θα αποστέλλονταν από την Κύπρο, από εκπρόσωπο των Ποντιακών Οργανώσεων, καταστάσεις ομογενών, οι οποίοι είχαν λάβει προηγουμένως θεώρηση παλιννόστησης από τις

ελληνικές διπλωματικές αρχές, προκειμένου αυτές οι καταστάσεις να διαβιβαστούν προς τη Διεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας κ.λπ. Πράγματι, επρόκειτο περί ανεπίσημης διαδικασίας”. Σύμφωνα με το πόρισμα, τις καταστάσεις αυτές θα έστελνε ο Δημ. Ασλανίδης, υπάλληλος της Εμπορικής Τράπεζας στο υποκατάστημα της Λευκωσίας και Α’ Γραμματέας της Νομαρχιακής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ στην Κύπρο “και πάνω θα υπήρχε υπόμνηση ότι της όλης διαδικασίας ενόπιον των αρχών θα φρόντιζε άγνωστο άτομο, με το όνομα Κωνσταντίνος Ασκαλίδης και δύο ακόμη με τα στοιχεία Σπυρίδων Ματσουκάτωφ και Θωμάς Καλαϊτζίδης, άγνωστο με ποια ιδιότητα”. “Καθίσταται επομένως πασιφανές, αναφέρει ο εισαγγελέας, ότι η διαδικασία που εφαρμόστηκε για την “ελληνοποίηση” των Ποντίων που ζούσαν στην Κύπρο... είναι σαφώς παράνομη, αφού ουδεμία από τις τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις που όριζε η, ανεπαρκής έστω, νομοθεσία τηρήθηκε. Είναι δε απορίας άξιο πως η ελληνική πολιτεία με την απλή υποβολή ονομαστικών καταλόγων χορηγούσε την ελληνική υπηκοότητα και ιθαγένεια σε άτομα με ονοματεπώνυμα εντελώς ξενικά”.

Είναι χαρακτηριστική επίσης η αναφορά στις διαδικασίες μετάφρασης των εγγράφων τα οποία προσκόμιζαν στο Υπ. Εξ οι ενδιαφερόμενοι. Η αδυναμία της μεταφραστικής υπηρεσίας να ανταποκριθεί “δημιούργησε ιδιωτικά μεταφραστικά γραφεία, τα οποία απλώς μετέφραζαν χωρίς καμία εγγύηση για την ορθότητα της μετάφρασης αλλά και την γνησιότητα του εγγράφου”.

Μάλιστα γίνεται λόγος για ειδικά κλιμάκια υπαλλήλων του Υπ. Εξ, τα οποία είχαν εγκατασταθεί στην Αθήνα (Μενίδι), Θεσσαλονίκη και Λευκωσία, και “χορηγούσαν επιτόπου θεωρήσεις παλιννόστησης (με βάση αμφιβόλου γνησιότητας δικαιολογητικά), οι οποίες ισοδυναμούσαν με άδειες παραμονής δώδεκα μηνών”.

“...Η διαδικασία αυτή ήταν εντελώς αυθαίρετη, αφού δεν προβλεπόταν από διάταξη νόμου, “νομιμοποιήθηκε” όμως πρόσφατα με τη διάταξη του άρθρου 13 του ν. 2790/2000”. Ο εισαγγελέας, καταλήγοντας συνάγει τρία βασικά συμπεράσματα, στα οποία εστιάζει το πρόβλημα: “Στην έλλειψη μέτρων από τους συναρμόδιους υπουργούς (κυρίως του ΥΠΕΞ, όπως αναφέρει), παρά τις οχλήσεις των διπλωματικών υπηρεσιών. Στην εφαρμογή σε όλες τις φάσεις απόκτησης ελληνικής υπηκοότητας, διαδικασιών και μεθόδων που δεν προβλεπόνταν από συγκεκριμένες και θεσμοθετημένες νομικές διατάξεις. Στην εφαρμογή εκ μέρους των υπουργείων Εξωτερικών, Εσωτερικών, Δημόσιας και

υπηρεσιών, παράνομης διαδικασίας και συγκεκριμένα με την ανεπίτρεπτη διαμεσολάβηση ιδιωτών για την “ελληνοποίηση” αγνώστου αριθμού ομογενών Ποντίων αλλά και Ρώσων, οι οποίοι είχαν εγκατασταθεί στην Κύπρο”.

Ο ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΣΥΓΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗ ΝΟΘΕΙΑ

Από το πόρισμα αυτό προκύπτει με σαφήνεια ότι στις εκλογές αυτές υπήρξε τεράστια έκταση νοθείας που προέρχεται μάλιστα από τη Ρωσία. Στη Ρωσία απευθύνθηκε ο ρωσόδουλος Σημίτης για να γίνει πρωθυπουργός. Στη νοθεία αυτή συμμετείχαν κεντρικά στελέχη της κυβέρνησης και μεγάλα τμήματα του κρατικού μηχανισμού, ενώ φαίνεται ότι όλη την υπόθεση την οργάνωσε ο Γ. Παπανδρέου.

Η κυβέρνηση αρνείται ότι έγινε νοθεία και επιτίθεται ξανά στους “κομματικά” ελεγχόμενους δικαστές. Είναι χαρακτηριστική όμως η δήλωση του Σκανδαλίδη για το πόσο ένοχη είναι: “Σαν Έλληνας, είπα, ντρέπομαι για τις πέντε, δέκα, δεκαπέντε παράνομες ελληνοποιήσεις αλλά ήταν εν γνώσει των κυβερνήσεων ότι μπορούσαν να συμβούν και τέτοια φαινόμενα”. Το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ αναφέρονται σε μάχη λάσπης ανάμεσα στα δύο μεγάλα κόμματα και σε “συμφωνισμό σκανδαλών”, δηλαδή συγκαλύπτουν τη νοθεία όπως θα περίμενε κανείς από αυτούς τους ρωσόδουλους.

Τι κάνει όμως η αξιωματική αντιπολίτευση;

Ο Καραμανλής δηλώνει ευθαρσώς στην *Καθημερινή*, (28/12): “Θεωρώ ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έπρεπε να δημιουργήσει την αίσθηση ότι εκλάπη το εκλογικό αποτέλεσμα. Ούτε και σήμερα το λέω. Γι’ αυτό και είπα από την πρώτη ώρα: Όχι κραυγές, ό-

χι φωνές, όχι συνθήματα. Θα μελετήσουμε σοβαρά τα στοιχεία που έχουμε ή θα βρούμε και μετά θα φέρουμε το θέμα με τους νόμιμους τρόπους στη Βουλή. Αυτό και κάναμε. Είναι βέβαιο ότι υπάρχουν συνταρακτικά στοιχεία. Λέω, λοιπόν, να το ερευνησουμε και να φτάσουμε, όλοι μαζί, σε κοινά συμπεράσματα. Γιατί, ασχέτως εκλογικού αποτελέσματος και της όποιας επιρροής έχει σ’ αυτό η συγκεκριμένη δραστηριότητα, το βέβαιον είναι ότι προσβάλλει την ουσία και την ποιότητα της δημοκρατίας. Προσβάλλει τη νοημοσύνη των πολιτών. Δηλητηριάζει το πολιτικό παιχνίδι, το έντιμο, το θεμιτό πολιτικό παιχνίδι με την αντιπαράθεσή του. Πρέπει να λήξει αυτό το θέμα. Κι εμείς θα το φτάσουμε μέχρι το τέλος. Πρέπει να διερευνηθεί αυτή η υπόθεση. Πρέπει να ξέρουν όλοι οι Έλληνες τι έγινε και τι πρέπει να αποφεύγουμε από δω κι εμπρός”. Ο Καραμανλής δεν ήθελε ούτε θέλει εξουσία της ΝΔ, και δεν τον ενδιαφέρει το πρωτοφανές στη μεταπολιτευτική ιστορία κορυφαίο δημοκρατικό ζήτημα της νοθείας. Τον Καραμανλή τον ενδιαφέρει “να μην προσβάλλεται η νοημοσύνη των πολιτών”. Ο αρχηγός του κόμματος που φαίνεται τελικά ότι ήθελε να κυβερνήσει δεν ενδιαφέρεται για το εκλογικό αποτέλεσμα.

Πρόκειται για τεράστιο σκάνδαλο οικογενειακής κάλυψης της πραξικοπηματικής ανάδειξης μίας κυβέρνησης που ήρθε στην εξουσία ενάντια στη θέληση του λαού. Είναι η απόλυτη κατακύλα στην οποία οδηγεί τη χώρα το σοσιαλφασιστικό μέτωπο όπου πρωταγωνιστεί πλέον ο ρωσόφιλος ηγέτης και προδότης του ίδιου του κόμματος Καραμανλής.

ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ

συνέχεια από τη σελ. 3

μέσα από την οποία βγήκε και αναριχήθηκε ο Χριστόδουλος. Αυτή η προπαγάνδα πιάνει τόσο ώστε ο φερόμενος σαν “πατριαρχικός” μητροπολίτης Κορίνθου να βγει ανοιχτά με γράμμα του στο Βήμα και να στηρίζει τον Χριστόδουλο.

Αυτή είναι η πάλη που διεξάγεται και που θα παρακολουθήσουμε στην περίοδο που έρχεται. Οι παλιοί αντικομμουνιστές σοβινιστές του Καλλίνικου παραμένουν στη στρατηγική τους και δεν θέλουν να υποταχτούν στη ρώσικη στρατηγική του “ορθόδοξο τόξου” και τη Μόσχα. Οι μετριοπαθείς παπάδες που συντάσσονται στο πλευρό του Βαρθολομαίου εναντιώνονται κι αυτοί στο “ορθόδοξο τόξο”. Αυτά εί-

ναι τα κοινά τους σημεία. Αλλά η παλιά σοβινιστική μούχλα των Καλλίνικου συγκροτείται μετωπικά με την διακριτική “εκκοσμίκευση” των πατριαρχικών και το ρήγμα των ταυτοτήτων είναι τεράστιο. Αν αυτοί οι “αντιπρόσωποι του Θεού” μπορούσαν να αντιληφθούν λίγο τι συμβαίνει στην γη ίσως η υποταγή της εκκλησίας στη Μόσχα μέσα από την κρατικοποίηση της καθυστερήσει, έστω και λίγο, έστω και πρόσκαιρα για να μπορέσει να δώσει πολύτιμο χρόνο για την αποκάλυψη του νέου μεγάλου εχθρού του λαού μας και της αστικής τάξης, οπότε και της πλειοψηφίας των αρχιερέων. Απ’ αυτή την άποψη ενδιαφέρει και μάλιστα εξαιρετικά αν οι εθνικιστές μπορέσουν να αντισταθούν στον ρωσόφιλο Χριστόδουλο.

Ο ΠΟΥΤΙΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ

Στην πρώτη παράγραφο της α-φίσας της ΟΑΚΚΕ για την επί-σκεψη Πούτιν στην Ελλάδα ανα-φερόταν ότι: "Τώρα είναι ο πρό-εδρος της Ρωσίας που έρχεται στην Ελλάδα. Γι' αυτόν δεν θα υπάρ-χουν ούτε μαζικές διαδηλώσεις, ούτε φωτιές, ούτε θα πει ο αρχιε-πίσκοπος ότι τα χέρια του είναι βουτηγμένα στο αίμα. Παρ' όλο που αυτός έχει τα πιο ματωμένα χέρια του κόσμου από τη μαζική σφαγή των Τσετσένων, όλοι θα εκ-θειάσουν τον ερχομό του". Έτσι ακριβώς έγινε.

Η επίσκεψη Πούτιν έγινε δυνα-τή χάρη στην προβοκάτσια επίθε-ση στους δίδυμους πύργους και στα πλαίσια του μετώπου ΗΠΑ - Ρωσίας - Ευρώπης "ενάντια στην τρομοκρατία".

Το καθεστώς είχε ήδη στρώσει τα κόκκινα χαλιά στον Πούτιν πριν αυτός έρθει. Ο ίδιος ο διευθυντής της *Ελευθεροτυπίας* και ένας απεσταλμένος του Βήματος, έσπευ-σαν να μεταβούν στη Ρωσία για να του πάρουν συνέντευξη που προ-βλήθηκε σε πρωτοσέλιδο.

Στη συνέχεια ο ίδιος ο Σημίτης του άνοιξε διάπλατα τις πόρτες, ενώ όλα τα κόμματα, μεγάλα και μικρά, οργανώσεις, πρωτοβουλίες, Γένοβες, συσπειρώσεις, κνίτες και αναρχικοί τήρησαν τριών ημερών σιγή για το νέο αφεντικό. Ο Σημί-της εφάρμοσε για τον Πούτιν τα πιο αυστηρά μέτρα ασφαλείας, κλείνοντας την πόλη για τους Α-θηναίους που ποτέ πριν, ούτε με την επίσκεψη Κλίντον, ούτε με την επίσκεψη του Πάπα δεν είχαν υ-ποστεί τέτοιο αποκλεισμό. Το κλεί-σιμο των δρόμων είναι κάτι συνη-θισμένο στις επισκέψεις ηγετών μεγάλων κρατών. Το πρωτοφανές εδώ ήταν ότι ο Πούτιν κυκλοφο-ρούσε παντού, **κατάλαβε όλους τους δρόμους στην Αθήνα, σα να βρισκόταν σε ρώσικη αποικία.** Είναι χαρακτηριστικά τα "α-νέκδοτα" της αγανάκτησης που κυκλοφόρησαν από τους Αθηναί-ους κατά τη διάρκεια της επίσκε-ψης, όπως "μας έκανε τη ζωή που-τίνι", "έγινε της πουτίννας" και το πιο δημοφιλές, το ελληνικό παρα-τσούκλι του Πούτιν, που δεν ήταν άλλο από το όνομα του σε μία κα-θόλου κολακευτική παραλλαγή...

Αυτές τις αντιδράσεις προκαλέ-σε στο μέσο Έλληνα μόνο ο Πού-τιν, αφού τέτοια ανέκδοτα δεν εί-χαν βγει (αυθόρμητα από το λαό, και όχι από τα πάσης φύσεως κνι-τοειδή) ούτε όταν ήρθε ο Κλίντον, ούτε πολύ περισσότερο όταν ήρθε ο Πάπας. Ο νέος τσάρος έφτασε με τυμπανοκρουσίες και οι "υπή-κοοι" έπρεπε να νιώσουν ποια εί-ναι η νέα εξουσία.

Η επίσκεψη αυτή ήταν μία μι-κρή πρόγευση για αυτά που περι-μένουν το λαό μας αν το ανερχό-μενο καθεστώς πετύχει να επιβά-λει τη ρώσικη κυριαρχία στην Ελ-λάδα.

Το απόγευμα της πρώτης μέρας της επίσκεψης ο Πούτιν συνάντη-σε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και επισκέφθηκε το Ελληνικό Κοι-

νοβούλιο, όπου σε πανηγυρική τε-λετή στην αίθουσα της Γερουσί-ας, ο πρόεδρος της Βουλής τον πα-ρασημοφόρησε με το Χρυσό Με-τάλλιο της Βουλής. Τη δεύτερη μέρα επισκέφθηκε το πρωί την Α-κρόπολη, πήγε στο Μουσείο της Ακρόπολης συνοδευόμενος από τον υπουργό Πολιτισμού Βενιζέλο, κα-τάθεσε στεφάνι στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, πήρε το με-σημεριανό του γεύμα στο Μέγαρο Μαξίμου με οικοδεσπότη τον προ-θυπουργό, πήγε το απόγευμα στο δημαρχείο της Αθήνας, όπου του απονεμήθηκε από τον Αβραμιόπου-λο το χρυσό μετάλλιο Αξίας της Πόλης και το χρυσό κλειδί της Πό-λης και στη συνέχεια στο Πανε-πιστήμιο Αθηνών, όπου ανακηρύ-χθηκε επίτιμος διδάκτορας!!! Ήθε-λε να παρακολουθήσει και μία καλλιτεχνική εκδήλωση, που πραγματοποιήθηκε με αφορμή την επίσκεψη του στο Μέγαρο Μουσι-κής, αλλά ευτυχώς για τους Αθη-ναίους το μετάνιωσε...

Οπωσδήποτε τέτοια μεγαλεία δεν γνώρισε ποτέ ο Κλίντον του οποίου η υποδοχή έγινε με τα ο-μοιώματα του στους δρόμους να καίγονται. Τότε οι δρόμοι είχαν κλείσει από το καθεστώς με τις διαδηλώσεις του ψευτοΚΚΕ και των δορυφόρων του για να απο-κλείσουν την κυκλοφορία του Κλί-ντον στην πόλη. Τώρα οι δρόμοι έκλεισαν πάλι από το καθεστώς για να παραχωρηθούν αυτή τη φο-ρά στον Πούτιν. Πρόκειται για μια νέα τάξη πραγμάτων...

Τόσο στις δύο συνεντεύξεις που προηγήθηκαν όσο και στις διάφο-ρες συναντήσεις του ο Πούτιν έ-λεγε διαρκώς μόνο αυτά που ζη-τούσε από την Ελλάδα, και στην περίπτωση των όπλων αυτό που απαιτούσε εκβιαστικά από την Ελλάδα.

Ήδη στη συνέντευξη του στην *Ελευθεροτυπία* είπε: "Η Ελλάδα σ' ένα χρόνο θα έχει την προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπολο-γίζουμε πολύ ότι θα πρόκειται για μία περίοδο που η κίνηση για την προσέγγισή μας με την ΕΕ θα εί-ναι ιδιαίτερα αποτελεσματική". Ε-νώ στη συνέντευξη του στο *Βήμα* ο Πούτιν ανέφερε ότι: "Η ανάπτυ-ξη των σχέσεων Ρωσίας και Ελ-λάδας προς τη σωστή κατεύθυνση θα μπορούσε να αποτελέσει γέφυ-ρα για το επόμενο βήμα της ανά-πτυξης των σχέσεων της Ρωσίας με το διαμορφούμενο σύστημα ευ-ρωπαϊκής ασφάλειας".

Σαν αντάλλαγμα υποτίθεται ότι πρόσφερε μία "νεφελώδη" υποστή-ριξη της Ρωσίας στην ελληνική εξωτερική πολιτική η οποία όμως ήδη βρίσκεται στην υπηρεσία της Ρωσίας. Με λίγα λόγια ο Πούτιν δεν πρόσφερε τίποτα, αλλά φρό-ντισε να τα πάρει όλα. Από την άλλη ο Σημίτης πρόσφερε ότι μπορούσε.

Σε ότι αφορά την επίμονη απαι-τηση του Πούτιν για τη στήριξη της Ελλάδας στην προσπάθεια της Ρωσίας να ενισχύσει τη θέση της σε ΕΕ και ΝΑΤΟ, ιδιαίτερα ενό-

ψει της ελληνικής προεδρίας στην Ε.Ε. το 2003, οπράκτορας Σημίτης έκανε την εξής περιεκτική δήλω-ση: "Η Ρωσία αποτελεί αναπόσπα-στο τμήμα της Ευρώπης και δεν νοείται κοινή εξωτερική πολι-τική της ΕΕ που δεν έχει άμεση επαφή, άμεση συνεργασία, άμε-ση συνεννόηση με τη Ρωσία. Το στοιχείο αυτό πρέπει να το λά-βουμε υπόψη μας στους σχεδια-σμούς της διεύρυνσης του ΝΑ-ΤΟ και της Ε. Ένωσης. Δεν υ-πάρχουν πλέον διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα στη Δύση και στην Ανατολή". Μπορεί κανείς να φανταστεί τι έχει να γίνει το 2003.

Ο ίδιος ο Πούτιν εκφράζοντας την ικανοποίησή του για το ότι ο Σημίτης μπόρεσε να συμμορφώσει όλη την κυβέρνηση στις ρώσικες απαιτήσεις χαρακτήρισε "εξαιρε-τικά εμπιστευτικές" (!) και απο-τελεσματικές τις συνομιλίες του με τον Πρωθυπουργό γύρω από τις διεθνείς σχέσεις, τη διμερή συνεργασία στο πλαίσιο του διεθνούς συ-

νασπισμού κατά της τρομοκρατί-ας, την ενίσχυση του ρόλου του Ο-ΗΕ και τη συμμετοχή της Ρωσί-ας στην ευρωπαϊκή ασφάλεια" (*Βήμα*, 8/12/2001). Το θαυμαστικό δίπλα στη φράση "εξαιρετικά ε-μπιστευτικές" έχει τοποθετηθεί από τον αρθρογράφο του *Βήματος* ο οποίος σωστά αναρωτιέται όταν λέει "εμπιστευτικές" ο Πούτιν τι μπορεί να εννοεί, αφού η Ελλάδα υποτίθεται ότι μπορεί να α-νταλλάσσει "εμπιστευτικές" από-ψεις και πληροφορίες για διεθνή θέματα μόνο με τους συμμάχους της...

Η κυβέρνηση υπόγραψε έξι συμφωνίες με τη Ρωσία που απλώνο-νται σε όλο το φάσμα των πολιτι-κών και οικονομικών σχέσεων. Πρόκειται για συμφωνίες συνεργασίας στους τομείς των καυσί-μων και ενέργειας, δικαιοσύνης, αστυνομίας, αερομεταφορών, ναυ-τιλίας και ίδρυσης πολιτιστικών κέντρων με πρόγραμμα μορφωτι-κών ανταλλαγών κ.λπ. Η πιο ση-μαντική από αυτές τις συμφωνίες

ήταν αυτή που αφορά τον τομέα της ενέργειας όπου η Ρωσία θέ-λει την Ελλάδα προτεκτοράτο. Ό-πως αναφέρει το *Βήμα*, 9/12/2001: "Το περιεχόμενο της συμφωνίας δεν προβλέπει μόνο την πραγμα-τοποίηση ρωσικών επενδύσεων στην Ελλάδα, αλλά και τη συμμε-τοχή σε διεθνείς διαγωνισμούς σε τρίτες χώρες. Σε αυτό το πλαίσιο η Lukoil και ο όμιλος Λάτση, που διεκδικούν από κοινού τα ΕΛΠΕ, έχουν αναλάβει ανάλογα πρωτο-βουλία και στη Γιουγκοσλαβία, ό-που μετέχουν στο διαγωνισμό για τη μεγαλύτερη εταιρεία διανομής καυσίμων, την Beopetrol. Ταυτό-χρονα είναι προφανές ότι λόγω της τεράστιας διαφοράς στα μεγέθη των δύο χωρών οι ρωσικές εται-ρείες θα έχουν κυρίαρχο ρόλο κα-τά την πρακτική εφαρμογή αυτών των σχέσεων. Αυτό που κυρίως συ-νεισφέρει η ελληνική πλευρά εί-ναι η ιδιότητα του κοινοτικού μέ-λους και τα συναφή πλεονεκτή-

συνέχεια στη σελ. 15

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΠΟΥΤΙΝ:

ΤΟ ΦΙΛΙ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ

Τώρα είναι ο πρόεδρος της Ρωσίας που έρχεται στην Ελλάδα. Γι' αυτόν δεν θα υπάρχουν ούτε μαζικές διαδηλώσεις, ούτε φωτιές, ούτε θα πει ο αρχιεπίσκοπος ότι τα χέρια του είναι βουτηγμένα στο αίμα. Παρ' όλο που αυτός έχει τα πιο ματωμένα χέρια του κόσμου από τη μαζική σφαγή των Τσετσένων, όλοι θα εκθειάσουν τον ερχομό του. Αυτό οφείλεται στο ότι πατώντας στα παλιότερα εγκλήματα των ΗΠΑ, η ανερχόμενη στρατοκρατική υπερδύναμη που λέγεται Ρωσία, έχει αποκτήσει την πολιτική ηγεμονία στη χώρα μας.

Γι' αυτό το στόχο πάλεψαν αθόρυβα επί δεκαετίες αφοσιωμένοι υπηρέτες της, όπως ο διπρόσωπος Α. Παπανδρέου και το ψευτοΚΚΕ. Για να αλώσουν την κρατική μηχανή, ο μεν πρώτος έκανε εισοδιμό στη ντόπια άρχουσα τάξη, ενώ το δεύτερο την πίεζε απ' έξω. Τώρα οι διάδοχοι εισοδιστές Σημίτης, Λαλιώτης, Γ. Παπανδρέου, ετοιμάζονται να φέρουν στην εξουσία τον ΣΥΝ που δεν είναι παρά μια μεταμπίεση του ψευτοΚΚΕ. Στο μεταξύ οι ίδιοι ώθησαν τον φιλικό τους Καραμανλή στην ηγεσία της ΝΔ ανατρέποντας το δυτικόφιλο Μητσοτάκη.

Σήμερα η Ρωσία έχει αιχμαλωτίσει τη χώρα σ' έναν πελώριο ιστό αράχνης.

Κατ' αρχήν έχει καταφέρει να εντάξει πολιτικά τη χώρα μας στη δικιά της διεθνή στρατηγι-κή, δηλαδή να κάνει "φίλους του έθνους" τους δικούς της φίλους, που είναι οι δικτάτορες της Κίνας, του Ιράν, της Συρίας και οι γενοκτόνοι επεκτατιστές της Σερβίας και ταυτόχρονα να εμφανίσει στην κοινή γνώμη σαν "κύριο εχθρό του έθνους" το δικό της κύριο εχθρό, τις ΗΠΑ. Ύστερα, αξιοποιώντας και οξύνοντας τις ελληνοτουρκικές αντιθέσεις **έχει πετύχει να εγκαταστήσει τους πυραύλους της S-300** εξασφαλίζοντας στρατιωτικές βάσεις και τον έλεγχο της στρατηγικής αεράμυνας της χώρας. **Στο επίπεδο της οικονομίας έχει αδράξει την ενέργεια** μέσω του φυσικού αερίου και τώρα παίρνει τα διυλιστήρια με τη Λουκίλ. **Με τον πράκτορά της Κόκκαλη έχει βάλει στο χέρι τις τηλεπικοινωνίες και την πληροφορική οργάνωση του δημόσιου.** Για να αφαιρέσει την υλική βάση κάθε ανεξάρτητης ανάπτυξης που είναι η βιομηχανία, η Ρωσία την κατεδαφίζει. Γι' αυτό **το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΝ και ο Λαλιώτης κλείνουν εργοστάσια, εμποδίζουν κάθε μεγάλη βιομηχανική επένδυση και κάθε παραγωγική έρευνα, ενώ ματαιώνουν ή καθυστερούν τα μεγάλα έργα υποδομής με οικολο-γικά και αντικαπιταλιστικά προσχήματα.**

Τέλος, η Ρωσία έχει συγκροτήσει ένα πολύ πλατύ αντιδραστικό ιδεολογικό μέτωπο, χρησιμο-ποιώντας την πολιτική Ορθοδοξία, καλλιεργώντας έναν νέο εθνορατσιστικού τύπου αντι-μπεριαλισμό, κι έναν μικροαστικό αντικαπιταλισμό, ενώ αναβίωσε και τον αντισημιτισμό. Καθόλου τυχαία η "Χρυσή Αυγή", επειδή είναι φιλορώσικη, εξασφαλίζει νόμιμη λειτουργία, μόνη αυτή ανάμεσα σε όλες τις ναζιστικές οργανώσεις στην Ευρώπη, ενώ και η **δολοφονική "17N" επειδή εξο-ντώνει τους εχθρούς της Ρωσίας (π.χ. αμερικάνους, βιομήχανους) μένει είκοσι χρόνια ασύλλη-πτη.**

Η στιγμή που έρχεται ο Πούτιν είναι διαλεγμένη. Χάρη στη σφαγή-προβοκάτσια του Μανχάταν, η Ρωσία έγινε δεκτή σα σύμμαχος της Δύσης. Τώρα, μπορεί να κλιμακώσει ραγδαία τη δράση της και στην Ελλάδα. Ήρθε η ώρα η αράχνη να αγκαλιάσει και να πλήξει το θύμα της.

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ

Καλούμε κάθε τίμιο και δημοκρατικό άνθρωπο να σταθεί μαζί μας σε ένα ενιαίο μέτωπο για την αποκάλυ-ψη και την αναχαίτιση αυτού του νέου μεγάλου εχθρού του λαού μας, για να εμποδίσουμε την καταστροφή της χώρας, την υποτέλεια και τον επερχόμενο φασισμό.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

7 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2001, 7.00 μμ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ TITANIA (Παν/μιου 52-54, Αθήνα)

Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΥΤΙΝ

Η συγκέντρωση της ΟΑΚΚΕ για την κατ'αγγελία του ρώσικου σοσιαλμπεριαλισμού και της επίσκεψης Πούτιν έγινε στις 7 Δεκέμβρη, δεύτερη μέρα της επίσκεψης του, στο ξενοδοχείο Τιτάνια στην οδό Πανεπιστημίου. Τη μέρα εκείνη το καθεστώς είχε κλείσει το κέντρο της Αθήνας ώστε να κάνει το νέο αφεντικό επίδειξη ισχύος στους υπηκόους του.

Ήταν εντελώς κλειστή ειδικά η Πανεπιστημίου επειδή δίπλα μας ακριβώς, στο ιστορικό κτίριο του Πανεπιστημίου Αθήνας, ο αρχικαγκεμπίτης ανακηρυσσόταν επίτιμος διδάκτορας! Ξεπερνώντας και τον "ρώσικο" αποκλεισμό, και το σιβηρικό κρύο που επικρατούσε εκείνη την ημέρα, και πάνω απ' όλα το απαγορευτικό ιδεολογικό τείχος που έχουν υψώσει γύρω από κάθε τι αντιρώσικο στη χώρα μας οι τοποπατηρητές της νέας εξουσίας, μαζεύτηκαν στη μικρή αίθουσα του ξενοδοχείου Τιτάνια πενήντα σύντροφοι και φίλοι δημοκράτες, αντιφασίστες.

Για τους ανθρώπους που είναι έξω από τα αιχμηρά πολιτικά μέτωπα της εποχής, αυτός είναι ένας εξαιρετικά μικρός αριθμός. Για όσους όμως ξέρουν τι σημαίνει να πηγαίνει κανείς κόντρα στο συντριπτικό ρεύμα, κόντρα σε όλα τα κόμματα και κομματίδια, κάθε σημαίας και κάθε απόχρωσης, κόντρα σε όλους αυτούς που είτε ανοιχτά χαιρέτισαν, είτε έκαναν πως δεν έμαθαν τίποτα για την επίσκεψη Πούτιν, αυτός ήταν ένας πολύ σημαντικός αριθμός.

Το μεγάλο ζήτημα είναι ότι ενώ ο ρώσικος σοσιαλμπεριαλισμός ηγεμονεύει, και μάλιστα έχει διεισδύσει σε όλα τα κύτταρα

της πολιτικής, κοινωνικής και πνευματικής ζωής, παίρνοντας χιλιάδες μορφές, υπάρχει σήμερα ένας μικρός αποφασισμένος πολιτικός στρατός ανθρώπων με βαθιά ξεκαθαρισμένες ιδέες που είναι έτοιμος να σταθεί, ήδη στέκεται απέναντι του.

Όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, το ζήτημα δεν ήταν πόσο δυνατό θα ήταν το αντιρώσικο κόμμα όταν η Ρωσία θα πατούσε εδώ φανερά το πόδι της, αλλά αν θα υπήρχε!

Το μεγάλο ζήτημα λοιπόν με

την συγκέντρωση κατά του Πούτιν είναι ότι έγινε. Από αυτή την άποψη πιο σημαντικό κι από τι ειπώθηκε σ' αυτήν, ήταν η προπαγάνδισή της. Για μέρες ήταν κολλημένη στο κέντρο της Αθήνας μια από τις καλύτερες αφίσες της ΟΑΚΚΕ με τίτλο "Επίσκεψη Πούτιν. Το Φιλί της Αράχνης" η οποία καλούσε στη συγκέντρωση στο "Τιτάνια".

Πραγματικά η ζωή είναι παράξενη. Την ώρα που το νέο καθεστώς είχε επιβάλλει την ιδεολογική, πολιτική και λειτουργική αποστείρωση της πρωτεύουσας για να δεχτεί το νέο δυνάστη, την ίδια ώρα, υπήρχε

μόνο ένας τίτλος, μόνο μια φωνή με την οποία μιλούσαν οι τοίχοι και αυτή ήταν εναντίον του. Η δύναμη αυτής της αφίσας και αυτής της συγκέντρωσης οφείλεται στην εξής πραγματική αντίφαση: Ότι ο δυνάστης αντλεί τη δύναμη του από μια συνωμοσία. Ελέγχει τους μηχανισμούς αλλά δεν ελέγχει τις μάζες. Έχει δικούς του "αξιωματικούς", αλλά δεν έχει στην πραγματικότητα δικούς του μαζικούς στρατούς. Από την άλλη μεριά επειδή οι συνωμότες δεν έχουν

πάρει ακόμα ολόκληρη την εξουσία, είναι αδύνατο να εκδηλωθούν έντονα και δραστήρια υπέρ του αφεντικού τους για να μην αποκαλυφθούν. Δεν υπήρχε καμιά αφίσα υπέρ του αφεντικού, είτε από το αυθόρμητο των μαζών, είτε από το συνειδητό των πρακτόρων.

Έτσι έγινε ώστε η αφίσα της ΟΑΚΚΕ και η συγκέντρωση της ΟΑΚΚΕ να γεμίσουν το πελώριο κενό ή για τη ακρίβεια να δώσουν στο κενό μια φωνή. Η πρωτοπορία του συνειδητού προλεταριάτου έχει τέτοιες ιδιότητες. Αφού υπήρξε μια φωνή θα ήταν αναγκαστικά μια φωνή που δεν δεσμεύεται από συνωμοσίες, ούτε εμποδίζεται από το

ρεύμα της εποχής.

Να γιατί ήταν τόσο σημαντικό να είναι εκεί στη θέση της τη δοσμένη ιστορική στιγμή η ΟΑΚΚΕ και να γιατί αυτή εδώ ήταν η πιο "θουρβώδης" αφίσα της και η συγκέντρωσή της, η πιο "θουρβώδης" που έχει κάνει ποτέ.

Η εκδήλωση της ΟΑΚΚΕ ήταν στο βασικό μέρος της μια κεντρική ομιλία από το σ. Η. Ζαφειρόπουλο, γραμματέα της ΚΕ της ΟΑΚΚΕ. Ύστερα από αυτή ακολούθησε συζήτηση πάνω σε σύντομες και πολύ ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις των παρισταμένων για το φαιοκόκκινο μέτωπο και για τη σχέση του αντισοσιαλφασιστικού μετώπου με τη στρατηγική πάλη ενάντια στην αστική πάλη.

Σε αυτές τις παρατηρήσεις απάντησαν τα 3 μέλη του προεδρείου της συγκέντρωσης που ήταν ο σ. Δ. Γουρνάς, ο σ. Γ. Νικολόπουλος και ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος.

Σ' αυτό το φύλλο δημοσιεύουμε όλη την κεντρική ομιλία του σ. Ζαφειρόπουλου. Επειδή η ομιλία ήταν προφορική και σπρίχτηκε σε σημειώσεις είχε όλες τις ατέλειες του προφορικού λόγου. Για να μετατραπεί σε γραπτό κείμενο χρειάστηκε να γίνει κάποια γλωσσική επεξεργασία. Σε ελάχιστες περιπτώσεις διαλέχτηκαν πιο ακριβείς διατυπώσεις.

Δώσαμε βάρος στο κείμενο αυτό γιατί από τη μια συμπυκνώνει όλη την ανάλυση και την ενιαία μεταοπική γραμμή της ΟΑΚΚΕ, κι από την άλλη το κάνει αυτό μ' έναν τρόπο κατανοητό στον πολύ κόσμο. Ακολουθεί η ομιλία.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ σ. ΗΛΙΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Αξίζει κανείς να ξεκινήσει από το πόσο λίγοι άνθρωποι διαμαρτύρονται σήμερα εδώ για την επίσκεψη Πούτιν σε σχέση με αυτό που έγινε όταν ήρθε στη χώρα μας ο Κλίντον. Τότε μια χώρα ολόκληρη ήταν αναστατωμένη. Φωτιές στους δρόμους, οργανώσεις εναντίον της επίσκεψης Κλίντον, ο αρχιεπίσκοπος να μιλάει για τον άνθρωπο με τα ματωμένα χέρια, ο τύπος όλος να κραυγάζει για τα εγκλήματα της Αμερικής κι ένας λαός νάναι σίγουρος ότι αυτός είναι ο μεγάλος εχθρός του.

Όταν έρχεται ο Πούτιν η γενική αντίληψη μέσα στη χώρα είναι ότι αυτός δεν είναι καν εχθρός. Υπάρχουν άνθρωποι που κάτι βλέπουν, υπάρχουν άνθρωποι που καταλαβαίνουν ότι δεν μπορεί ένας αρχικαγκεμπίτης νάναι πολύ καλός άνθρωπος, αλλά παρ' όλα αυτά το γενικό πνεύμα είναι ότι αυτός μάλλον είναι φίλος. Γι' αυτό και δεν υπάρχει καμιά απολύτως καμιά με εξαίρεση τη σημερινή συγκέντρωση, διαμαρτυρία από κόμμα, από μαζικό φορέα, από σωματείο, από συνδικάτο, από μη κυβερνητική οργάνωση, από οργάνωση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, από οποιοδήποτε φορέα, για τη σημερινή επίσκεψη. Είναι τρομακτική αυτή η συμφωνία.

Αυτοί που μπορούσαν να σπάσουν αυτή τη συμφωνία, είναι προς τιμή τους, διάλεξαν να πάνε κόντρα στο γενικό ρεύμα. Υπάρχουν εποχές, που το να βρεθεί κανείς κόντρα στο γενικό ρεύμα είναι ο μεγαλύτερος ηρωισμός. Ευχαριστούμε τους φίλους μας που είναι εδώ σήμερα που μας δείχνουν τόση εμπιστοσύνη ώστε να έρθουν σε μια συγκέντρωση, που κατά κάποιον τρόπο σπάει την καθολική ενότητα των πολιτικών δυνάμεων, και σ' ένα βαθμό και του λαού.

Η ΡΩΣΙΑ ΜΙΑ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΗ

Τι σημαίνει ότι έρχεται ο αρχηγός μιας τέτοιας δύναμης και δεν κουνιέται φύλλο; Σημαίνει ένα από τα δύο πράγματα. Είτε ότι αυτή η δύναμη δεν είναι πολύ ισχυρή και δεν αξίζει κανείς να την καταγγέλλει, είτε ότι είναι μια καλή δύναμη.

Είναι η Ρωσία μια ισχυρή δύναμη;

Το λέμε αυτό γιατί μέχρι πριν μερικά χρόνια σε όλο τον πλανήτη πιστεύανε ότι η Ρωσία πέθανε, η Σοβιετική Ένωση διαλύθηκε. Άρα καλή ή κακή δεν μας νοιάζει. Αυτή η δύναμη δεν είναι καν δύναμη. Αφού ο λαός της πεινάει και τρέχει στα σκουπίδια δεν μπορεί πια να είναι υπερδύναμη η Ρωσία.

Όμως τα γεγονότα δεν το επιβεβαιώνουν αυτό.

Ας αρχίσουμε από το γεγονός ότι έκλεισαν σήμερα όλοι οι δρόμοι της Αθήνας και μάλιστα μερικοί φίλοι δεν μπόρεσαν γι αυτό το λόγο να έρθουν σ' αυτή τη συγκέντρωση. Θελήσανε να προστατεύσουν τόσο πολύ έναν άνθρωπο, ώστε παρέλυσαν την κίνηση μιας πόλης. Και για να τον προστατεύουν σημαίνει ότι έτσι και πάθει κάτι, η απάντηση της χώρας που τον στέλνει θα είναι σκληρή. Αυτό δεν το κάνουν μικρές χώρες. Όταν έρχεται ο πρωθυπουργός μιας μικρής χώρας, ας πούμε της Κροατίας, κανένας δεν φωνάζει για την ασφάλειά του. Δεν του επιφυλάσσουν τέτοια πράγματα. Αυτά τα κάνουν για τις πολύ μεγάλες δυνάμεις. Λέμε ότι τα κάνουν επίσης για να δείξουν και τη δύναμη αυτού που έρχεται. Το θέλει κι αυτός που έρχεται για να δείξει την εξουσία και την ισχύ του. Σ' αυτό μοιάζουν οι υπερδυνάμεις με τους ανθρώπους της νύχτας που κουβαλάνε πολλούς σωματοφύλακες, για να εντυπωσιάσουν τους αντιπάλους τους και τον κόσμο. Αυτό είναι το ένα στοιχείο, το συγκεκριμένο, που το ένοιωσε σήμερα ο ελληνικός λαός και αναρωτιέται.

Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι αυτός που έρχεται συνδριάζει πάντα με τους 7 μεγαλύτερους στον πλανήτη, με τις πιο πλούσιες χώρες, με αυτό που λέμε G8. Όλοι λένε: οι G8 αποτελείται από τους πλούσιους συν τη Ρωσία. Όμως τι δουλειά έχει η Ρωσία με τους πλούσιους; Έχει την εξής δουλειά. Είναι η πιο ισχυρή σχεδόν απ' όλους. Είναι στο ίδιο ύψος σε στρατιωτική ισχύ με την Αμερική. Γι' αυτό την καλούν στο τραπέζι. Την καλούν για να την καλοπιάσουν, για να μη θυμώσει, γιατί έχει 20.000

πυρηνικούς πυραύλους εκ των οποίων οι 6.000 σε ενέργεια. Οι υπόλοιποι είναι απλώς αποσυνδεδεμένοι.

Από στρατιωτική άποψη, με στοιχεία του Διεθνούς Στρατηγικού Ινστιτούτου του Λονδίνου, του πιο αξιόπιστου στρατιωτικού αναλυτή του κόσμου, η Ρωσία έχει στο επίπεδο του εκμοντερνισμού των όπλων, δηλαδή στην πιο τελευταία, στην ανώτερη τεχνολογία, τόση παραγωγή, τόσες έρευνες, τέτοια εργαστήρια, που έχουν όλες μαζί οι χώρες του ΝΑΤΟ με εξαίρεση την Αμερική. Δηλαδή περισσότερες από όσες Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία και οι άλλες μικρότερες μαζί. Μόνη της είναι σε θέση να φτιάχνει τα τελειότερα όπλα. Και είναι γνωστά στους ειδικότερους τα αεροπλάνα Σουχόι, που είναι στο ίδιο ύψος με τα Φάντομ της τελευταίας γενιάς, τα αόρατά τους καταδρομικά ή οι τορπίλες τους που μάθαμε από το ναυάγιο του υποβρύχιου Κουρσκ ότι τρέχουν με ταχύτητα πάνω από 300 χιλιόμετρα την ώρα.

Αυτά τα ασύλληπτα πράγματα αυτή η υπερδύναμη τα κάνει ακριβώς την ώρα που ο λαός της πεινάει και ενώ η ίδια διαθέτει μια άνευ προηγουμένου διαστημική τεχνολογία. Αλλά αυτό που κατ' αρχήν έχει σημασία είναι ότι την καλούν στο τραπέζι των "μεγάλων" και ότι την καλούν για τα όπλα της. Άρα η Ρωσία είναι πολύ ισχυρή.

Η ΡΩΣΙΑ ΜΙΑ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΗ

Μήπως όμως είναι ισχυρή, αλλά είναι ισχυρή για καλό; Μήπως τα όπλα της βοηθάνε τους λαούς γιατί τρομάζουν τους άλλους ισχυρούς, ενώ αυτή η ίδια συμπεριφέρεται με ευγένεια; Γιατί δεν υπάρχει μόνο κακή υπάρχει και καλή δύναμη.

Όμως δεν το μαρτυράει αυτό η διαγωγή της Ρωσίας, ειδικά στο ζήτημα της Τσετσενίας. Η Τσετσενία είναι μια χώρα με 1.000.000 κατοίκους που θέλει την ανεξαρτησία της.

Μπορεί κάποιος να πει: Κακώς τη θέλει. Σημειώνουμε μόνο εδώ ότι το Σύνταγμα της Σοβιετικής Ένωσης επί Στάλιν, προέβλεπε για όλες τις Αυτόνομες Δημοκρατί-

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ σ. ΗΛΙΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ες μέσα στη Ρωσία, μέσα στη Ρώσικη Ομοσπονδία, που είχαν σύνορα προς τα έξω, να έχουν το δικαίωμα να ανεξαρτητοποιηθούν. Η Τσετσενία είχε το συνταγματικό καθεστώς της Αυτόνομης Δημοκρατίας. Δεν ήταν Σοβιετική Δημοκρατία. Δεν ήταν ας πούμε σαν την Γεωργία, ή σαν το Αζερμπαϊτζάν ή σαν το Τατζικιστάν ή σαν το Τουρκμενιστάν που μπορούσαν να ανεξαρτητοποιηθούν όποτε ήθελαν. Και δεν μπορούσε να γίνει ανεξάρτητη κυρίως γιατί δεν είχε σύνορα προς τα έξω. Αν ανεξαρτητοποιούταν τότε θα γινόταν θύλακας μέσα στη Σοβιετική Ένωση και αυτό δεν μπορούσε να το κάνει. Όταν όμως ανεξαρτητοποιήθηκαν οι χώρες του Καυκάσου μετά το '90, τότε μπορούσε κι αυτή να ανεξαρτητοποιηθεί. Αλλά αυτό είναι ένα νομικό ζήτημα.

Το πολιτικό ζήτημα είναι ότι ένας λαός ενός εκατομμυρίου θέλησε να μείνει ανεξάρτητος και τον ισοπέδωσαν κυριολεκτικά. Και τον ισοπέδωσε η Ρωσία του Γέλτσιν, αλλά πιο πολύ την ισοπέδωσε η Ρωσία του Πούτιν. Μπήκε μέσα πριν 2 χρόνια, το 1999, και κυριολεκτικά ισοπέδωσε όλες τις πόλεις της Τσετσενίας. Το 60% των κτιρίων κατεδαφίστηκαν. Οι άνθρωποι ζούνε κυνηγημένοι σαν τα ποντίκια.. 200.000 άνθρωποι εγκατέλειψαν τη χώρα για να επιβιώσουν στην Ιγκουσετία ή σε άλλες περιοχές. 5.000 οι νεκροί σύμφωνα με τα στοιχεία του Διεθνούς Ινστιτούτου Στρατηγικών μελετών, από 10.000 έως 30.000 σύμφωνα με τα στοιχεία ανθρωπιστικών οργανώσεων. Σε έναν πληθυσμό πάντως ενός εκατομμυρίου οι 10.000 είναι σαν να είναι στο δικό μας πληθυσμό 100.000 οι νεκροί. Σημειώστε ότι είναι κυρίως άμαχοι. Και το χειρότερο πολλές φορές με φρικτά βασανιστήρια. Τα πτώματα δίνονται στους συγγενείς συχνά ακρωτηριασμένα. Το Διεθνές Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καταγγέλλει διαρκώς αυτή την τελευταία κτηνωδία που γίνεται μέσα στα στρατόπεδα "φιλτραρίσματα", δηλαδή σε στρατόπεδα στα οποία πηγαίνουν συνήθως νεαρούς άντρες που μπορούν να φέρουν όπλα, από 16 χρονών και πάνω. Και μάλιστα είναι στο παθητικό τους - ιστορικό παθητικό - ας το σημειώσουμε - ότι προχώρησαν στο μέτρο του βιασμού ανδρών. Είναι κάτι που κανένας μπερλιόζοφ, ούτε ο χιτλερισμός δεν τόλμησε να το κάνει. Να παίρνουν περήφανους ανθρώπους, να τους βιάζουν και να τους λένε ότι "από δω και μπρος θα λέγεσαι Μαρία". Η κτηνωδία τους δεν έχει όρια. Με τους λαούς συνεννοείται κανείς. Αν θέλουν στ' αλήθεια την ανεξαρτησία τους πρέπει να την παίρνουν. Εάν ματώσουν γι αυτό τόσο πολύ, εάν χάσουν τη ζωή τους γι αυτό σημαίνει ότι κάτι βαθύ υπάρχει από πίσω. Μια δημοκρατική χώρα, ένα δημοκρατικό καθεστώς, μια δημοκρατική ηγεσία, τουλάχιστον θα το συζητάγε μαζί τους. Δεν θα τους ισοπέδωνε ποτέ ακόμα κι αν απέκλειε την ανεξαρτησία τους.

Άρα η συγκεκριμένη ισχυρή δύναμη δεν είναι καθόλου καλή.

Η ΡΩΣΙΚΗ ΔΙΕΙΣΔΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Αυτά έρχονται στο φως της δημοσιότητας σε όλες τις δημοκρατικές χώρες του κόσμου, αλλά όχι την Ελλάδα. Εδώ η τηλεόραση έβαλε μόνο μερικές ειδήσεις τότε που βομβαρδιζόταν η Τσετσενία και ύστερα για το αντάρτικο. Αλλά για τα φρικτά βασανιστήρια και την εξόντωση των αμάχων δεν έχει δείξει ποτέ τίποτα. Επίσης δεν έχουν σημειωθεί κάποιες αξιόλογες κινήσεις διαμαρτυρίας με εξαίρεση ότι προέρχεται από τους ανθρώπους που είναι σ' αυτή την αίθουσα. Αυτό σημαίνει ότι αυτή η δύναμη είναι πολύ ισχυρή ιδιαίτερα στην Ελλάδα. Και σημαίνει, αντίθετα από ότι πιστεύει ο πολύς κόσμος, ότι στη χώρα μας δεν είναι τόσο ισχυρή η άλλη υπερδύναμη και γενικά οι δυτικές δυνάμεις.

Εάν είναι αλήθεια ότι ο αμερικάνικος μπερλιόζοφ ήταν ο ηγεμόνας στην Ελλάδα, τότε θα ήταν ηγεμόνας και στα μυαλά, ηγεμόνας και στις συνειδήσεις. Τότε η κοινή γνώμη θα ήταν τουλάχιστον μοιρασμένη. Αληθινός ηγεμόνας σε μια χώρα είναι αυτός που μπορεί να ελέγχει τα κεφάλια, τις σκέψεις των ανθρώπων. Η μόνη δύναμη που μπορεί να είναι ηγεμόνας στην Ελλάδα είναι η Ρωσία. Είναι μάλιστα τόσο πολύ ώστε να μη την βλέπει κανένας. Σαν να μας έχει καταπιεί ένα κύτος και να μην μπορούμε να το δούμε γιατί είμαστε στην κοιλιά

του.

Το ζήτημα είναι πως φτάσαμε ως εκεί; Πως μπορεί να είναι αυτή η δύναμη ο εχθρός, την ώρα που όλα τα καφενεία στην Ελλάδα, όλα τα συνδικάτα, όλες οι παρέες συζητάνε για την αμερικάνικη ηγεμονία στην Ελλάδα και στο πλανήτη. Πως φτάσαμε ξαφνικά στη ρώσικη ηγεμονία και δεν την πήραμε είδηση;

Η υπόθεση έχει αρχίσει από παλιά. Η ρώσικη πολιτική στην Ελλάδα είχε στη διάθεσή της έναν αφοσιωμένο ηγέτη και ένα αφοσιωμένο κόμμα. Ο ηγέτης ήταν ο Αντρέας ο Παπανδρέου και το κόμμα ήταν το λεγόμενο ΚΚΕ. Το λέμε "λεγόμενο ΚΚΕ" και όχι ΚΚΕ γιατί δεν του αρμόζει αυτός ο τίτλος. Το αληθινό ΚΚΕ πέθανε, διαλύθηκε, ο ηγέτης του εκτελέστηκε στη Σοβιετική Ένωση, ήταν ο Ζαχαριάδης και στη θέση του ήρθαν αυτοί που τον σκότωσαν, οι υπεύθυνοι του εγκλήματος, ντυμένοι με τα ρούχα του θύματος. Αυτό το κόμμα το ονομάζουμε ψευδοΚΚΕ. Αυτό λοιπόν το κόμμα ακολούθησε τη μεταμόρφωση της Ρωσίας. Όπως η Ρωσία έγινε μια αρπακτική χώρα, μια μπερλιόζοφ χώρα, έτσι κι αυτό το κόμμα από το επαναστατικό - λαϊκό κόμμα πήρε μόνο το όνομα και έγινε στην ηγεσία του ένα κόμμα πρακτόρων. Στη βάση τα πράγματα είναι αλλιώς. Όλα τα αστικά κόμματα στη βάση τους είναι αλλιώς. Αυτό λοιπόν το κόμμα δούλεψε για τα συμφέροντα της νέας, της καπιταλιστικής, της μπερλιόζοφ Ρωσίας, είτε αυτή υπήρχε σα Σοβιετική Ένωση, είτε σαν σκέτη Ρωσία, όπως τώρα. Δίπλα του αυτό το κόμμα, σαν πολύτιμο συνεργάτη του μέσα στην αστική τάξη είχε τον Ανδρέα τον Παπανδρέου.

Η ΤΑΥΤΙΣΗ ΜΕ ΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Αυτός έκανε το εξής: μπόρεσε να επιβάλλει στην Ελλάδα, κυρίως με πολιτικές μεθόδους, σαν εχθρούς της Ελλάδας τους εχθρούς της Ρωσίας και σαν φίλους της Ελλάδας τους φίλους της Ρωσίας. Αυτό το πέτυχε με ένα κλειδί που λέγεται Κυπριακό. Μπόρεσε να χρησιμοποιήσει τις επεμβάσεις των ΗΠΑ στην Κύπρο, μπόρεσε να αξιοποιήσει όλο το δικαιολογημένο μίσος του ελληνικού λαού για τα εγκλήματα των αμερικανών τουλάχιστον μέχρι το 1975, δηλαδή μέχρι την εποχή του Πολυτεχνείου, για να στρέψει τελικά εναντίον τους όλο το έθνος. Κυρίως πέτυχε να αποδώσει σ' αυτή την υπερδύναμη την απώλεια της Κύπρου. Τι έκρυψε ο Α. Παπανδρέου; Έκρυψε το εξής: ότι το 1974 η Τουρκία μπήκε στην Κύπρο, με μόνο μια έγκριση και ενθάρρυνση: την ενθάρρυνση της τότε Σοβιετικής Ένωσης.

Όλη η υπόθεση του κυπριακού και όλη η υπόθεση της δικτατορίας στην Ελλάδα, είναι ένα πράγμα: Πως θα μπορούσε το ΝΑΤΟ να εξασφαλίσει για τους έλληνες σοβινιστές να πάρουν την Κύπρο, χωρίς να συγκρουστεί με την Τουρκία, χωρίς δηλαδή οι ΗΠΑ να χάσουν την ηγεμονία τους και στις δύο χώρες. Οι Αμερικάνοι δεν μπόρεσαν να δώσουν την Κύπρο στην Ελλάδα. Δεν μπόρεσαν να ικανοποιήσουν αυτό το αίτημα των ελλήνων στρατιωτικών και της ηγεσίας της εκκλησίας. Δεν μπόρεσαν να τους ικανοποιήσουν το σοβινιστικό και ανεδαφικό όνειρο για μια Κύπρο ελληνική, γιατί σ' αυτό αντέδρασε πάνω από όλους η Μόσχα η οποία χρησιμοποίησε την Τουρκία, που είχε κι αυτή όνειρα σοβινιστικά πάνω στο νησί. Παρ' όλα αυτά το ελληνικό κράτος δοκίμασε να την πάρει με το ζόρι. Κι όταν δοκίμασε να την πάρει με το ζόρι κι έκανε το πραξικόπημα Σαμψών, η Τουρκία μπήκε μέσα. Κι εκείνη την ώρα ήταν η Ρωσία που την ενθάρρυνε. Οι πηγές γι' αυτό είναι άφθονες, κυρίως όμως υπάρχει το τηλεγράφημα του ΤΑΣ της 16 Ιουλίου 1974, που γράφει ότι οι τουρκικές δυνάμεις μπήκαν στην Κύπρο για να υπερασπίσουν την "συνταγματική νομιμότητα", που την ανέτρεψε το καθεστώς των συνταγματαρχών. Η Ρωσία ενίσχυσε αυτή την εισβολή και το διαμελισμό με τον οποίο πέτυχε ένα μεγάλο πράγμα: να μισήσει ο ελληνικός εθνικισμός την Τουρκία για πάντα. Για το "ότι του πήρε το νησί, ότι του το έκλεψε, ότι του πήρε το μισό". Ο Α. Παπανδρέου δούλεψε γι' αυτό το διαμελισμό και εμπόδισε κάθε δίκαιη και λογική λύση μετά το 1974. Παλιότερα, το 1964 είχε εμποδίσει και το σχέδιο της Ένωσης της Κύπρου με την Ελ-

λάδα που είχε γίνει αποδεκτό και από την Τουρκία και συγκρούστηκε και με τον πατέρα του, τον Γ. Παπανδρέου γι' αυτό. Γιατί ήθελε να τορπιλίσει κάθε λύση δυτικού τύπου για την Κύπρο. Κι όταν έγινε η εισβολή, ύψωσε ταυτόχρονα και την αντιτουρκική και την αντιαμερικανική σημαία κι εκεί τον ακολούθησε όλος ο στρατός, όλη η εκκλησία, όλος ο σοβινισμός, και επειδή ήταν βασανισμένοι και οι προοδευτικοί άνθρωποι από την αμερικάνικη κυριαρχία, τον ακολούθησε και η μεγάλη προοδευτική μάζα. Βρήκε λοιπόν όλη η χώρα έναν εχθρό, τους Τούρκους και πίσω και πάνω από αυτόν τους Αμερικανούς καθώς ο Παπανδρέου έκρυψε τον καθοριστικό ρόλο της Ρωσίας στον διαμελισμό. Αυτός είναι ο νέος αντιαμερικανισμός. Ο οποίος διαφέρει από τον παλιό στο εξής: ότι όταν ήταν παλιά ο λαός εναντίον των αμερικανών, τότε τον έσφαζαν και τον έστελναν στα στρατοδικεία. και τις εξορίες. Αυτοί όμως που σήμερα φωνάζουν "κάτω οι Αμερικάνοι", είναι οι ίδιοι αξιωματικοί, οι ίδιοι αρχιεπίσκοποι, που την εποχή που ήταν πολύ πικρό, σκληρό, και ηρωικό να είναι κανείς αντιαμερικανός, αυτοί ήταν με τους αμερικανούς. Όταν μυρίστηκαν ότι ο στρατός πάει εναντίον των αμερικανών για το εθνικό ζήτημα κι όταν μυρίστηκαν ότι έχουν μαζί τους τη Ρωσία, τότε όλοι άρχισαν να ξεθαρρεύουν. Σήμερα μάλιστα που η Ρωσία δυναμώνει, τώρα που έριξε τον κομμουνιστικό μανδύα και βγήκε σαν μια ωμή επιθετική δύναμη, τώρα που μπορεί να σηκώσει εκτός από το "σφυροδρέπανο" του Ζιουγκάνοφ και το σταυρό του Πατριάρχη Αλέξιου, τώρα που μπορεί να μιλάει υπέρ του κομμουνισμού, αλλά και εναντίον του κομμουνισμού, τώρα, μ' αυτή την πολυπρόσωπη Ρωσία όλοι αυτοί είναι ξετρελαμένοι. Όλοι σχεδόν οι παλιοί φιλοαμερικάνοι έχουν γίνει τώρα ακόλουθοι της νέας εξουσίας, του νέου καθεστώτος. Αυτός είναι ο αντιαμερικανισμός της δεκάρας. Ο αντιαμερικανισμός εκ του ασφαλούς. Ο αντιαμερικανισμός που έχει πίσω του μια νέα υπερδύναμη η οποία καλύπτεται πίσω από τα εγκλήματα της παλιάς υπερδύναμης. Αυτή είναι όλη η τέχνη. Αν κοιτάξετε σήμερα ποιος έχει καλύψει τις αφίσες της ΟΑΚΚΕ θα δείτε ότι είναι πολιτικές οργανώσεις που καλούν σε διαμαρτυρία εναντίον των ΗΠΑ και της Ευρώπης στις 13 του μήνα. Αυτοί κρύβονται πίσω από τον αντιαμερικανισμό για να υποστηρίξουν τον Πούτιν. Ένας τρόπος για να πεις σήμερα ότι είσαι με τον Πούτιν, είναι να φωνάζεις την ώρα που έρχεται: "Κάτω οι Αμερικάνοι". Κι αυτό το καλλιέργησε η Ρωσία. Αλλά όχι άγαρμπα. Όχι λέγοντας, "με λένε Ρωσία και να μ' αγαπάτε", όχι όπως κάνουν άτσαλα οι Αμερικανοί, οι οποίοι είναι εξαιρετικά αλαζόνες εξ αιτίας της οικονομικής δύναμης που έχουν. Οι Ρώσοι είναι πολύ προσεκτικοί. "Τη φυλάνε" για αργότερα. Τρελαίνονται να δουλεύουν μέσω πρακτόρων. Να μη φαίνονται. Δεν λένε λοιπόν: "Ζήτω η Ρωσία". Λένε: "Από σένα ζητάμε μόνο ένα πράγμα, να λες κάτω η Δύση και ειδικά κάτω οι Αμερικανοί. Τα άλλα άφησέ τα σε μας".

Με αυτή την τακτική κατάφερε ο Παπανδρέου να στρέψει την Ελλάδα εκεί που ήθελε. Π.χ ποιος θα περίμενε ότι η πιο κοντινή μας χώρα στη Μέση Ανατολή είναι η Συρία; Αυτή είναι μια άγρια δικτατορία. Στη δεκαετία του '70 έκαναν μια εξέγερση σε μια μικρή πόλη, τη Χαμά και την βομβάρδισε ο Άσαντ και δεν έμεινε τίποτα. 20.000 άνθρωποι εξοντώθηκαν. Το πυροβολικό και τα ταנקς την ισοπέδωσαν. Δεν μπορείς να μιλήσεις σ' αυτή τη χώρα. Φρόντιζε ο Παπανδρέου πάντα να έχει τις καλύτερες σχέσεις με τη Συρία στη βάση του ότι είναι εχθρός της Τουρκίας. Και φροντίζουν και οι διάδοχοί του σήμερα να έχουν άριστες σχέσεις με το Ιράν. Ναι, το Ιράν. Κι αυτό είναι μια φοβερή δικτατορία. Αλλά επειδή είναι μια αντιδυτική, αντιαμερικανική και αντιτουρκική δικτατορία, (αυτό το τελευταίο επειδή είναι κοσμικό και όχι μουσουλμανικό το τουρκικό κράτος), "είμαστε φίλοι του Ιράν".

Όταν η Σερβία πήγε να διαμελίσει την Βοσνία και την Κροατία τότε πήγαμε όλοι με τη Σερβία. Πολλοί λίγοι άνθρωποι στη χώρα μας ξέρουν, όσοι διαβάζουν διεθνή τύπο, ότι οι Σέρβοι πήγαν χωρίς λόγο και καταλάβανε και διαμελίσανε μία από τις Δημοκρατίες που αποτελούσαν την Γιουγκοσλαβία, η οποία λεγόταν Βοσνία. Το

γιουγκοσλαβικό σύνταγμα βγήκε από τον αντιφασιστικό πόλεμο εναντίον των Γερμανών. Για να μη μαλώνουν άλλο μεταξύ τους οι λαοί και τα έθνη που έφτιαξαν τη Γιουγκοσλαβία, είχαν αποφασίσει τότε: “Φτιάχνουμε εσωτερικά σύνορα, φτιάχνουμε ομόσπονδα κράτη, ενωνόμαστε όπως ενωθήκαμε εναντίον των Γερμανών, κι όποιος κράτος θέλει φεύγει, όποτε το θελήσει ο λαός του”.

Αν ωστόσο άρχισαν να φεύγουν ο ένας πίσω από τον άλλον στη δεκαετία του ‘90 ήταν κυρίως γιατί τους καταπίεζε η Σερβία. Αλλά επειδή η Σερβία ήταν ρωσόφιλη και επειδή ήταν ορθόδοξη, όταν άρχισε να σφάζει όσους λαούς φεύγανε και να κάνει διαμελισμούς, αυτό δεν ενόχλησε καθόλου την Ελλάδα. Οι ελληνικές ειδήσεις στη βάση του ότι “οι Τούρκοι είναι εχθροί μας και όπου υπάρχουν ορθόδοξοι είναι αδελφοί μας”, στη βάση αυτής της τρομακτικής θέσης ότι η θρησκεία δεν υπηρετεί τις καλές σχέσεις ή τα αισθήματα των ανθρώπων, αλλά την εξωτερική πολιτική και τους πολέμους, πήγαμε με τη Σερβία. Για όλα αυτά φρόντισε ο Α. Παπανδρέου περίφημα. Και μετά, όταν η Ρωσία έγινε φίλη της Κίνας, έγινε και η Ελλάδα φίλη της Κίνας. Τώρα η Ελλάδα είναι χαρούμενη που έχει άριστες σχέσεις με την κινέζικη δικτατορία.

Πάνε λοιπόν αυτοί με όλες τις δικτατορίες και κάνουν προπαγάνδα εναντίον της Δύσης. Κι ερχόμαστε εδώ στη σχέση Ρωσίας – Δύσης.

ΔΥΟ ΕΙΔΗ ΚΑΙ ΔΥΟ ΠΟΛΟΙ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Υπάρχουν δύο είδη ιμπεριαλισμού σήμερα. Ο ένας είναι ο δυτικός, που σημαίνει ισχυρές τράπεζες δεμένες με το βιομηχανικό μονοπώλιο, παραγωγή ανεπτυγμένων τεχνολογικών προϊόντων για την παγκόσμια αγορά, υπεροχή στη παγκόσμια αγορά, υπεροχή στην εξαγωγή κεφαλαίων, παρουσία σε όλες τις γωνιές του κόσμου με τους αντιπροσώπους τους, με τους βιομηχανικούς τους απεσταλμένους, με τους πολιτικούς τους κλπ. Όλα αυτά για την εκμετάλλευση, κυρίως με οικονομικές μεθόδους, όλων των λαών και των κρατών του κόσμου. Αυτές τις δυνάμεις μπορούμε να τις περιγράψουμε σχηματικά σαν τραπεζίτες, έμπορους, βιομήχανους. Επικεφαλής αυτής της οικονομικής εξουσίας και για λογαριασμό όλου αυτού του δυτικού κεφάλαιου βρίσκεται η Αμερική. Αυτή στέκεται να φυλάει όλο αυτό το κεφάλαιο και πάνω απ’ όλα το δικό της κεφάλαιο, τις δικές της αγορές, την οικονομική και πολιτική της ηγεμονία στον κόσμο με ένα γερό στρατιωτικό οργανισμό.

Ο άλλος πόλος του ιμπεριαλισμού είναι το μέτωπο Ρωσίας – Κίνας. Αυτοί δεν έχουν ισχυρό χρηματιστικό κεφάλαιο. Δεν έχουν ανεπτυγμένη τεχνολογία στα είδη κατανάλωσης. Δεν έχουν παντού αντιπροσώπους. Δεν ελέγχουν τις αγορές. Για να ηγεμονεύσουν στον κόσμο έχουν μόνο ένα δρόμο. Τον δρόμο της στρατιωτικής υπεροχής, και της στρατιωτικής επίθεσης για την κατοχή των πιο πλούσιων περιοχών του κόσμου. Αυτή η ανάλυση δεν είναι της ΟΑΚΚΕ. Είναι ανάλυση του Μάο Τσε Τουνγκ που την ακολούθησαμε προσεκτικά από το 1975. Είχε πει τότε ο Μάο Τσε Τουνγκ: “Εσείς που παρακολουθείτε τα διεθνή πράγματα να ξέρετε ότι η σημερινή Ρωσία έχει γίνει χώρα ιμπεριαλιστική. Θέλει να κυριαρχήσει στον πλανήτη και ο μόνος τρόπος για να το κάνει είναι να ακολουθήσει τα χνάρια της χιτλερικής Γερμανίας και της Ιαπωνίας. Να φτιάξει ισχυρή πολεμική μηχανή. Ο μόνος δρόμος για να μπει στην παγκόσμια σκηνή και να ηγεμονεύσει είναι πια ο πόλεμος. Έτσι έγινε και με τη χιτλερική Γερμανία. Αυτή είχε απέναντί της την Αγγλία, την Αμερική, τη Γαλλία. Είχε μόνο ένα δρόμο για να μπορέσει να τους αντιμετωπίσει στο επίπεδο της παγκόσμιας αγοράς. Να γίνει αστακός και να επιτεθεί. Όχι για να σκλαβώσει απλώς τις περιφέρειες, τον τρίτο κόσμο, τις προηγούμενες αποικίες τους, αλλά να σκλαβώσει κι αυτούς τους ίδιους. Να τους καταλάβει στο κέντρο και να ασκήσει μια δικτατορία. Αυτή ήταν και η χιτλερική μέθοδος”.

Αυτή τη χιτλερική μέθοδο ακολούθησαν λοιπόν και στο Κρεμλίνο. Γι αυτό τους ακούμε να φωνάζουν “κάτω οι Αμερικάνοι” με τον ίδιο τρόπο που φώναζε ο Χίτλερ “κάτω οι Εγγλέζοι”. Είναι άλλο το “κάτω οι Εγγλέζοι” που έλεγε ο Χίτλερ και άλλο το “κάτω οι Εγγλέζοι” που έλεγαν οι λαοί. Για παράδειγμα το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας και μια σειρά άλλα κομμουνιστικά

κόμματα και λαοί (Ινδοκίνα και αλλού), που υπέφεραν τότε από τους Εγγλέζους, όταν επιτέθηκαν οι Γερμανοί είχαν ότι είναι χειρότεροι οι Γερμανοί γιατί είναι πιο αρπακτική η φύση της παγκόσμιας δικτατορίας που ετοιμάζουν. Και πήγαν με τους Εγγλέζους για να χτυπήσουν τον Χίτλερ. Και μόνο μετά την αντιφασιστική νίκη καταπιάστηκαν πάλι με τους Εγγλέζους. Εάν επιτεθεί η Ρωσία στην Ευρώπη, που είναι υποχρεωμένη από σημερινή φύση της να το κάνει, πρέπει κανείς να είναι με την Ευρώπη. Ο Μάο Τσε Τουνγκ είχε πει ότι “ο επόμενος στόχος της Σοβιετικής Ένωσης είναι να καταλάβει την Ευρώπη”. Η Ευρώπη είναι πανίσχυρη οικονομικά, πολιτικά αδύναμη και στρατιωτικά νάνος. Είναι ότι πρέπει για τη Ρωσία. Θα λέγαμε εμείς ότι είναι λουκούμι! Το μόνο πρόβλημα για τη Ρωσία είναι οι αμερικάνικοι πύραυλοι που θα πέσουν πάνω της στην περίπτωση που επιτεθεί στην Ευρώπη. Ο πρώτος της στόχος λοιπόν είναι να απομονώσει την Ευρώπη από τις ΗΠΑ. Στο σημείο αυτό βρίσκεται το κλειδί του νέου αντιαμερικανισμού σε παγκόσμια κλίμακα, ο οποίος ενώνει όχι τους λαούς εναντίον των αμερικανών και των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, αλλά ενώνει τους πιο αντιδραστικούς ανθρώπους. Πρέπει να σκεφτεί κανείς πολύ βαθιά, γιατί για παράδειγμα στην Ελλάδα, το ναζιστικό κόμμα, η “Χρυσή Αυγή”, είναι φιλορώσικο και αντιαμερικάνικο. Γιατί άνθρωποι σαν τον Καρατζαφέρη που είναι εθνορατσιστές, είναι βαθιά αντιαμερικάνοι και γιατί μόνο καλές κουβέντες έχουν να πουν για τη Ρωσία. Αυτά είναι νέα πράγματα και εξηγούν το ανατριχιαστικό φαινόμενο όταν γκρεμίζονται οι πύργοι του Μανχάταν και σκοτώνονται 6.000 άνθρωποι, η Ελλάδα και μια σειρά χώρες κάτω από την ιδεολογική επιρροή του ρώσικου ιμπεριαλισμού να χαίρονται. Ο κόσμος αυτός είπε: “Αυπάμαι που 6.000 άνθρωποι σκοτώθηκαν, αλλά χρειαζόταν αυτό στους Αμερικανούς”.

Αυτός ο αντιαμερικανισμός είναι ρατσιστικός. Οι επαναστάτες, οι δημοκράτες, χτυπούσαν πάντα τους Μπους, χτυπούσαν πάντα τις αστικές τάξεις, δεν χτυπούσαν ποτέ τους λαούς. Όποιος σήκωνε χέρι κι έσφαζε λαούς, αυτόν τον λέγανε ρατσιστή. Εάν κάποια δύναμη εξοντώσει τον αμερικάνικο λαό, ή το ρώσικο λαό, εμείς θα την πούμε ρατσιστική. Εμείς τη Ρωσία τη βλέπουμε σήμερα σαν το χειρότερο εχθρό και τον είπαμε χιτλερικό. Εάν όμως πάνε να σφάζουνε κάποιοι το ρώσικο λαό, ή Τσετσένοι, ή Τατζίκι, ή “δημοκράτες”, θα πούμε: “είσατε μεγάλοι φασίστες και αυτός ο αντιρωσισμός σας δεν μας αρέσει καθόλου”. Γιατί κάνουμε διάκριση ανάμεσα στο λαό και στην ηγεσία που τον οδηγεί. Όμως στην Ελλάδα κρυφογελάγαμε. Δεν το ομολογούσαμε στα γκάλοπ, αλλά το λέγαμε με την άλλη απάντηση τους. Λέγαμε: “να μεν καταδικάζουμε το γκρέμισμα των πύργων, αλλά δεν θέλουμε η Αμερική να απαντήσει στο Αφγανιστάν”. Κι εμείς είμαστε αντίθετοι που πήγε η Αμερική στο Αφγανιστάν, αλλά γιατί δεν είχαν καμία σχέση οι Ταλιμπάν με τη σφαγή. Εάν πράγματι το Αφγανιστάν είχε βομβαρδίσει τους Πύργους, η Αμερική, κάθε Αμερική, κάθε χώρα που θα της είχαν σφάξει 6000 αθώους πολίτες μέσα σε πέντε λεπτά, θα έπρεπε να πάει εκεί και να τους χτυπήσει, να τους βομβαρδίσει και να τους κυνηγήσει, εφόσον δεν τους έδιναν τον ένοχο. Εδώ όλοι στην Ελλάδα είπαν: “Όχι δεν θα πάει κανείς να τους βομβαρδίσει”.

Δεν μπορείς να απαντήσεις στη βία –στην ουσία– παρά μόνο με βία. Εκτός αν η βία που σε χτύπησε είναι καλή. Γι αυτό λένε: “Η βία που χτύπησε τους Αμερικάνους είναι καλή. Είναι η βία των λαών. Ας μην πάτε να απαντήσετε”. Αυτό είναι το πνεύμα που έχει δημιουργήσει ο ρώσικος αντιαμερικανισμός στην Ελλάδα.

ΟΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΤΗΣ ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ

Η Ενέργεια

Και εν πάσει περιπτώσει οι Ρώσοι πέτυχαν τη διεθνή τους διπλωματία να την επιβάλουν στην Ελλάδα. Να θεωρήσουμε δηλαδή εδώ φίλους μας τους φίλους τους και εχθρούς μας τους εχθρούς τους. Ναι, αλλά πως μπορούνε μια χώρα που έχει άλλα συμφέροντα, να την κάνουν τόσο πολύ να παραιτηθεί από τα δικά της;

Αυτό το έχουν πετύχει με την υπονόμευση.

Δέστε τους κατ’ αρχήν πως πιάσανε την ενέργεια. Μέσω των ανθρώπων τους σταδιακά βάζουν στο χέρι όλη την παραγωγή ηλεκτρισμού μέσω του φυσικού αέ-

ριου. Όλες οι βιομηχανίες σε λίγο θα κινούνται με φυσικό αέριο. Και το φυσικό αέριο έρχεται αποκλειστικά από τη Ρωσία. Υπήρχε μια δυνατότητα να μην έρχεται μόνο από τη Ρωσία. Να έρχεται με αγωγό μέσω Ιταλίας από την Αλγερία και από άλλες χώρες που παράγουν φυσικό αέριο. Αυτό τον αγωγό τον ετοίμαζε η Βάσω η Παπανδρέου. Τον ακυρώσανε αυτό τον αγωγό. Τώρα πρέπει να παίρνουμε φυσικό αέριο από τη Ρωσία. Είχανε επίσης προβλέψει μια μονάδα στα Μέγαρα, τη μονάδα της Ρεβουθούσας, όπου θα πήγαινε το φυσικό αέριο από άλλες χώρες εκτός της Ρωσίας, θα το υδροποιούσαν και θα το περνούσαν – όποτε η Ρωσία μας έκλεινε τη στρόφιγγα – μέσα στους αγωγούς. Αυτό το έργο ακόμα δεν έχει τελειώσει, το σαμποτάραν διαρκώς με το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ, και το καθυστερούσαν όσο μπορούσαν περισσότερο και ο Α. Παπανδρέου και ο Σημίτης. Τελικά θα γίνει, αλλά θα γίνει για να δίνει σε λίγες γραμμές και πολύ μικρές ποσότητες σε περιόδους αιχμής της κατανάλωσης. Είμαστε βαθιά εξαρτημένοι από το ρωσικό φυσικό αέριο. Και έχει δείξει η Ρωσία τι μπορεί να κάνει. Το έκανε στην Ουκρανία και στις Βαλτικές. Τους λέει: “αν γκρινιάζετε πολύ τραβάω το μοχλό και θα βυθιστείτε στο κρύο και στην ανεργία”. Φαινόμαστε μια χώρα ανεπτυγμένη, ζούμε σχετικά καλά, αλλά σιγά-σιγά μέσα στις φλέβες μας θα κυλάει το ρώσικο φυσικό αέριο. Και η ανάσα μας θα είναι δεμένη με αυτό.

Η στρατιωτική εξάρτηση. Η εξάρτηση στις επικοινωνίες και την πληροφορική

Έτσι, το ίδιο αθόρυβα πήγανε και εγκαταστήσανε τους S-300. Δεν θέλουν ποτέ να κάνουν πολύ θόρυβο, θέλουν να “πατάνε στα νύχια”. Αλλά έτσι έχουν καταφέρει και έχουν εγκαταστήσει το αντιπυραυλικό σύστημα των S-300 στη Κρήτη. Αυτό είναι για να χτυπάει τα αεροπλάνα που μπαίνουν στον ελληνικό εναέριο χώρο, αλλά ελέγχει με τα ραντάρ του όλη την αεράμυνα της Ελλάδας και όλη την ανατολική Μεσόγειο. Κι αυτό το ελέγχει με τη σειρά του ο ρώσικος στρατός. Έχουν πάει εκεί για έναν ολόκληρο χρόνο για να εκπαιδεύσουν τους έλληνες φαντάρους πολλοί ρώσοι στρατιωτικοί. Και δεν ξέρουμε ως πότε θα μείνουν. Και δεν ξέρουμε τίποτα για τους κωδικούς. Δεν μιλάει κανείς. Ξέρουμε όλοι για τις αμερικανικές βάσεις στη Σούδα, αλλά ελάχιστοι ανησυχούν για το ρόλο που παίζουν οι S-300 στην άμυνά αυτής της χώρας.

Ήρεμα, έτσι και ακόμα πιο αθόρυβα στείλανε έναν τύπο από τη Στάζι, πράκτορα, αναντίρητο πλέον πράκτορα της Στάζι και της ΚΓΒ ονόματι Κόκκαλη, και πήρε όλες τις τηλεπικοινωνίες της χώρας. Είναι ο μεγάλος, ο μοναδικός προμηθευτής χωρίς διαγωνισμό του ΟΤΕ. Έχει και άνθρωπο δικό του εκεί. Είναι ο Μανασσής, πρόεδρος του ΟΤΕ ο οποίος προηγούμενα ήταν πρόεδρος της Πάναφον διορισμένος από τον Κόκκαλη. Γίνονται καταγγελίες διαρκώς από το προσωπικό του ΟΤΕ ότι οι άνθρωποί του Κόκκαλη οργιάζουν μέσα στον ΟΤΕ. Και δεν είναι μόνο αυτό. Του δώσανε και το λογισμικό όλων σχεδόν των δημόσιων υπηρεσιών. Δηλαδή το τι κάνετε στην Εφορία σας και ποια είναι τα χαρτιά σας το ξέρει πολύ καλά ο Κόκκαλης. Τώρα του δίνουνε τη μηχανοργάνωση του ΙΚΑ. Ένα, ένα τα παίρνει όλα. Το software, τα νεύρα, το νευρικό σύστημα της χώρας έρχεται στα χέρια αυτού του παλιού πράκτορα. Έτσι, χωρίς να γίνεται πολύς λόγος. Κάποιος βγαίνει που και που να χτυπήσει το Κόκκαλη και του κάνουνε όλοι επίθεση ή τον αφήνουν εκτεθειμένο. Τέτοιος είναι ο Κεφαλογιάννης. Αυτός έχει αναλάβει τον Κόκκαλη και θα φάει το κεφάλι του. Τον αφήνει πάντα εκτεθειμένο ο Καραμανλής.

Αυτή είναι η διείσδυση. Τρομακτική διείσδυση.

Το παραγωγικό σαμποτάζ

Και δεν είναι μόνο αυτό. Είναι ότι κάνουν πελώρια ζημιά στις παραγωγικές δυνάμεις. Καταστρέφουν τη βιομηχανία, επειδή μας φέρνει σε επαφή με τη Δύση. Επειδή μας φέρνει σε επαφή με την Ευρώπη. Κλείνουνε το ένα μετά το άλλο όλα τα ανεπτυγμένα εργοστάσια.

Η Ρωσία δεν θέλει στο βάθος βιομηχανία στην Ελλάδα γιατί η βιομηχανία κάνει τη χώρα ανεξάρτητη, ισχυρή και επιπλέον τη βάζει μέσα στην παγκόσμια αγορά. Φτιάχνει αν θέλετε τον καπιταλιστή – χρηματιστή που είπαμε προηγούμενα. Και όχι τον καπιταλιστή – ληστή, δηλαδή τον καπιταλιστή που στηρίζεται αποκλειστικά στη

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ σ. ΗΛΙΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

βία, στον καπιταλιστή αποκλειστικά χωροφύλακα και στρατιωτικό.

Γι αυτό κλείνουν τα εργοστάσια. Και τα κλείνουν με το “Κ”ΚΕ και τον ΣΥΝ για τον οποίο θα πούμε παρακάτω. Αυτοί κλείσανε τα Λιπάσματα και το ξέρουν πολύ καλά οι Λιπασματοπώτες. Είναι θύματα της ρώσικης πολιτικής παρόλο που το “Κ”ΚΕ τους λέει: “Όχι είσαστε θύματα της Ευρωπαϊκής πολιτικής”. “Τα Λιπάσματα”, τους λέει, “τα έκλεισε η Εμπορική Τράπεζα, τα έκλεισαν τα Φωσφορικά της Καβάλας”. Αλλά όποιος πάει στην Καβάλα ξέρει ότι το “Κ”ΚΕ εκεί κινείται να κλείσει τα Λιπάσματα της Καβάλας. Όπως θέλει να κλείσει και την Πετρόλα. Μόλις σήμερα διαβάσαμε στις οικονομικές εφημερίδες ότι κατάφερε αποφασιστικό πλήγμα στην TVX. Στις 11 του μήνα η καναδική TVX ανακοίνωσε ότι κάνει αναστολή εργασιών. Οι ίδιοι κλείσανε την Πιρέλι λέγοντας πάντα “φταίει ο καπιταλιστής! Ο καπιταλισμός!” Με το “κάτω ο καπιταλισμός” σκοτώνουν το βιομήχανο και κλείνουν τη βιομηχανία. Οι εργάτες, οι προοδευτικοί, οι μαρξιστές, ποτέ δεν λέγανε έτσι. Λέγανε “κάτω ο καπιταλισμός, αλλά να πάρουμε εμείς τα εργοστάσια, όχι να σκοτώνουμε τα εργοστάσια”. Το μόνο καλό του καπιταλισμού είναι ότι έφτιαξε εργοστάσια. Σα λαός διώχνεις τους καπιταλιστές και παίρνεις το εργοστάσιο. Αυτό λέει ο μαρξισμός. Λέει ότι ο καπιταλισμός δεν μπορεί να κινήσει τα εργοστάσια επειδή είναι ανοργάνωτος, επειδή είναι αναρχικός καθώς ο ένας καπιταλιστής κάνει το ένα και ο άλλος το αντίθετο και όλοι μαζί φέρνουν τις κρίσεις. Είναι και αιματορροφίηδες. Λοιπόν! Διώχνουμε αυτούς και παίρνουμε τα εργοστάσια. Σήμερα όμως μπορεί να γίνει επανάσταση και να τους διώξουμε; Όχι δεν μπορούμε. Όμως κρατάμε τα εργοστάσια. Δεν σημαίνει ότι για να διώξουμε τον καπιταλιστή πρέπει να κλείσουμε το εργοστάσιο.

Αυτό το σαμποτάζ η Ρωσία δεν το έχει κάνει μόνο μέσω του ψευτοΚΚΕ. Το έχει κάνει και με την άλλη ρώσικη οργάνωση, την οργάνωση βίας, τη “17Ν”, η οποία σκότωσε τον Περαικό, σκότωσε τον Αγγελόπουλο, σκότωσε το Μποδοσάκη. Η αρχή του τέλους των Λιπασμάτων ήταν η δολοφονία του Μποδοσάκη από τη “17Ν”. Χτυπάνε Αμερικάνους, Τούρκους, δυτικοφίλους πολιτικούς, αλλά χτυπάνε και βιομήχανους, ακόμα και εισαγγελείς που υπερασπίζονται βιομήχανους. Η πολιτική πλατφόρμα της “17Ν” είναι η πολιτική πλατφόρμα της Ρωσίας.

Με αυτόν τον τρόπο έχουν ρίξει την Ελλάδα στον πάτο της Ευρώπης. Αν δείτε τα στοιχεία, είναι τρομακτικά. Το 1982 στην ελληνική αγορά το 73% ήταν προϊόντα της ελληνικής βιομηχανίας. Το 1994 ήταν 52%. Το χειρότερο η παραγωγικότητα στην Ελλάδα αυξάνεται με τρεις φορές χαμηλότερους ρυθμούς από ότι στην υπόλοιπη Ευρώπη. Εάν πάτε στη Στατιστική υπηρεσία δεν θα βρείτε για τα τελευταία 15 χρόνια αναλυτικά στατιστικά στοιχεία για την ελληνική βιομηχανία. Έχουν σταματήσει. Για να μη βλέπει κανείς το σαμποτάζ. Έχουν εγκαταλείψει τις αναλυτικές στατιστικές. Πόσοι είναι, πόσο δουλεύουν, πόσο παράγουν σε κάθε κλάδο και κατηγορία

Ο ΡΩΣΙΚΟΣ ΕΙΣΟΔΙΣΜΟΣ ΣΑ ΓΕΝΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ

Αυτή την εγκληματική πολιτική λοιπόν την έχουν φέρει σε πέρας μ’ αυτό τον πονηρό τρόπο, δουλεύοντας μέσω αντιπροσώπων, με εισοδισμό, μπαίνοντας μέσα στη Δύση. Ο εισοδισμός έχει γίνει σήμερα γενική πολιτική τακτική της Ρωσίας. Πολλοί είπαν ότι η Ρωσία πέθανε με την περεστρόικα σαν υπερδύναμη, ότι η Σοβ. Ένωση διαλύθηκε κ.λπ. Όμως τι σήμαινε η περεστρόικα; Σήμαινε ότι η Ρωσία αντί να πάει να χτυπήσει μετωπικά τη Δύση, όπως είχε επιχειρήσει με το Μπρέζνιεφ και είχε σπάσει τα μούτρα της, πήγε “μαλακά”, πήγε “φιλικά” με τον αρχηγό της ΚΓΒ, τον Γκορμπατσόφ. Συνέχισε την ίδια τακτική με τον Γέλτσιν, αρχηγό του στρατιωτικοβιομηχανικού συμπλέγματος, γραμματέα του Ζβερντόφσκ, της μεγαλύτερης πόλης κατασκευής στρατιωτικών όπλων και τώρα την αναπτύσσει παραπέρα με τον Πούτιν, μεγάλο στέλεχος της ΚΓΒ στη δυτική Ευρώπη. Πάνε “μαλακά”. Αυτή η Ρωσία θέλει “να αρέσει”. Δεν πάει

να χτυπήσει την Ευρώπη άγρια. Της στέλνει φυσικό αέριο για να την εξαρτήσει και κάποια στιγμή θα της πει “στο κόβω εάν δεν κάνεις το ένα ή το άλλο”. Εν τω μεταξύ πάει να κερδίσει τα πετρέλαια στη Μέση Ανατολή. Ακολουθεί μια πολύ λεπτή διπλωματική πολιτική που στηρίζεται στη συγκάλυψη. Κάνει μόνιμα το φίλο της Δύσης. Εμείς λέμε ότι μόνο η Ρωσία είχε συμφέρον να γκρεμίσει αυτούς τους πύργους και ότι εν πάσει περιπτώσει μόνο μια υπερδύναμη μπορούσε να τους γκρεμίσει, γιατί μόνο μια υπερδύναμη μπορούσε να ξέρει την αμερικάνικη αεράμυνα, γιατί μπορούσε να ξέρει την αμερικάνικη πολιτική αεροπορία, γιατί μπορούσε να έχει 20 και παραπάνω ανθρώπους τους οποίους να έχει εκπαιδεύσει για χρόνια, να έχει εξασφαλίσει να μη μιλήσουν, να μη διαρρεύσουν τίποτα ποτέ. Μετά από το Μανχάταν η Αμερική έγινε τελειώς φίλη της Ρωσίας, και μετά απ’ αυτό μπόρεσε η Ρωσία να πάρει το Αφγανιστάν. Λίγοι ξέρουν ότι στο Αφγανιστάν, η Βόρεια Συμμαχία έχει ηγέτη της τον ουσιαστικό αρχηγό της ασφάλειας όταν οι Σοβιετικοί ήταν κατακτητές του Αφγανιστάν, έναν Φαχίμ. Όταν η Ρωσία κατείχε το Αφγανιστάν, δεξί χέρι του εγκάθετου πρόεδρου Νατζμπουλάχ, ήταν ο Φαχίμ. Ο Φαχίμ τώρα είναι ο στρατιωτικός αρχηγός της Βόρειας Συμμαχίας. Ένας άλλος στρατιωτικός ηγέτης της Β. Συμμαχίας είναι ο Μπαμπατζάν, στρατηγός κι αυτός επί Ρώσικης κατοχής. Ένας Ντοστόμ, επίσης από τους ηγέτες της Βόρειας Συμμαχίας, που αν προσέξατε στις εφημερίδες έσφαξε 600 Ταλιμπάν, έτσι “για δείπνο” στη Μαζάρ-ι – Σαρίφ, ήταν επίσης από τους ντόπιους ηγέτες-συνεργάτες των κατοχικών δυνάμεων.

Χτυπώντας την Αμερική και λέγοντας ταυτόχρονα “Αμερική σε φάγανε οι Ταλιμπάν”, η Ρωσία έστρεψε την Αμερική εναντίον του Αφγανιστάν και πέτυχε το εξής: Να μη μπορεί το πετρέλαιο της Κασπίας να διοχετευτεί στον έξω κόσμο μέσω του Ινδικού Ωκεανού. Οι Ταλιμπάν ετοιμάζονταν να φτιάξουν έναν αγωγό σε συνεργασία με μια αμερικάνικη εταιρεία, που θα μετέφερε το πετρέλαιο από την Κασπία στον Ινδικό. Επειδή οι Ταλιμπάν ήταν πολύ αντιρροσίο – είχαν κρεμάσει τον Νατζμπουλάχ το 1992 – η Ρωσία τους είχε σαν τους χειρότερους εχθρούς της. Υπονόμευε γι’ αυτό διαρκώς τον αγωγό και στο τέλος κατάφερε και έριξε και τους ίδιους τους αμερικάνους εναντίον των Ταλιμπάν. Τώρα ελέγχει αυτή κατά το μεγαλύτερο μέρος το Αφγανιστάν. Και ο αγωγός αυτός δεν θα γίνει. Ένας άλλος αγωγός που μπορεί να μεταφέρει τα πετρέλαια της Κασπίας στη Δύση περνάει από τη Γεωργία και την Τουρκία. Κι αυτόν τον αγωγό, να το θυμηθείτε εδώ, θα τον χαλάσει η Ρωσία. Και θα τον χαλάσει τσακίζοντας τη Γεωργία. Εκεί είναι πρόεδρος ο Σεβαντνάντζε, που εναντίον του οι Ρώσοι έχουν κάνει δυο τρεις απόπειρες δολοφονίας.

Ο ΕΙΣΟΔΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Αυτή η νέα κίνηση, αυτή η νέα “μαλακή” μεταμόρφωση της Ρωσίας έχει γι’ αυτήν τεράστια οφέλη. Μέσα στην Ελλάδα αυτή η μεταμόρφωση, ο τρόπος με τον οποίο θα μπορέσει η Ρωσία να πάρει την εξουσία γίνεται με ένα κόμμα ολόκληρο που το έχουν φτιάξει ειδικά για να κάνει εισοδισμό. Η Ρωσία δεν μπορεί να κυριαρχήσει εύκολα μέσα στα μεγάλα αστικά κόμματα. Ούτε στο ΠΑΣΟΚ ούτε στη ΝΔ. Δεν μπορεί να ηγεμονεύσει. Οι πασοκτζήδες γενικά, σαν κόσμος, σα βάση, είναι κόσμος της ανεξαρτησίας. Ήταν παλιά της εθνικής ανεξαρτησίας και γι’ αυτό και αντιαμερικάνοι. Με μεγάλη δυσκολία μπόρεσε ο Παπανδρέου να εγκαταστήσει τους διαδόχους του στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή το Σημίτη, τον Λαλιώτη και το γιο του. Αυτή η τριάδα είναι ρώσικη αλλά για να μπορέσει να πάρει την εξουσία παριστάνει την αμερικάνικη, παριστάνει τη δυτική, παριστάνει την ευρωπαϊκή. Αλλά το τι είναι στ’ αλήθεια φαίνεται από τους S-300, από τον Κόκκαλη και από το πώς χτυπάει τη βιομηχανία. Στη ΝΔ οι Ρώσοι καταφέρνανε επίσης με τα πολλά να είναι αρχηγός ένας φίλος τους. Ο Καραμανλής πάντα στη κρίσιμη στιγμή πουλάει τη ΝΔ και τη βάζει να ακολουθεί το Σημίτη, τον Λαλιώτη και τον Γ. Παπανδρέου και μάλιστα, ακόμα πιο ανοιχτά το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ. Ειδικά το ψευτοΚΚΕ. Θα προσέχετε πάντα πόσο ο Καραμανλής φροντίζει να τείνει

χέρι συμμαχίας με το γνήσιο ρώσικο κόμμα. Και πόσο τέλεια συνεργάζεται μαζί του (επειδή τάχα είναι αντιπολίτευση). Αλλά τον αληθινό δυτικοφίλο μέσα στη ΝΔ, τον Μητσοτάκη, ο οποίος δεν καταλαβαίνει βέβαια κι από πού του έρχεται, πάνε να τον κρεμάσουν. Αυτόν κυνηγάνε. Γι’ αυτό κι αν δείτε και του Λαλιώτη τα πυρά δεν είναι εναντίον του Καραμανλή, είναι εναντίον του Μητσοτάκη. Θέλουν να εξοντώσουν δηλαδή τον ισχυρότερο δυτικοφίλο πόλο μέσα στη ΝΔ. Αλλά γενικά η ΝΔ είναι ακόμα κόμμα της Ευρώπης. Όπως και το ΠΑΣΟΚ είναι ακόμα ευρωπαϊκό κόμμα.

Γι αυτό για να “μπούνε” μέσα στο ΠΑΣΟΚ φτιάξανε ένα κόμμα εισοδιστικό. Ένα κόμμα ολόκληρο που να φαίνεται “γλυκό”, “δυτικό”, “ευγενικό”, “δημοκρατικό”. Τον Συνασπισμό. Όταν άλλαξε η Ρωσία και από τη “σκληρή” Ρωσία του Μπρέζνιεφ ήρθαμε στη “μαλακή” του Γκορμπατσόφ, φτιάξανε στην Ελλάδα αυτό το νέο κόμμα, παίρνοντας ένα κομμάτι από το πλευρό του ψευτοΚΚΕ. Ύστερα μαζέψανε και κάνα δυο ευρωπαίους δημοκράτες, από την παλιά δημοκρατική πλευρά του ρεφορμισμού, δηλαδή τους Παπαγιαννάκη κλπ και φτιάξανε ένα κόμμα με ευρωπαϊκή εμφάνιση που να αποτελείται από κνίτες. Αυτό το κόμμα από την αρχή θέλανε να το μπάσουνε μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Ο βασικότερος λόγος που ακούτε το Σημίτη και το Λαλιώτη να φωνάζουνε για σκληρή πολιτική με τη ΝΔ, είναι για να πούνε “κάτω η δεξιά, μέτωπο με την αριστερά”, δηλαδή με το Συνασπισμό. Όλο το πρόγραμμα Σημίτη, Λαλιώτη, Γ. Παπανδρέου είναι να φέρουν το Συνασπισμό στην εξουσία, να γεμίσουν δηλαδή το ΠΑΣΟΚ με ρωσόφιλα, αντιδυτικά στελέχη. Γιατί οι άνθρωποι του ΠΑΣΟΚ δεν τους παίζουν το παιχνίδι. Ο γενικός πασόκος, ακόμα κι αυτός που έχει διαφθαρεί με τις θέσεις που έχει μέσα στο κράτος, θέλει την εξουσία για να “φάει” ο ίδιος, όχι για να “φάνε” άλλοι με ένα 3% των ψήφων. Δηλαδή το παλιό καθεστώς της γραφειοκρατίας, που τη βολεύει μέσα στις ΔΕΚΟ, μέσα στο κράτος δεν θα ήθελε να μοιραστεί την εξουσία του με κανέναν άλλον. Γι αυτό του λέει τώρα ο Σημίτης κι ο Λαλιώτης: “Μέτωπο με το Συνασπισμό, για να σωθούμε να μη μας φάει η δεξιά”. Αυτό είναι το νόημα του σκληρού ροκ. Κι απαντάνε οι άλλοι, ο Πρωτόπαπας, η Διαμαντοπούλου, η Β. Παπανδρέου ότι “εμείς δεν το θέλουμε το σκληρό ροκ αφού επιβιώνουμε κι έτσι”. “Σιωπή!” τους απαντάνε “Θα ανεβάσετε το ΣΥΝ στην εξουσία”. Ανεβάζουν λοιπόν ένα κόμμα του 3% στην εξουσία, ένα κόμμα με το οποίο θα γκρεμίζουν τα εργοστάσια. Εάν θέλετε να βρείτε ποιοι είναι με τη ρώσικη πολιτική στην Ελλάδα, να κοιτάτε ποιοι εμποδίζουν την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, ποιοι εμποδίζουν να εκσυγχρονιστεί η οικονομία και να γίνει ευρωπαϊκή. Τότε θα δείτε πάντα αυτούς τους δύο, το “Κ”ΚΕ και τον ΣΥΝ μαζί με μια φράξια του ΠΑΣΟΚ ή με μια φράξια της ΝΔ. Τελικά αυτά τα δύο μικρά κόμματα μπορούν να διοικούν επειδή τους δίνει ανοχή, τους εμπνέει και τους καλύπτει στην πολιτική τους η ομάδα Σημίτη, Λαλιώτη, Γ. Παπανδρέου μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

ΕΙΣΟΔΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Δείτε πως σαμποτάρουν και πως τελικά ελέγχουν τη Δημόσια Διοίκηση. Ένα από τα πιο μεγάλα βάσανα της Ελλάδας είναι η Δημόσια Διοίκηση, ειδικά η διαφθορά που υπάρχει στο Δημόσιο. Αυτή τη διαφθορά την ευνόησε ο Παπανδρέου. Είχε πει: “να παίρνετε μίζες” – τότε πει για κάποιον στα Ελληνικά Διυλιστήρια Ασπροπύργου που είχε πάρει μια μίζα 500εκατομμυρίων – “να παίρνετε μίζες, αλλά όχι τόσο μεγάλες”. Επί λέξει είχε πει: “Μπορείτε να επιτρέψετε ένα δώρο στον εαυτό σας αλλά όχι και 500 εκατομμύρια”.

Αμέσως αυτό μεταφράστηκε μέσα στον πασοκικό κόσμο και σε όλη την υπαλληλία, “πιάστε μίζες, αλλά λογοισμένες”. Τώρα όλο το Δημόσιο έχει γίνει ένας χώρος διαφθοράς. Έχουν φτιάξει ένα στρατό παρασίτων. Κι αν κοιτάξετε μέσα του αυτό το στρατό θα δείτε ότι έχει αναπτύξει την εξής θεωρία: “Οι υπάλληλοι πρέπει να παίρνουνε μίζα, γιατί δεν τους πληρώνει σωστά το κράτος, η αστική τάξη”. Υπάρχει δηλαδή κι εδώ ο αντι-

καπιταλισμός με τον οποίο παίρνουν τις μίζες. “Πρέπει να πάρουμε μίζα γιατί δεν μπορούμε να ζούμε με 250 και 300 χιλιάδικα”.

Σαπίζουν τα πάντα στο Δημόσιο. Κι είναι στο πρόγραμμα τους αυτό γιατί επιπλέον έτσι φτιάχνουν έναν αφοσιωμένο πολιτικό στρατό από παράσιτα. Πάρτε για παράδειγμα τον Αρσένη. Ο Αρσένης τι επεχείρησε με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση; Να ελέγχει το κράτος τις διδακτικές επιδόσεις των καθηγητών. Έβαλε 400 παλιούς δασκάλους, στελέχη έμπειρα και κατά τεκμήριο έντιμους, να αξιολογήσουν τους καθηγητές (που αμέσως οι ρωσόφιλοι τους ονομάσανε πραιτοριανούς). Ακόμα κανόνισε και οι μαθητές να βαθμολογούν τους καθηγητές τους. Κυρίως όμως εισήγαγε ένα σύστημα να βαθμολογούνται οι εισαγωγικές στα πανεπιστήμια μέσα στο σχολείο. Αυτά όλα ελέγχανε το καθηγητικό σώμα. Και το καθηγητικό σώμα “επαναστάτησε”. Για να μπορούν τα χειρότερα στοιχεία να τεμπελιάζονε, για να μην ελέγχονται από κανέναν. Τον έλεγχο στη Δημόσια Διοίκηση τον είχε καταργήσει ο Ανδρέας Παπανδρέου. Όταν πήγε λοιπόν ο Αρσένης, αρχίζοντας από τα σχολεία, να βάλει ένα σύστημα ελέγχου στη Διοίκηση, έβγαλαν οι καθηγητές τους μαθητές στο δρόμο και τους είπαν: “Φάτε τον”. Βρήκαν όλες τις αδυναμίες του νέου συστήματος και του ορμήσανε και τον φάγανε ζωντανό. Όλη αυτή την υπόθεση την καθοδήγησαν και την οργάνωσαν ο ΣΥΝ και το ψευτοΚΚΕ. Τελικά ο ίδιος ο Σημίτης “έφαγε” τον Αρσένη και έφερε τον Ευθυμίου, που κατήργησε κάθε αξιολόγηση.

Προσέξτε τώρα τον Παπαδόπουλο. Πάει στα νοσοκομεία και επιχειρεί να χτυπήσει λίγο τη γραφειοκρατία σ’ αυτά, τις ψεύτικες υπερωρίες τους, τις μίζες που παίρνουν για την προμήθεια των μηχανημάτων και μια σειρά άλλες διοικητικές βρωμιές. Προχθές ο Σημίτης διέρρευσε “τη δυσaréσκεία του για το σχέδιο Παπαδόπουλου γιατί απαιτεί πολλά λεφτά”. Να το θυμόμαστε, ότι αν προχωρήσει στο χτύπημα της γραφειοκρατίας θα φαγωθεί κι αυτός.

Ο ΕΙΣΟΔΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ – Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Δεν πρέπει τίποτα γι’ αυτούς να εκσυγχρονιστεί στη Διοίκηση, ώστε να έχουμε μια Ελλάδα χωρίς παραγωγή, γεμάτη διαφθορά η οποία θα στραφεί στη θρησκεία. Αλλά αυτή δεν θα είναι θρησκεία σαν αίσθημα ανθρώπινο, αλλά θρησκεία σαν συμμαχία για την εξόντωση των ανθρώπων που πιστεύουν σε κάτι άλλο, θρησκεία σαν φασιστικός πόλεμος. Αυτός είναι ο ρόλος της Ορθοδοξίας την οποία ετοιμάζει η Ρωσία με το δικό της άνθρωπο, το Χριστόδουλο. Σαν τέτοιος ο Χριστόδουλος χρειάζεται να εκκαθαρίσει την Εκκλησία και πρώτα να συγκρουστεί με το Φανάρι το οποίο είναι ευρωπαϊόφιλο. Επίσης χρειάζεται να συγκρουστεί και με τον Καλλίνικο ο οποίος είναι σοβινιστής. Για αυτό βιάζονται. Βιάζονται να φέρουν την ελληνική Ορθοδοξία κάτω από την ηγεσία του Αλέξιου της Ρωσίας. Για αυτό δεν θέλουν το Φανάρι. Γιατί το Φανάρι έχει μια ανεξάρτητη γραμμή και συγκρούεται με τη Μόσχα.

Αυτό λοιπόν είναι το γενικό σχέδιό τους για την Ελλάδα.

ΟΙ ΔΥΤΙΚΟΙ ΑΣΤΟΙ ΠΑΡΑΔΙΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΣΤΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟ

Η γενική στάση τους

Αυτό ήρθε ο Πούτιν να φέρει σε πέρας σ’ αυτό το ταξίδι του. Και έρχεται γιατί μόνο τώρα δεν μπορεί να ενοχληθεί η Δύση. Επειδή μετά το Μανχάταν η Αμερική τον θεωρεί άνθρωπό της. Τώρα μπορούν να συνεχίσουν χωρίς να φοβάται η Αμερική. Μπορούν να αυξήσουν τις επενδύσεις στο πετρέλαιο και στο φυσικό αέριο και να ελέγξουν εντελώς την ενέργεια. Περισσότερο όμως θέλουν να αυξήσουν την προμήθεια σε ρωσικά όπλα για να εξαρτιέται η άμυνα της χώρας μονόπλευρα από τη Ρωσία μέχρι κάποια στιγμή που οι ρωσόδοδοι θα είναι αρκετά ισχυροί για να πούνε στους Αμερικάνους: “Και τώρα αφήστε μας ήσυχους. Έχουμε νέο εραστή στο σπίτι μας”. Η Δύση δέχεται όλο αυτό το παιχνίδι με τον όρο να γίνεται “διακριτικά”. “Ας μπει μέσα και η Ρωσία, αλλά να είμαστε εμείς πιο ισχυροί στην οικονομία”. Γι αυτό πρέπει να κατηγορηθεί ο Δυτικός ιμπεριαλισμός. Για τα εγκλήματα που επιτρέπει στη Ρωσία να κάνει σε βάρος

των αδύναμων εθνών και λαών με αντάλλαγμα να διατηρεί η ίδια τις οικονομικές της θέσεις. Τελευταία της έδωσε το ελεύθερο να σφάζει στην Τσετσενία, ειδικά μετά το Μανχάταν. Η Δύση λέει: “Εγώ θέλω να έχω πετρέλαιο, φυσικό αέριο από τη Ρωσία και την ησυχία μου, δηλαδή να μην μπουνε σε κίνηση οι ρωσικοί πυραυλοι. Από κει και πέρα Ρωσία μπορείς να επεμβαίνεις παντού”. Στο Τατζικιστάν λοιπόν η Ρωσία το 91 – 92 έσφαξε ανενόχλητα 20.000 ανθρώπους, επειδή ήθελαν ανεξάρτητο Τατζικιστάν. Επεμβαίνει παντού στην Κεντρική Ασία και στον Καύκασο και βάζει δικούς της ανθρώπους. Στην Ουκρανία έφερε τον Κούτσμα που δολοφονεί τους ανθρώπους της αντιπολίτευσης. Στην Λευκορωσία με έναν δικό της άνθρωπο, τον Λουκασένκο έχει κάνει ωμή δικτατορία.

Οι δυτικοί αστοί κάνουν παντού το ίδιο: Παραδίνουν τους λαούς στη βαρβαρότητα του Κρεμλίνου με αντάλλαγμα να εξασφαλίζουν ειρήνη για τις μπιζνες τους. Αυτό είναι το μεγάλο γενικό αντάλλαγμα.

Η στάση τους στην Ελλάδα

Αυτό είναι και το αντάλλαγμα που έχουν δώσει και οι ντόπιοι άνθρωποι της Ρωσίας στους έλληνες αστούς. Οι βιομήχανοι βλέπουν το σαμποτάζ του ψευτοΚΚΕ, του Λαλιώτη, των ψευτοοικολόγων και όλου αυτού του συμφύρματος χωρίς να ξέρουν ποιος είναι από πίσω τους. Ξέρουν ωστόσο ότι αυτοί αποτελούν μια πανίσχυρη, μια καθεστωτική δύναμη. Τι τους απαντάει όμως στην πράξη ή στα λόγια αυτή η καθεστωτική δύναμη: “Κύριοι φροντίζω να εξουδετερώσετε το μειονέκτημα της επενδυτικής καχεξίας που σας δέρνει. Θα σας εξασφαλίσω κάτι άλλο για τα κέρδη σας. Φτηνά εργατικά. Θα γεμίσω την Ελλάδα με φτηνή εργατική δύναμη. Θα την γεμίσω με αλβανικά απλήρωτα μεροκάματα”. Στην ύπαιθρο που δεν την εκσυγχρονίζει, που δεν δίνει κεφάλαια, που το κράτος δεν φτιάχνει έργα μεγάλης κλίμακας, ζει τους αγρότες με επιδοτήσεις από την Ευρώπη, ώστε κάποια στιγμή όταν κοπούν οι επιδοτήσεις να πουν αυτοί: “Θάνατος στην Ευρώπη”. Αρχίζουν ήδη να το λένε. Ταυτόχρονα τους βάζει με τον Μπούτα και τον Πατάκη να κλείνουν τους δρόμους, τους εξαχρειώνει να κάνουνε “βούτες” στον εθνικό και στον ευρωπαϊκό προϋπολογισμό.

Η ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙ ΝΙΚΗΦΟΡΑ

Ταυτόχρονα οι έλληνες εργάτες που πέφτουν τα μεροκάματα τους εξ αιτίας του ανταγωνισμού της ξένης φτηνής εργατικής δύναμης ή που εκτοπίζονται και μένουν χωρίς καθόλου δουλειά, ειδικά στην ύπαιθρο, εξαγριώνονται. Και φτιάχνεται ένα ρατσιστικό ρεύμα μέσα στο λαό, το οποίο το προκάλεσε η απότομη και μαζική εισαγωγή ξένης εργατικής δύναμης. Και δέστε! Οι ίδιοι που κλείνουν τα εργοστάσια είναι οι ίδιοι που κάνουν τον αντιρατσιστή λέγοντας: “Ανοιχτά σύνορα”. Προσέξτε την πολιτική του “Κ”ΚΕ και του ΣΥΝ. Ποτέ δεν έχουν πει ότι πρέπει να κλείσουν τα σύνορα σε κάθε παράνομη μετανάστευση. Και όμως αν η χώρα γεμίσει και άλλη φτηνή εργατική δύναμη θα έχουμε έναν εμφύλιο μέσα στους εργάτες. Ήδη τον έχουμε. Ήδη δεν έχουμε ενιαία συνδικάτα στην Ελλάδα. Ενώ οι μισοί εργάτες εδώ στην Ελλάδα είναι ξένης εθνικότητας και οι άλλοι μισοί είναι ντόπιοι, τα συνδικάτα είναι μόνο των ντόπιων. Δεν υπάρχουν συνδικάτα των ξένων. Κι αν υπάρξουν θα είναι δύο συνδικάτα σε σύγκρουση. Γιατί το ένα θα δουλεύει με μεροκάματο 6.000 και το άλλο με 12.000 δρχ. Και θα έρχονται στα χέρια. Γι αυτό στο βάθος έχουν διαλυθεί όλα τα συνδικάτα σαν συνδικάτα μιας ενιαίας τάξης. Και φαίνεται αυτό με το συνδικάτο των οικοδόμων στο οποίο κυριαρχεί το ψευτοΚΚΕ. Έχει διαλυθεί σαν τέτοιο γιατί οι κνίτες εκεί δεν θέλησαν να επιβάλουν και να περιφρουρήσουν ένα ενιαίο μεροκάματο.

Ενώ ποια θα ήταν η προλεταριακή πολιτική:

“Κύριοι! Αυτή τη στιγμή οι παραγωγικές δυνάμεις της χώρας μπορούν να καλύψουν έναν ορισμένο όγκο μεταναστών εργατών. Καλοδεχούμενοι. Θα μπουνε μέσα με τους μισθούς των συλλογικών συμβάσεων που έχουμε φτιάξει. Θα δουλέψουν και οι ξένοι με τον ίδιο μισθό”. Αυτό έκαναν και τα γερμανικά συνδικάτα μετά τον πόλεμο για να μην ξανάχουν Χίτλερ. Και το κρύβουν αυτό

εδώ. Όταν πηγαίνανε οι έλληνες εργάτες στη Γερμανία, πηγαίνανε με μισθούς των γερμανικών εργατικών συνδικάτων, ούτε δραχμή παρακάτω. Προ ετών προσπάθησαν οι γερμανοί εργολάβοι να βάλουν μέσα στην οικονομία κάποιους τούρκους εργάτες με σπασμένα μεροκάματα και έγινε εξέγερση στο σωματείο των οικοδόμων στη Γερμανία. Όλα τα σωματεία είπαν όχι, και απαιτήσαν να μπουνε και οι τούρκοι με τα κοινά για όλους μεροκάματα. Εδώ αντίθετα τα συνδικάτα θεώρησαν λογικό γεγονός το σπασμένο μεροκάματο. Και έφτιαξαν μια διασπασμένη, μια αλληλομισούμενη εργατική τάξη και έναν μεγάλο ρατσισμό. Τι έκαναν οι μεγαλοεργολάβοι της Ολυμπιάδας τώρα τελευταία. Έστειλαν ένα χαρτί στο Υπ. Εργασίας και είπαν: “σας παρακαλούμε ανοίξτε τα σύνορα να μπουνε κι άλλοι ξένοι εργάτες, ιδιαίτερα από το Πακιστάν, την Ινδία και το Μπαγκλαντές γιατί είναι ψηλά τα αλβανικά μεροκάματα! Αυξήθηκαν. Χρειαζόμαστε πιο φτηνά για να μπορέσει η Ολυμπιάδα να μη γίνει με ψηλό κόστος”. Προς το παρόν το Υπ. Εργασίας έδωσε μια αρνητική απάντηση, αλλά το θέμα χάθηκε στα ψιλά γράμματα. Όταν τελευταία στιγμή στριμωχτούν με τα έργα μπορεί να φέρουν μια νέα φουρνιά φτηνού μεροκάματος. Έτσι θα προκαλέσουν σύγκρουση ανάμεσα στους Αλβανούς και τους Ινδούς, θα δυναμώσουν τη σύγκρουση ανάμεσα στους Έλληνες και όλους τους άλλους κλπ. Δηλαδή φτιάχνουν έναν μεσαίωνα οι προβοκάτορες.

Τον ρατσισμό τον φέρνουν στο βάθος για να διασπάσουν και να διαλύσουν τη μόνη τάξη που μπορεί να τους αντισταθεί, την εργατική τάξη. Επειδή ξέρουν ότι η ελληνική αστική τάξη, αδύναμη και χωρίς χαρακτήρα είναι ανίκανη μόνη της να σηκώσει το βάρος οποιασδήποτε αντίστασης.

Ας δούμε τα Λιπάσματα. Τα επόμενα αφεντικά στα Λιπάσματα- μετά τον Μποδοσάκη-Αθανασιάδη που τον δολοφόνησαν- θέλανε και πάλευαν για να ζήσει το εργοστάσιο. Τα αφεντικά ήταν ο Μπακούρος πρόεδρος της ΣΥΕΛ, ιδιοκτήτριας του εργοστασίου (ΠΑΣΟΚ των ΔΕΚΟ), ο Λοΐζος διευθυντής του εργοστασίου και ο Τσιρμούλας, πρόεδρος του Συνδικάτου (ΠΑΣΟΚ). Αυτά τα αφεντικά λοιπόν, με εξαίρεση το Λοΐζο που έμεινε σταθερός ως το τέλος αλλά είχε ελάχιστη εξουσία, εξαγοράστηκαν από τους σαμποταριστές. Τον Μπακούρο τον βολέψανε στην εταιρεία η οποία αγόρασε ότι έμεινε από τα Λιπάσματα. Τον Τσιρμούλα τον βολέψανε στον οργανισμό που έκλεισε το εργοστάσιο με αντάλλαγμα να πουλήσει τους συναδέλφους του και να κλείσει το εργοστάσιο. Τα αφεντικά εύκολα εξαγοράζονται. Οι εργάτες όμως σαν τάξη δεν εξαγοράζονται. Έναν δύο αστούς τους δωροδοκούν ή τους πιέζουν με άλλα μέσα για να κλείσουν το εργοστάσιό τους. Αλλά τους εκατοντάδες και χιλιάδες εργάτες δεν μπορούν να τους εξαγοράσουν. Απόδειξη ότι στα Λιπάσματα είναι αυτοί που αντιστέκονται σήμερα και φέρνουν το έγκλημα στο φως της ημέρας. Γενικότερα είναι η εργατική τάξη, η μόνη δύναμη που μπορεί να αντισταθεί σε όλο αυτό το μεσαίωνα, στη δωροδοκία, στη σαπίλα του δημόσιου τομέα, στην κατάρρευση της βιομηχανίας. Όλα αυτά επειδή είναι η εργατική τάξη που δεν έχει εξάρτηση από το κράτος. Ε! αυτοί τότε τι της κάνουν; Φέρνουν τη ρήξη και τη διάσπαση στο εσωτερικό της με την ξένη απλήρωτη εργατική δύναμη.

ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Αυτό πρέπει να τελειώσει. Και πρέπει να τελειώσει όχι μόνο για το καλό των Ελλήνων εργατών, αλλά και για τους ξένους εργάτες που ήδη είναι εδώ. Πρέπει να γίνει η ενότητα της τάξης και η λύση γι’ αυτό είναι: Πρώτον Δεν θα διωχτεί κανένας από όσους ζούνε πια στη χώρα! Δούλεψαν γι αυτή τη χώρα. Έχουν παράγει κι έχουμε όλοι φάει μήλα, πορτοκάλια, σταφύλια από τα χέρια τους, έχουν φτιάξει οικοδομές και έχουμε μείνει στα σπίτια που έχουν φτιάξει. Δεν επιτρέπεται σε κανένα να τους διώξει! Πρέπει μάλιστα και να μη φοβούνται να διωχτούν. Γι’ αυτό πρέπει να τους δοθούν πολιτικά δικαιώματα για να μπορούν να παλέψουν για τα ταξικά τους δικαιώματα μαζί και δίπλα στους έλληνες εργάτες. Δεύτερο: Όχι στα “ανοικτά σύνορα”. Όχι άλλη παράνομη μετανάστευση. Τρίτο: Όσοι ήρθανε θα δουλέψουν με το ίδιο μεροκάματο. Δεν μπορεί να έχει πετύχει η

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ σ. ΗΛΙΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ζώνη π.χ 15.000 μεροκάματα και να μπαίνει ένας στη δουλειά με 6.000, οποιοσδήποτε, Αλβανός ή Έλληνας δεν έχει σημασία. Κάνει διάσπαση. Θα πω στο αφεντικό δώσου το σωστό μεροκάματο. Αν το αφεντικό δεν του δώσει και αυτός συνεχίσει να μένει με το χαμηλό μεροκάματο αυτός ο άνθρωπος τότε κάνει διάσπαση. Πρέπει να τον πείσουμε και τελικά να επιβάλουμε να μην το κάνει. Αν αυτό το δεχτούμε θα είναι το τέλος της εργατικής τάξης.

Αυτοί οι ψευτομαρξιστές λένε όχι, αυτό είναι διεθνισμός! Θα έρχονται όλοι οι εργάτες κι ο καθένας ότι μπορεί, όπως μπορεί. Σε αυτούς απαντά ο ίδιος ο Μαρξ. Ξέρετε πως στήθηκε η 1η Διεθνής; Την έστησε ο Μαρξ μαζί με τους άγγλους εργάτες πάνω σε ένα ζήτημα. Είχαν φέρει εκείνη την εποχή φτηνούς εργάτες για την αγγλική βιομηχανία από το Βέλγιο και τη Γαλλία. Αποβιβαζόντουσαν κατά στρατιές και σπάγανε τα μεροκάματα. Ξεκίνησαν απεργίες οι άγγλοι εργάτες κι αυτοί εργάζονταν σαν απεργοσπάστες. Τους βάλανε να εμποδίσουν το ψηλό αγγλικό μεροκάματο που ανέβαινε γιατί ανέβαινε το ταξικό κίνημα. Η Διεθνής έγινε ώστε οι άγγλοι εργάτες και οι εργάτες από την ηπειρωτική Ευρώπη να συνεννοηθούν και να μη γίνει αυτή η διάσπαση, αυτός ο απεργοσπαστισμός. Έτσι οργανώθηκε η 1η Διεθνής ενάντια στη διάσπαση της εργατικής τάξης στο ζήτημα του μεροκάματος. Δεν τα λένε αυτά. Έτσι φτιάχνουν τον αληθινό ρατσισμό. Ο αληθινός ρατσισμός είναι: "Να φύγουν τώρα, να βγουν όλοι οι ξένοι εργάτες έξω". Το λένε πολλοί ανειδίκευτοι εργάτες αυτό και έχουν και πολύ μεγάλο μίσος επειδή δεν έχουν δουλειά. Έτσι μετατρέπουν τους εργάτες σε εχθρούς της τάξης τους.

Δεν έχουμε πολύ καιρό για να διασφαλίσουμε αυτή την ενότητα. Όποτε θέλουν οι ρωσόφιλοι να φτιάξουν ένα μαζικό ναζιστικό κόμμα στην Ελλάδα για να κάνουν τη δικτατορία τους, μπορούν να το κάνουν σε πέντε λεπτά λέγοντας "Έξω οι ξένοι! Τσακίστε τους." Και θα βρουν ένα μεγάλο στρατό. Απλώς τώρα δεν το αφήνουν αυτό. Δεν το επιτρέπουν και δεν το επιτρέπουν για το λόγο που αναφέραμε: Πρέπει ενώ κλείνουν τα εργοστάσια, ενώ καταστρέφουν την αγροτική οικονομία, πρέπει να δίνουν στους αστούς ένα αντάλλαγμα για αυτό. Για να μπορεί η χώρα να μένει στην Ευρώπη. Γιατί αν η χώρα ξεπέσει πολύ, εάν σαπίσει πολύ, εάν το κεφάλαιο αρχίσει να σηκώνεται και να φεύγει δεν θα μπορούν να κρατήσουν την Ελλάδα μέσα στην Ευρώπη. Όμως αυτοί θέλουν να κάνουν εισοδισμό στην Ευρώπη. Πως θα παρακολουθούν την Ευρώπη αυτοί εάν η Ελλάδα γίνει ασιατική χώρα; Γι αυτό λοιπόν θέλουν το διαρκές σπασίμο του μεροκάματος και για αυτό θέλουν να μην μπει τώρα το ρατσιστικό ζήτημα. Αλλά το αφήνουν να φτιάχεται. Ρατσισμός, αντισημιτισμός, σοβινισμός, χιτλερικού τύπου αντιδυτικισμός και πολιτική ορθοδοξία. Αυτά είναι που μας ετοιμάζουν.

ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΕΙ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ. ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Αγαπητοί σύντροφοι και φίλοι,

Η Ρωσία και οι άνθρωποί της στην Ελλάδα ετοιμάζουν για το μέλλον απόλυτη εξάρτηση και πολιτική δικτατορία. Θα είμαστε η πρώτη δυτική χώρα που θα συρθεί στο ρώσικο άρμα. Υπάρχει κίνδυνος η Ελλάδα να ακολουθήσει το νέο Χίτλερ. Ενώ είναι αυτός που της έχει κάνει τόσο μεγάλη ζημιά, τόσο μεγάλη καταστροφή, τόσο μεγάλη διάσπαση. Είναι μεγάλος ο κίνδυνος να τον ακολουθήσει. Για αυτό είμαστε εδώ. Γι αυτό αντιστεκόμαστε στον Πούτιν. Όχι μόνο για το διεθνές του παιχνίδι, όχι μόνο για το Μανχάταν του, όχι μόνο για την Τσετσενία του και για το Τατζικιστάν του, αλλά και για τη ζημιά που έχει κάνει στην Ελλάδα. Και είμαστε για αυτό λίγοι. Γιατί όποιος τολμήσει να μιλήσει για Ρωσία σ' αυτή τη χώρα δέχεται του κόσμου τις επιθέσεις, ιδιαίτερα δέχεται τον πόλεμο της απομόνωσης. Μας λέγανε για χρόνια: "Ποια Ρωσία; Αφού έχει πεθάνει". Τα τελευταία χρόνια άρχισε να φαίνεται ότι η Ρωσία δεν πέθανε. Τώρα μάλιστα πολλοί άρχισαν να ανησυχούν που οι αναλύσεις μας άρχισαν να επιβεβαιώνο-

νται. Δεν μπορούν πια να μας απομονώσουν. Ήδη οι θέσεις μας έχουν αρχίσει να προβληματίζουν πάρα πολύ πλατύ κόσμο, ανθρώπους που δεν έχουν ξεκαθαρίσει τόσο ώστε να βρίσκονται σ' αυτή την αίθουσα, ανθρώπους που σχολιάζουν, σκέφτονται σοβαρά και παρακολουθούν τη γραμμή μας. Αυτό το βλέπουμε πάρα πολύ στη σελίδα της ΟΑΚΚΕ στο Ιντερνετ, όπου βλέπουμε πια οι επισκέψεις να γίνονται χιλιάδες. Αυτή την "προκλητική", την ιδιαίτερη γραμμή αρχίζουν πολλοί να την αντιμετωπίζουν με σεβασμό. Και είναι φυσικό. Δεν είναι επειδή είναι το πνεύμα μας ισχυρό. Είναι επειδή είναι τα γεγονότα ισχυρά. Η Ρωσία δεν μπορεί να κάνει την Ελλάδα ότι θέλει. Και κάποια στιγμή όλοι θα καταλάβουν ότι υπάρχει κάτι σάπιο εδώ μέσα. Ότι υπάρχει ένας νέος δυνάστης. Θέλουν να διώξουν την TVX, αλλά θα βάλουν έναν δικό τους να την πάρει. Θα βάλουν ένα Μυτιληναίο. Κινδυνεύει η συμφωνία πώλησης στο Σκαρμαγκά, αν αποτύχει θα βάλουν και εκεί έναν δικό τους. Ο κόσμος θα αρχίσει να βλέπει ότι μόνο η ομάδα Κόκκαλη, Μυτιληναίου, Μπόμπολα, Αποστολόπουλου αναπτύσσεται. Θα δούνε δηλαδή μια νέα ολιγαρχία να εγκαθίσταται η οποία θα είναι αρπαχτική. Θα βλέπουμε αυτά τα κόμματα που είναι μειοψηφικά να κουμαντάρουν όπως θέλουν τη χώρα. Το "Κ"ΚΕ π.χ. να μπορεί να κλείνει την Ελλάδα στη μέση. Να μπορεί να πηγαίνει στη Λάρισα και να τη σφραγίζει. Νόμος - λέει - είναι το δικίο του εργάτη! Ο εργάτης δεν θέλει τέτοια πράγματα. Όποτε θέλει να κάνει το νόμο του θα τον κάνει. Θα κάνει την επανάστασή του. Δεν μπορεί να την κάνει ο Μπούτας την επανάσταση του εργάτη και του αγρότη, η πλούσια αγροτιά. Αυτά φέρνουν αντιπάθεια, φέρνουν μίσος στον κόσμο. Ήδη ο λαός δεν ακολουθεί τις διαδηλώσεις τους. Καταλαβαίνει ότι είναι στημένες. Ήδη τους φοβάται με τις προβοκάτσιες που κάνουν, ακόμα και ενάντια στην επίσκεψη ενός αμερικάνου προέδρου. Αν είχαμε εμείς 5.000 ανθρώπους θα πηγαίναμε να τα σπάσουμε στον Πούτιν; Όχι. Για έναν απλό λόγο, γιατί ότι ο λαός δεν θέλει να τα σπάσει στον Πούτιν τη συγκεκριμένη στιγμή. Δεν θέλει για πολλούς λόγους, ακόμα και γιατί φοβάται να τα βάζει ότι ώρα νάναι με μια υπερδύναμη. Σου λέει: "ποιος ξέρει τι μεπλάς μπορεί να με βρει; Άλλωστε τον κάλεσε η κυβέρνηση μου. Και αυτόν τον έχει στείλει, καλώς ή κακώς η χώρα του".

Αυτή η πολιτική του τραμπουκισμού, του να αντιστρατεύεσαι τις διαθέσεις της μάζας, είναι ακριβώς αυτό που εξεγείρει τον κόσμο. Δεν μας αρέσει ο Big Brother. Έχουμε όμως δικαίωμα να τον γαιουρτώσουμε, να του τα σπάσουμε; Έχει δικαίωμα ο άλλος να βλέπει Big Brother. Να ξέρει τα πρόσωπά του και να τα λατρεύει. Υπάρχει σήμερα μια άλλη πολιτική, ένα άλλο όραμα, μια άλλη κουλτούρα στη διάθεση του λαού; Δεν υπάρχει σήμερα και όσο δεν υπάρχει αυτό θα βλέπει. Αλλά και να υπήρχε δεν θα τον κάνεις εσύ με το ζόρι να βλέπει αυτό που θες.

Η Ελλάδα αντιστέκεται. Η παραγωγή και οι εργάτες κοιτάνε να σώσουν τα εργοστάσιά τους. Οι αγρότες κοιτάνε να κάνουν όσο μπορούν πιο σύγχρονες καλλιέργειες. Δεν θέλουν να γίνουν ληστές των εθνικών διοδίων. Οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι περισσότεροι, δουλεύουν και δεν δωροδοκούνται. Μπορεί να τους θέλει το δημόσιο να γίνονται ρεμάλια, να μπλέξουνε στη δωροδοκία και στην τεμπελιά, αλλά γενικά οι ίδιοι δεν το θέλουν.

Ο λαός θέλει δημοκρατία δεν θα δεχτεί ένα νέο Τσάρο. Δηλαδή η Ελλάδα θα αντισταθεί. Απλά δεν βλέπει τώρα τον εχθρό. Δεν μπορεί να τον δει. Και δεν ξέρει τι της φταίει. Γιατί οι ίδιοι οι σαμποτέρ της κρύβουν τον εχθρό. Της δείχνουν μάλιστα την Ευρώπη. Μα ήθελε η Ευρώπη να έχει μέσα της μια παθητική Ελλάδα; Αυτούς που η Ευρώπη θέλει να τους εκμεταλλευτεί τους κρατάει έξω από την Ευρώπη δεν τους βάζει στο τραπέζι της. Δεν είναι ανόητη η Ευρώπη να χρεοκοπήσει την Ελλάδα και μετά να αρχίσει να της δίνει λεφτά για να στηρίξει το Ευρώ. Δεν θέλει μέσα της χώρες που θα λειτουργήσουν εναντίον της γενικής της κίνησης.

Αυτοί θέλουν να μας φέρουν σε πόλεμο με την Ευρώπη, αλλά τελικά θα αποκαλυφθούν οι ίδιοι. Τους είναι όλο και πιο δύσκολο να κρύβονται. Γιατί αυτά που κάνουν αποτελούν συνομοσία. Αλλά συνομοσία σημαίνει

ότι λίγοι πράκτορες πρέπει να κινούν πολύ κόσμο. Είναι μόνο ένας ασήμαντος αριθμός ανθρώπων μέσα σε όλα τα κόμματα. Αλλά τα μέλη των κομμάτων και η μάζα των οπαδών δεν ξέρουν τίποτα από αυτά. Πως θα κινούν διαρκώς όπου θέλουν, όπως θέλουν όλον αυτόν τον κόσμο; Πώς, σε τελευταία ανάλυση, διαρκώς και με προβοκάτσιες θα κινούν έναν ολόκληρο λαό εναντίον των συμφερόντων του; Γι' αυτό τους βλέπουμε κάθε τόσο να οπισθοχωρούν.

Έχουμε χρόνο. Αρκεί να μαζέψουμε όλες αυτές τις αντιρρήσεις όλες αυτές τις αντιστάσεις, να αποκαλύψουμε όσο γίνεται πιο πλατειά το σχέδιό τους οπότε και θα μάθει ο καθένας τι τον χτυπάει, και να δώσουμε διέξοδο σε όλους όσους θέλουμε μια άλλη χώρα.

Ο στόχος μας δεν είναι μόνο να εμποδίσουμε την καταστροφή της χώρας και το φασισμό. Δεν μας φτάνει μια δημοκρατική Ελλάδα που θα είναι καπιταλιστική. Θέλουμε μια Ελλάδα που θα ανήκει στο λαό της. Τη θέλουμε τέτοια μέσα σε μια Ευρώπη που θα ανήκει και αυτή στους λαούς της. Όμως αυτή είναι μια μακρόχρονη και μάλιστα μια επαναστατική διαδικασία.

Και είναι μέρος αυτής της διαδικασίας το να υπερασπίζεται κανείς από μια επίθεση των νέων Χίτλερ και αυτήν εδώ την αστική Ελλάδα και αυτήν εδώ την αστική Ευρώπη. Γιατί δεν υπάρχουν χειρότεροι εκμεταλλευτές και πιο βάνουσοι καπιταλιστές από εκείνους τους στρατοκράτες-ληστές του ρώσικου ιμπεριαλισμού και από τους καπιταλιστές-πράκτορες τους σε κάθε χώρα. Κάθε λαϊκή, κάθε δημοκρατική επαναστατική εξέγερση των ευρωπαϊκών λαών πρέπει να ξεκινήσει από αυτούς.

ΔΥΝΑΜΩΣΤΕ ΤΗΝ ΟΑΚΚΕ

Πρέπει να φτιάξουμε έναν πολιτικό στρατό που θα μας οδηγήσει σε ένα νέο κοινωνικό και πολιτικό σύστημα. Όπου οι άνθρωποι της δουλειάς θα πάρουν την τύχη της χώρας στα χέρια τους. Αποδείχτηκε ότι η αστική τάξη της Δύσης, αποδείχτηκε με το Μανχάτταν, με το Αφγανιστάν, με την Τσετσενία, ότι δεν διδάσκεται. Είναι χειρότερη κι από κείνη του δεύτερου παγκόσμιου πόλεμου. Η υπόθεση της αντίστασης στους νέους φασισμούς και στο νέο μονοπώλιο, είτε το ανατολικό, είτε το δυτικό που βλέπουμε πόσο καλά συνεργάζονται είναι υπόθεση των λαών, υπόθεση του προλεταριάτου. Η ΟΑΚΚΕ έχει μεγάλο ρόλο να παίξει σε αυτή τη νέα εποχή. Έτυχε να ζούμε σε μία χώρα που συγκλονίζεται διαρκώς ανάμεσα σε τρεις μεγάλες σεισμικές πλάκες και στα σύνορα τριών Ηπείρων. Αυτή τη μικρή χώρα των σεισμών επιχειρούν να την μετατρέψουν από δυτική σε ανατολική. Είναι για αυτό πιο εύκολο σε έλληνες από ότι σε μαρξιστές άλλων χωρών να καταλάβουν το παγκόσμιο σχέδιο που κρύβεται πίσω από αυτή τη μετατροπή. Επειδή ούτε η Ιταλία μπορεί να γίνει "ρώσικη", ούτε η Ισπανία, ούτε η Ολλανδία. Είναι η Ελλάδα που κινδυνεύει. Η Ελλάδα είναι το μεγάλο εργαστήριο της καγκεμπίτικης διπλωματίας. Όταν έγινε η περεστρόικα και όλοι μερδεύτηκαν εμείς καταλάβαμε αμέσως ότι οι βασικοί στόχοι της ρώσικης διπλωματίας μείνανε αναλλοίωτοι. Είτε με περεστρόικα, είτε χωρίς περεστρόικα ο Παπανδρέου και το ψευτοΚΚΕ συνέχιζαν την ίδια πρακτόρικη στρατηγική μόνο που την κάνανε πιο λεπτή, πιο ανεπτυγμένη. Έτσι συλλάβαμε την περεστρόικα. Σε αυτό λοιπόν το εργαστήριο που ζούμε δεν έχουμε μόνο τη δυνατότητα να βοηθήσουμε την αντίσταση του ελληνικού λαού, αλλά έχουμε τη δυνατότητα να συνεισφέρουμε και στην παγκόσμια ταξική πάλη με τις απόψεις μας και τη δράση μας. Καλούμε όλους τους φίλους της ΟΑΚΚΕ, αλλά και όσους μπαίνουν στον κόπο να μελετήσουν αυτή τη γραμμή να κοιτάξουν τα γεγονότα. Δεν χρειάζεται να αποφασίσουν σήμερα αν έχουμε δικίο σε όλη μας την ανάλυση, αλλά να την βάλουν μέσα στην οπτική τους και να εξετάσουν σύμφωνα και με αυτήν την πραγματικότητα.

Αν τη δουν να επαληθεύεται από τα γεγονότα τους καλούμε να έρθουν να σταθούν δίπλα μας, τους καλούμε να οργανωθούν στην ΟΑΚΚΕ και να σπάσουν την απομόνωση που επιχειρούν οι εχθροί μας. Έτσι κι αλλιώς η ΟΑΚΚΕ θα αναπτυχθεί. Βοηθήστε ώστε αυτό να γίνει όσο το δυνατό συντομότερα.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 7

ματα που απορρέουν από αυτήν. Το σημαντικότερο ερώτημα βέβαια αφορά τις επιπτώσεις από τη συνακόλουθη ένταξη της Ελλάδας σε ένα περιφερειακό ενεργειακό σύστημα που καλύπτει όλη τη Νοτιοανατολική Ευρώπη και βρίσκεται υπό τον πλήρη σχεδόν ρώσικο έλεγχο. Η επίπτωση είναι σαφής. Η μετατροπή της χώρας σε ρώσικο πλασιέ, ή ρώσικο υπομπεριαλισμό.

Η ρώσικη αλαζονεία έφθασε στο αποκορύφωμα της στην περίπτωση των όπλων όπου ο Πούτιν απαιτήσε από την Ελλάδα να αγοράσει ρώσικα όπλα. Έθεσε το ζή-

τημα ωμά τόσο στον πρωθυπουργό όσο και στον νέο υπουργό Άμυνας, Παπαντωνίου... Ο Σημίτης απάντησε στο αίτημα του Πούτιν ότι η Ελλάδα έχει την υποχρέωση απέναντι στο ΝΑΤΟ να προμηθεύεται όπλα με βάση το κριτήριο της συμβατότητας. Ο Πούτιν τον διόρθωσε λέγοντας του ότι "υπάρχει και το κριτήριο της αποδοτικής χρήσης", και μάλιστα διαβεβαίωσε ότι τα όπλα του είναι εγγυημένα για να μη λάβει **καμία απολύτως απάντηση από τον Σημίτη**. Στον Παπαντωνίου το θέμα μπήκε ακόμα πιο προκλητικά από τον Πούτιν που δήλωσε ότι: "Η Ρωσία όχι απλώς είναι φίλη της Ελλάδας, αλλά είναι και ου-

σιαστικά σύμμαχος της Ελλάδας σε όλα τα μεγάλα ζητήματα και αυτό ασφαλώς πρόκειται να μετρήσει στην πρόοδο της αμυντικής συνεργασίας". Ο Πούτιν είπε απλά ότι αφού είμαι σύμμαχος, θα πρέπει να αγοράσετε όπλα από μένα. Πάντως πρόκειται για την πρώτη ανοιχτή ανακοίνωση του γεγονότος ότι Ρωσία και Ελλάδα είναι σύμμαχοι. Ο Παπαντωνίου που δεν είναι τσιράκι της Ρωσίας όπως ο Σημίτης, επιχειρήσε πάντως να αναχαιτίσει τις ορέξεις Πούτιν. Απάντησε ότι "πρόθεση του υπουργείου είναι να μετέχουν τα ρώσικα οπλικά συστήματα σε όλους τους διαγωνισμούς, αλλά εφόσον είναι ανταγωνιστικά και η πρόκρισή τους προκύψει μέσα από ανταγωνιστικές διαδικασίες". Έδωσε επίσης απάντηση στα λεγόμενα Πούτιν περί αποδοτικότητα των ρώσικων όπλων λέγοντας ότι "μέχρι τώρα έχουν γίνει πολλές απευθείας αναθέσεις σε ρώσικο πολεμικό υλικό και κάποια από αυτά στην πορεία δεν αποδείχτηκαν τόσο αξιόπιστα όπως τα παρουσίασαν", αναφέροντας και συγκεκριμένα παραδείγματα (Ελευθεροτυπία, 8/12/2001).

Ο Πούτιν για να ισχυροποιήσει τη θέση του για την αγορά των ρώσικων όπλων, απευθυνόμενος στον Σημίτη είπε ότι "σίμερα καθίσταται σαφές ότι δεν ισχύουν τα ιδεολογικοπολιτικά, αλλά μόνο τα γεωπολιτικά συμφέροντα...", θέλοντας έτσι να κάμψει τις αντιστάσεις του τμήματος της αστικής τάξης που διατηρεί πολλές και σοβαρές επιφυλάξεις για την αλλαγή στρατοπέδου της χώρας. Ο Πούτιν βέβαια εννοεί με την παρατήρησή του ότι δεν ισχύουν οι ιδεολογικοπολιτικοί δεσμοί με τη Δύση, και ο ίδιος χρησιμοποίησε σα βασικό στοιχείο της σχέσης Ρωσίας - Ελλάδας τα "ιδεολογικοπολιτικά συμφέροντα" όπως αυτά των "ομόθρησκων" και των "πολιτιστικά συγγενών" κρατών για να συγκινήσει από την άλλη μεριά τους σοβινιστές.

Συναντήθηκε με τον Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, για αρκετή ώρα, γεγονός που προκάλεσε εντύπωση, ενώ είχε προγραμματίσει να πάει στο Άγιο Όρος όπου ήταν έτοιμοι να τον υποδεχθούν με τσαρικές τιμές. Τελικά, όπως ανακοινώθηκε ο απαγορευτικός καιρός ματαίωσε την επίσκεψή του. Όμως ποιος ήταν ο αληθινός λόγος δεν το καταλάβαμε.

Ενώ ήταν πάνω στην Ακρόπολη είπε στους δημοσιογράφους: "Δεν ξέρω αν υπάρχει άλλη χώρα (σ.σ. εννοεί τη Ρωσία), στην οποία με τόσες λεπτομέρειες, τόσο ενδελεχώς μελετούν την ιστορία του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού. Οι μορφωμένοι άνθρωποι στη χώρα μας στρέφουν την προσοχή τους σε αυτό σε όλη τους τη ζωή και αυτό ξεκινά ήδη από τα σχολικά χρόνια. Γι' αυτό η ιστορία της αρχαίας Ελλάδας, αλλά και η

κατοπινότερη ιστορία των βυζαντινών ετών είναι αυτό που τροφοδοτεί την πολιτισμική ζωή της σημερινής Ρωσίας". Ο ελληνικός και ο ρώσικος λαός είναι οι μοναδικοί λαοί στον κόσμο που μοιράζονται το ίδιο όραμα: τα τρεις χιλιάδες και βάλε χρόνια ελληνικής ιστορίας, που ξεκινάνε από την Αρχαία Ελλάδα, περνούν από το Βυζάντιο σε μία "αδιάσπαστη ενότητα" και φτάνουν μέχρι την κυβέρνηση Σημίτη...

Απέναντι σ' αυτό το όργιο της νεοτσαρικής αλαζονείας, κυβερνητικής δουλικότητας και της μετατροπής της Ελλάδας σε ότι αφορά τουλάχιστον την ενεργειακή πολιτική σε ρώσικη αποικία δεν υπήρξε η παραμικρή διαμαρτυρία. Ούτε ενόχλησαν κανένα οι ελληνορωσικές συμφωνίες για συνεργασία στους τομείς της δικαιοσύνης και της αστυνομίας, τη στιγμή που η Ρωσία έχει καταργήσει κάθε έννοια δικαίου στην Τσετσενία, παραχωρεί πλήρη ασυλία στην παρακρατική ρώσικη μαφία κι έχει δώσει υπερεξουσίες στη μεταμορφωμένη ΚGB, την επονομαζόμενη FSB. Ανάλογες συνεργασίες με Ευρώπη και ΗΠΑ είχαν προκαλέσει θύελλα διαμαρτυριών γιατί ...κινδύνευαν τα ανθρώπινα δικαιώματα!

Δεν έγινε καμία φασαρία ούτε από το ΠΑΣΟΚ, ούτε από τη ΝΔ ούτε βέβαια από το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ.

Από την άλλη, προκαλεί ίσως εντύπωση το γεγονός ότι τα δύο τελευταία, αν και τα πιο προωθημένα ρωσοδόουλα κόμματα, δεν έγιναν υμνητές του Πούτιν. Αυτή η αντίδραση τους δεν είχε να κάνει καθόλου με αντιρωσισμό αλλά με τον ακραίο αντιαμερικανισμό τους. Το ψευτοΚΚΕ δε συναντήθηκε με τον Πούτιν, ούτε συμμετείχαν εκπρόσωποι του στις τιμητικές εκδηλώσεις που έγιναν γι' αυτόν γιατί η Ρωσία αυτή τη στιγμή "συνεργάζεται με τις ΗΠΑ" για να χτυπήσει τους λαούς του Τρίτου Κόσμου! Σε σχετικά άρθρα στο Ριζοσπάστη διαβάζουμε ότι "ο Ρώσος Πρόεδρος επιδιώκει διακαώς να μπει και επίσημα στη συμμαχία των δολοφόνων του ΝΑΤΟ...", και ότι ο Πούτιν "είναι ο σύμμαχος του Μπους στην επιβολή της παγκόσμιας χούντας, που έχει βαφτιστεί "πόλεμος κατά της τρομοκρατίας", ο συνδαιτημόνας της G-8, που το τελευταίο της "λαμπρό κατόρθωμα" ήταν οι δολοφονίες και οι επιθέσεις κατά δηλωτών στη Γένοβα" (Ριζοσπάστης, 9/12/2001). Αυτά όλα αποτελούν κάλυψη του Πούτιν. Το ψευτοΚΚΕ καλεί τους δυτικούς να εμπιστευτούν το αφεντικό του.

Από την άλλη ο ΣΥΝ δε συναντήθηκε με τον Πούτιν για λόγους πρωτοκόλλου (!), αφού δεν πρηγήθηκε η συνάντηση με το ψευτοΚΚΕ. Ο Κωνσταντόπουλος στις 8/12 σε περιοδεία του στη Λευκάδα δήλωσε ότι "Η αμερικανορωσική αντιδικία για το ποιος θα μας γράψει στο πελατολόγιο της πολεμικής βιομηχανίας του κυριάρχησε, αντί να προβληθούν οι στρατηγικές προτεραιότητες της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής για το Κυπριακό, το Μεσανατολικό και

τα Βαλκάνια". Το μόνο που ενόχλησε τον Κωνσταντόπουλο ήταν τελικά ότι η κυβέρνηση Σημίτη άφηνε την απαίτηση Πούτιν για όπλα να εξελιχθεί σε αμερικανορωσική αντιδικία. Αν την είχε δεχτεί δηλαδή δεν θα τον ενοχλούσε. Δεν είχε καμία άλλη επιφύλαξη για τις συμφωνίες που υπογράφηκαν και τις δεσμεύσεις της ελληνικής πλευράς, για όλες τις άλλες ρώσικες απαιτήσεις που έγιναν δεκτές και δεν εξελίχθηκαν σε αμερικανορωσική αντιδικία, αλλά σε ρώσικη κυριαρχία!

Πέρα όμως από το κεντρικό πολιτικό επίπεδο που ελέγχεται από το ρωσόφιλο μέτωπο, η δουλικότητα του Σημίτη προκάλεσε έντονη ανησυχία και στους φιλοευρωπαϊούς και στους σοβινιστές. Είναι χαρακτηριστικό το άρθρο του Ριχάρδου Σωμερίτη στο Βήμα, 11/12, με τίτλο: "Ο κ. Πούτιν δεν είναι σύντροφος" όπου αναφέρει: "Η Ρωσία δεν είναι Ευρωπαϊκή Ένωση. Και όσοι ονειρεύονται ότι μια σχέση με την "ορθόδοξη" Μόσχα εξισοροποιεί σχέσεις με "άλλα κέντρα" έχουν άδικο. Θα ήταν, μάλιστα, ιδιαίτερα επικίνδυνο να καλλιεργηθεί μια τέτοια υπόνοια. Διότι θα ήταν άστοχη και ατελέσφορη. Η υποψία -ή έστω η απλοϊκή αυταπάτη- ότι μπορούμε να παίξουμε (και σήμερα!) νεονασρικά παιχνίδια θα μας οδηγούσε στα ίδια με το παρελθόν ακριβοπληρωμένα λάθη". Επίσης, ιδιαίτερα θορυβήθηκαν οι σοβινιστές που δεν είδαν τη Ρωσία να δίνει τίποτα χειροπιαστό. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κατά την επίσκεψή του Πούτιν στη Βεργίνα (αντί του Άγιου Όρους), απευθύνθηκε στο Ρώσο πρόεδρο λέγοντας: "Αυτό κύριε πρόεδρε, είναι το αστέρι της Βεργίνας, το οποίο επιχειρήσαν να πάρουν οι Σκοπιανοί για έμβλημα της σημαίας τους". Καμία απάντηση δεν έλαβε ο Στεφανόπουλος από τον Πούτιν. Ο σοβινιστής Πασσαλάρης έγραψε στον Ελεύθερο Τύπο, 9/12: "Ο ρώσος πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτιν επιδίωξε με αυτή την επίσημη πρώτη επίσκεψή του στην Ορθόδοξη Ελλάδα να αναπαλαιώσει τη γεωστρατηγική της Μεγάλης Αικατερίνης, με οικονομική - πολιτική - θρησκευτική διείσδυση ήπιας για την ώρα μορφής. Η διείσδυση ξεκίνησε με αυτές τις πρώτες συμφωνίες που υπέγραψε η πάντα ανοιχτή και πάντα παθητική στους βιασμούς της ξενοκρατίας κυβέρνηση Σημίτη". Το σοβινιστικό ρεύμα δεν θέλει ποτέ την εξάρτηση και την υποδούλωση, είναι αυτό όμως που ανοίγει πάντα όλες στις πόρτες για μια τέτοια εξέλιξη γιατί ζητάει πάντα την υποστήριξη μιας μεγάλης μπεραιοκρατικής δύναμης για να ικανοποιήσει τα φιλόδοξα όνειρά του. Έτσι και στην Ελλάδα, η πόρτα στη Ρωσία άνοιξε χάρη στο αιώνιο όνειρο του ελληνικού σοβινισμού για ένωση με την Κύπρο.

Η Ελλάδα δεν θα γίνει εύκολα ρώσικη αποικία. Πρέπει όλοι οι δημοκράτες να υψώσουν τη φωνή τους ενάντια στον τσαρικό μεσαίωνα που έρχεται στη χώρα μας και να σταθούν δίπλα στην ΟΑΚΚΕ στην πάλη της ενάντια στο ρώσικο σοσιαλμπεραιοκρατισμό.

Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΒΟΝΝΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 8

Αφού λοιπόν τέτοια είναι η στάση της Δύσης είναι φυσικό ότι από δω και πέρα οι μεγάλες αντιστάσεις θα έρθουν από τον ίδιο τον αφγανικό λαό. Μοιραία στο κέντρο αυτής της αντίστασης θα είναι οι μετριοπαθείς Ταλιμπάν και σ' αυτούς πιστεύουμε ότι θα πέσει στη συνέχεια το βάρος των συντονισμένων ρωσοαμερικανικών πυρών. Από την άλλη σε κοινό μέτωπο με αυτούς θα βρεθούν τελικά και οι δυνάμεις των οπληρχηγών και φυλάρχων Παστούν, που τώρα είναι πιο κοντά στη Δύση και στον Ζαχέρ-Σαχ. Ήδη ο Φαχίμ τρέμει τη συσπείρωση στρατιωτικών δυνάμεων που επιχειρεί μέσα από επαφές του με παλιούς αξιωματικούς του αφγανικού στρατού, ο φιλοβασιλικός Ραχίμ Βαρντάκ (Μοντ, 2-3 Δεκέμβρη). Από την άλλη, όλος ο γεωγραφικός χώρος των Παστούν είναι ήδη πιασμένος από τους άτακτους οπληρχηγούς-φυλάρχους των Παστούν που σε πολλές περιπτώσεις πήραν ειρηνικά την εξουσία στις πόλεις του Νότου από τους ίδιους τους διοικητές Ταλιμπάν με αντάλλαγμα οι τελευταίοι να αφεθούν ελεύθεροι. Αυτό το γενικό κλίμα ενότητας των Παστούν εκφράζει και η αρχική πρόθεση του Καρζάι να δώσει αμνηστία στον ίδιο τον Ομάρ. Αυτή η διορατική πράξη έκανε έξαλλους τους Αμερικάνους που απείλησαν ότι θα κόψουν κάθε υποστήριξη στον Καρζάι, οπότε αυτός άρχισε να διακηρύσσει ότι ο Ομάρ πρέπει να παραδοθεί στη δικαιοσύνη για να δικαστεί για τα εγκλήματα του (Μοντε 11 Δεκέμβρη).

Για το πόσο έντονη θα είναι οι εσωτερικές αντιστάσεις του αφγανικού λαού στη ρώσικη πολιτικοστρατιωτική προέλαση το προδιαγράφουν και οι οξυτάτες αντιθέσεις που άρχισαν να εμφανίζονται στο εσωτερικό της Βόρειας Συμμαχίας ήδη από τη στιγμή της Συνδιάσκεψης της Βόννης. Ήδη τόσο ο Ραμπαλί, ο αρχηγός του Τζαμίτ - Ισλάμι, που όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι έχει γίνει άνθρωπος του Κρεμλίνου, όσο και ο Ντοστόμι έχουν εκφράσει ανοιχτά την αντίθεσή τους στο να είναι ο Αμπντουλλάχ υπουργός ενώ εκφράζουν αντίθεση και με τον Κανουνί (Μοντε 13 Δεκέμβρη). Από την πλευρά τους οι Κανουνί και Αμπντουλλάχ που ανήκουν και αυτοί στο κόμμα Τζαμίτ - Ισλάμι και θεωρούνται οι πιο πιστοί στον Μασούντ, έδειξαν σαφή αντίθεση στον Ραμπαλί που τους προκάλούσε διαρκώς προβλήματα στη

Βόννη. Έτσι ο μεν Κανουνί έφτασε στο σημείο να πει ότι θα "υπογράψει συμφωνία στη Βόννη χωρίς τη συμφωνία του Ραμπαλί", ενώ ο Αμπντουλλάχ δήλωσε ότι ο "Ραμπαλί θα μπορούσε να παίξει κάποιο ρόλο στους θεσμούς, αλλά αυτό δεν σημαίνει αναγκαστικά ότι θα εξασφαλίσει το ρόλο του προέδρου του ισλαμικού κράτους του Αφγανιστάν". (Μοντε 4 Δεκέμβρη).

Όλα δείχνουν ότι η σύγκρουση των δύο τάσεων εκδηλώνεται σήμερα στο ζήτημα του ρόλου, της σύνθεσης και του όγκου της ειρηνευτικής δύναμης. Η απάντηση του Ραμπαλί ύστερα από τη συμφωνία της Βόννης ήταν να καυτηριάσει το γεγονός ότι το δικό του κόμμα, το Τζαμίτ - Ισλάμι και κατά πρόεκταση η φυλή των Τατζίκων που αυτό το κόμμα εκπροσωπεί, έχει πολλούς υπουργούς στην κυβέρνηση (!) κυρίως τους Φαχίμ, Αμπντουλλάχ και Κανουνί. Πρωτοφανές για αρχηγό κόμματος. Είπε συγκεκριμένα ο σύμβουλος του Ραμπαλί, Μόσλι "Στη Βόννη το Τζαμίτ - Ισλάμι πήρε τέσσερα υπουργεία, ενώ μερικά μέλη της Βόρειας Συμμαχίας δεν πήραν ούτε ένα... Ο πρόεδρος Ραμπαλί ζήτησε λοιπόν να αναδιανεμηθούν τα υπουργεία στο εσωτερικό της Βόρειας Συμμαχίας". Αυτός ήταν ο τρόπος με τον οποίο ο Ραμπαλί ζήτησε να μπει στην κυβέρνηση - και μάλιστα να πάρει το υπουργείο εξωτερικών - ο αιμοβόρος πράκτορας της Ρωσίας Ντοστόμι, που σαν Ουζμπέκος ανήκει στη Βόρεια Συμμαχία, αλλά όχι στο Τζαμίτ - Ισλάμι. Ο Ντοστόμι δεν κρύβει ότι απαιτεί να πάρει το Υπ. Εξωτερικών και έστειλε γι αυτό γράμμα απόλυτης υποστήριξης στον Ραμπαλί. (Μοντε 13 Δεκέμβρη).

Νάτες λοιπόν οι ουσιαστικές αντιθέσεις που πρόκειται να χαράξουν το μέλλον της νέας ιστορικής περιόδου στην οποία έχει μπει το Αφγανιστάν. Από τη μια μεριά οι ανεξαρτησιακές δυνάμεις με επικεφαλής τους αντιρώσους Παστούν, κυρίως τους μετριοπαθείς Ταλιμπάν, και στις οποίες ανήκουν και οι οπαδοί του Ζαχέρ Σαχ και "ενδιάμεσα" οι οπαδοί του Μασούντ και από την άλλη, οι πράκτορες και οι φίλοι της Ρωσίας Φαχίμ, Ντοστόμι και Ραμπαλί.

Η Ρωσία όπως πάντα θα οξύνει με τέχνη τις αντιθέσεις στο εσωτερικό των αντιπάλων της, ενώ θα χρησιμοποιήσει στο μέγιστο βαθμό την τύφλα της αμερικάνικης υπερδύναμης και γενικότερα της Δύσης. Νομίζουμε πάντως ότι μακροπρόθεσμα οι δυτικοί θα παίξουν έναν μάλλον ενδιάμεσο ρόλο.

ΤΟ ΟΡΓΙΟ ΤΩΝ ΡΩΣΟΔΟΥΛΩΝ ΣΤΟΝ ΟΤΕ

Υπόθεση Μανασή

Είχαμε γράψει και παλιότερα ότι η πρόσληψη του Μανασή στη θέση του προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου ταυτόχρονα του ΟΤΕ σηματοδοτούσε την άλωση του μεγαλύτερου κρατικού οργανισμού και από τους πιο κερδοφόρους της χώρας από τον πράκτορα της Στάζι και της ΚGB Κόκκαλη. Η μέχρι σήμερα θητεία του Μανασή, παλιότερου στελέχους της Ιντρακόμ και της Πάναφον καθώς και τα σκάνδαλα που κάθε τόσο βγαίνουν στη δημοσιότητα επαληθεύουν αυτήν μας την εκτίμηση. Το γεγονός ότι ο Μανασής εξυπηρετεί πρωτίστως τον Κόκκαλη με απευθείας αναθέσεις τηλεπικοινωνιακού υλικού εκατοντάδων δις και επεκτείνει συμβάσεις έως και δύο φορές πάνω από τις αρχικά υπογραφείσες γίνεται λίγο πολύ γνωστό από τον Τύπο.

Τελευταία όμως ήρθε στο φως μια ακόμη υπόθεση όπου φυσικός αυτουργός ήταν ο Μανασής και δεν παρουσιαζόταν άμεσα και φανερά ο Κόκκαλης. Αλλά από αυτή την υπόθεση φαίνεται ότι ο Μανασής λειτουργεί και αυτός όπως και το ουσιαστικό αφεντικό του για να δημιουργήσει στη χώρα μας μια νέα ευρύτερη ρωσόδουλη α-

στική τάξη. Είχαμε εκτιμήσει από παλιότερα το γεγονός ότι για να πάρει κανείς κάποια κρατική προμήθεια ή κάποια κρατική επιχείρηση που ιδιωτικοποιούνταν θα έπρεπε να συμμαχήσει με τον Κόκκαλη. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση Μυτιληναίου που σε συμμαχία με αυτόν πήρε την ΕΑΒ και στη συνέχεια ο Κόκκαλης αποχώρησε από τη συνεργασία αφήνοντας τον Μυτιληναίο μόνο του να έχει την ΕΑΒ. Όπως επίσης και ο Λιακουνάκος που έχει άριστες σχέσεις με τον Κόκκαλη και στον οποίο θα κατέληγε κατά πάσα πιθανότητα η Ολυμπιακή, αν η εταιρεία του ΑΧΟΝ δεν κήρυττε πτώχευση.

Ο Μανασής λοιπόν κατηγορείται για "απάτη σε βαθμό κακουργήματος" μαζί με τους υπεύθυνους της εταιρείας Αυγορα. Σύμφωνα με δημοσίευμα της *Ελευθεροτυπίας* στις 11 Δεκεμβρίου: "η ποινική δίωξη εις βάρος τους ασκήθηκε από τον εισαγγελέα Πρωτοδικών, Δημ. Παπαγγελόπουλο, μετά την ολοκλήρωση προκαταρκτικής έρευνας, την οποία διενήργησε με αφορμή σχετικά δημοσιεύματα μερίδας του Τύπου, αλλά και ερώτηση στη Βουλή 6 βουλευτών της ΝΔ. Σύμφωνα με τα δημοσιεύμα-

τα, αλλά και όπως υποστήριζαν τότε (τον Ιούνιο του 2001) στην ερώτησή τους οι βουλευτές "μια μικρή εταιρεία που αναλαμβάνει καθαρισμούς κτιρίων, η "Καρακίτσος Κλίνινγκ Α.Ε" με κύκλο εργασιών λίγων εκατομμυρίων, μετατράπηκε σε εταιρεία παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών "Ορόρα Παγκόσμιες Λύσεις" (Aurora Global Solutions AE), η οποία εξασφαλίζει, με σκανδαλώδεις όρους, τη σύνδεση του ΟΤΕ με κυκλώματα τηλεπικοινωνίας που ελέγχονται από τις πολυεθνικές του κλάδου". Μάλιστα, και αυτό είναι χαρακτηριστικό, πριν καλά καλά ολοκληρωθεί η μετατροπή της εταιρείας καθαρισμού σε εταιρεία παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, ο διευθύνων σύμβουλος του ΟΤΕ Μανασής υπέγραψε σύμβαση αρχικού ύψους 10 δις. δραχμών και με απροσδιόριστο συνολικό τίμημα για τη 15ετή διάρκεια της συμφωνίας για παροχή υπηρεσιών από την "Aurora" στον τομέα της διεθνούς τηλεφωνίας. Η σύμβαση με τον ΟΤΕ υπογράφηκε στις 19.9.2000 και η αλλαγή του σκοπού της εταιρείας από "καθαριστή" σε παροχέα διεθνών τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών φέρεται να δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ μια εβδομάδα

μετά. Η πρακτική που ακολουθήθηκε είναι η γνωστή που ακολουθεί ο ΟΤΕ σε κάθε ανάλογη περίπτωση που εξυπηρετούνται τα συμφέροντα των ρωσόδουλων στην Ελλάδα και με την οποία γίνονται οι αναθέσεις στην Ιντρακόμ, δηλαδή η απευθείας ανάθεση. Άλλωστε και τα ερωτήματα στα οποία φέρεται να αναζητεί απαντήσεις και ο εισαγγελέας που κάνει την έρευνα "αφορούν την έγκριση της επίμαχης σύμβασης "χωρίς μελέτη σκοπιμότητας και με διαδικασία επείγοντος", αλλά και το γιατί "δεν προτιμήθηκε μία από τις εταιρείες με τις οποίες συνεργάζοταν ο ΟΤΕ, αλλά μια άγνωστη νεοπαγής εταιρεία" (στο ίδιο). Αναφορικά με το θέμα της αδειοδότησής της από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών (ΕΕΤΤ) η εταιρεία σημειώνει ότι η άδεια "είχε ήδη αποκτηθεί πολύ πριν από την υπογραφή της συγκεκριμένης σύμβασης" (*Ελευθεροτυπία*, 12-12).

Σύμφωνα, πάντως, με τις ηλεκτρονικές σελίδες της ΕΕΤΤ (στη διεύθυνση http://www.eett.gr/gr_pages/telecom/adeiodotisi/epixeiriseis/) η Aurora Global Solutions είναι η 12η εταιρεία που έλαβε άδεια εντός του 2001, ενώ η σύμβαση με τον ΟΤΕ είχε υπογραφεί στις

19/9/2000. "Η σύμβαση με την *Aurora* είναι επωφελής για τον Οργανισμό, καθώς του εξασφάλισε χωρητικότητα σε χαμηλές τιμές, δήλωσε από την πλευρά του ο πρόεδρος του ΟΤΕ Ν. Μανασής" (στο ίδιο), ο οποίος όμως δεν είπε τίποτα περισσότερο για το σκάνδαλο.

Ύστερα από όλα αυτά η ερώτηση είναι γιατί ο Μανασής έκανε τα παραπάνω. Η απάντηση βρίσκεται στο ότι η εταιρεία αυτή είναι ελληνορωσικών συμφερόντων και μάλιστα είχε αποκτήσει μέσω του Γ. Καρακίτσου το 76% της ομάδας μπάσκετ του Άρη από τον Κοινοτομνά της *Interamerican*, λαμβάνοντας μάλιστα από τον πρόην ιδιοκτήτη περί 100 εκατ. δρχ.! Το γεγονός λοιπόν ότι μια εταιρεία όχι ελληνική αλλά ξένων συμφερόντων αγοράζει μια ελληνική αθλητική ομάδα ουδόλως ενόχλησε τους γνωστούς αντιβιομηχανιστές που πάντα φωνάζουν όταν δυτικές εταιρείες αγοράζουν ή πάνε να αγοράσουν μια βιομηχανία για να επενδύσουν στη χώρα μας εξασφαλίζοντας εργασία σε πολλούς ανθρώπους.

Όλα επιτρέπονται για τους Ρώσους ή για όσους δεν είναι δικοί τους.

Το σκάνδαλο με τις προμήθειες

Η συνέχεια του σκανδάλου των απευθείας αναθέσεων του ΟΤΕ στην Ιντρακόμ μέσα από τις περίφημες προγραμματικές συμφωνίες, εκτυλίσσεται στις αποθήκες του ΟΤΕ οι οποίες έχουν γεμίσει με υπό απαξίωση τηλεπικοινωνιακό υλικό αξίας δεκάδων, ίσως και εκατοντάδων δις. δρχ. (*Καθημερινή*, 25-11).

Σύμφωνα με το σχετικό δημοσίευμα της *Καθημερινής*: "όπως προκύπτει από ντοκουμέντα του ίδιου του ΟΤΕ τα καταγεγραμμένα απόθετα υλικά στις αποθήκες του Οργανισμού είναι αξίας 85,2 δις. δρχ. με ημερομηνία απογραφής τις 30 Σεπτεμβρίου 2001. Το στοιβαγμένο τηλεπικοινωνιακό υλικό, το οποίο ο ΟΤΕ έχει πληρώσει τους μετρητές στους "εθνικούς" κυρίως προμηθευτές του, έχει ήδη αυξηθεί επικίνδυνα, κατά 19%, το εννεάμηνο του τρέχοντος έτους, αν αυτό συγκριθεί με τα απόθεμα ύψους 72 δις. δρχ., που καταγράφηκαν επίσημα στις 31/12/2000, χωρίς η αντίστοιχη λογιστική εγγραφή να εμφανίζεται στις λογιστικές καταστάσεις της παρελθούσας χρήσης".

Πριν από ένα μήνα περίπου και συγκεκριμένα από τις 9 έως τις 11 Νοεμβρίου, ο ΟΤΕ πραγματοποίησε τη συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου του, στην ο-

ποία συμμετείχαν, πέραν του top management, και περίπου 100 στελέχη πρώτης γραμμής. Στο πλαίσιο αυτής της συνεδρίασης ήταν πράγματι αποκαλυπτικά τα όσα αναπτύχθηκαν από τους εμπλεκόμενους με την παραγγελία, προμήθεια και διαχείριση του τηλεπικοινωνιακού υλικού. Ο αρμόδιος διευθυντής διαχείρισης υλικών του ΟΤΕ Θ. Νικάκης ήταν αποκαλυπτικός με την εισήγησή του για τα αποθέματα στις αποθήκες του Οργανισμού, όχι μόνο γιατί επίσημα επιβεβαίωσε ότι το κακό συνεχίζεται, με συνέπεια 82,5 δις. δρχ. να έχουν επενδυθεί σε άχρηστο κατά κόρον stock. Ο Νικάκης εμφάνισε επιπλέον και πίνακες του προσφάτως απαξιωθέντος υλικού του ΟΤΕ ύψους 10,7 δις. δρχ. (κατά το 2000 και μέχρι τις 31/9/2001), το οποίο αν δεν είχε εκποιηθεί, θα εκτίνασσε τα καταγεγραμμένα αποθέματα κοντά στα 100 δις. δρχ.!

Από αυτά είναι σαφές ότι οι προγραμματικές συμφωνίες αποτέλεσαν το μηχανισμό της απλόχερης χρηματοδότησης του μεγαλύτερου προμηθευτή του ΟΤΕ, της Ιντρακόμ του Κόκκαλη, για να αυξήσει αυτός τα κέρδη του, σε αντίθεση με τα κέρδη του Οργανισμού που συνεχώς ελαττώνονται. Ο ΟΤΕ πρέπει τώρα να "διαχειρισθεί" και

το απαξιωμένο τεχνολογικά υλικό, "σκοτώνοντάς το", ή ως σκραπ ή ως τριτοκοσμικό τηλεπικοινωνιακό εξοπλισμό. Πηγές από τον ΟΤΕ ανέφεραν ότι πριν από τις "προγραμματικές παραγγελίες" το 1997 (όπου τη μερίδα του λέοντος την είχε η Ιντρακόμ), έγιναν εκτενείς εκκαθαρίσεις συσσωρευμένων υλικών από τις αποθήκες του, έτσι ώστε να χωρέσουν τα 400 δις. δρχ. των νέων συμφωνιών αλλά και των "ουρών τους" (επεκτάσεις προγραμματικών που έγιναν σχεδόν μόνο για την Ιντρακόμ) που εξελίσσονται μέχρι σήμερα. Όλα αυτά δείχνουν ότι ο πράκτορας της ΚGB ελέγχει το μεγαλύτερο μέρος του ΟΤΕ. Στο ίδιο πιο πάνω δημοσίευμα της *Καθημερινής* αναφέρονται και άλλα αποκαλυπτικά:

"Πάντως στο ίδιο Περιφερειακό Συμβούλιο καταγγέλθηκαν και άλλα... Όπως:

1. Το σύστημα παρακολούθησης των αποθεμάτων είναι αναξιόπιστο και πιθανώς ο απόθετος τηλεπικοινωνιακός εξοπλισμός να είναι τριπλάσιος αριθμός... σε δις. δρχ. (Αναρωτιόμαστε μήπως δεν πρόκειται περί αστοχίας του συστήματος, αλλά περί σκόπιμου τεχνικού τρικ, για την αποφυγή χιονοστιβάδας...)

2. Μέλος του Περιφερειακού

Συμβουλίου του ΟΤΕ κατήγγειλε ότι στην τηλεπικοινωνιακή περιφέρεια που εποπτεύει φθάνουν άσχετα εγκιβωτισμένα υλικά, τα οποία ουδέποτε ζητήθηκαν υπηρεσιακά! Μήπως εδώ έχει εφευρεθεί και άλλο τρικ; Μήπως πολλά υλικά βρίσκονται σε διαρκή κίνηση για να μην κατατάσσονται στο βραδέως διακινούμενο υλικό ή στα στάσιμα αποθέματα;

3. Άλλο διευθυντικό στέλεχος του ΟΤΕ μέλος του Περιφερειακού Συμβουλίου αποκάλυψε ότι αυθαίρετα βαπτίστηκε απαξιωθέν υλικό, ως υλικό της διεύθυνσής του, γιατί απλούστατα όλες οι υπογραφείσες συμβάσεις (της ίδιας διεύθυνσης) είναι υποπολλαπλάσιες της αξίας των όσων εκποιήθηκαν! Μήπως κάποιοι για να ελαφρύνουν τη θέση τους και το ενοχοποιητικό στοκ που δημιούργησαν βαπτίζουν τα υλικά που εκποιούνται ως υλικά παραγγελλθέντα από ανυποψίαστους τρίτους; Πρόκειται για άλλο colpro grosso;

4. Αυτό πάντως που ψιθυρίστηκε εντός του Συμβουλίου επιτείνει τη μαγική εικόνα των πεταμένων δις. δρχ. από τον ΟΤΕ. Κα-

θώς φαίνεται, και πολλοί το ξέρουν, ότι υλικά δις. δρχ. βρίσκονται φυλαγμένα και στις αποθήκες των προμηθευτών του ΟΤΕ και γιατί δεν χωρούν στις δικές του και γιατί είναι πρόκληση να εμφανισθούν και να καταγραφούν.

Πάντως, ο αρμόδιος διευθυντής Διαχείρισης Υλικών του ΟΤΕ, χωρίς να έχει υπολογίσει τις διαρροές γράφει σε σημειώμα του ακριβώς: ότι "υπάρχει λανθασμένη αποτύπωση υπολοίπων υλικών ανά κατηγορία χαρακτηρισμού (καινούργια, μεταχειρισμένα, αχαρακτήριστα) και ότι "έχουν συσσωρευθεί σημαντικές ποσότητες υλικών παλαιάς τεχνολογίας". Τα μυστικά που κρύβονται κυρίως στις αποθήκες του Ρουφ και της Καλλιθέας δεν σταματούν εδώ. Βρίσκονται και στο απανταχού "εγκιβωτισμένο υλικό" του ΟΤΕ, το οποίο δεν έχει ακόμα αποκαλυφθεί, καθώς εκατοντάδες κιβώτια ή κοντέινερ είναι σφραγισμένα επί χρόνια".

Ένας τεράστιος οργανισμός είναι έρμαιο και υποχείριο ενός πράκτορα και όλο το ρωσόδουλο μπλοκ της διαπλοκής τον στηρίζει.

ΔΝ/ΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΟ INTERNET
<http://www.compulink.gr/oakke>
e-mail: oakke@compulink.gr

ΤΟ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

Στην αγροτική οικονομία, στη μεταποίηση και στις υπηρεσίες

Στο προηγούμενο φύλλο της Ν. Ανατολής εξετάσαμε κύρια τη βιομηχανία και τη βιοτεχνία. Τώρα θα εξετάσουμε το σύνολο της παραγωγής δηλ. τον αγροτικό τομέα, τη μεταποίηση και τις υπηρεσίες. Θα επικεντρώσουμε την προσοχή μας στην εργασία, στη διάρθρωση της απασχόλησης και των δεξιοτήτων σ' όλους τους τομείς της οικονομίας και ειδικότερα στη μεταποίηση. Η διάρθρωση της απασχόλησης και της αξίας της εργασίας αντιστοιχεί προφανώς στη διάρθρωση του ίδιου του κεφαλαίου. Όπως είναι γνωστό τα μέσα παραγωγής που διακρίνονται από την τεχνική τους σύνθεση απαιτούν για να κινηθούν ένα αντίστοιχο επίπεδο δεξιοτήτων, δηλ. ένα αντίστοιχο επίπεδο αξίας της εργασίας που εξαρτάται από την εκπαίδευση και την εμπειρία στην παραγωγή. Οι μεταβολές που πραγματοποιούνται στη σύνθεση του κεφαλαίου παρακολουθούνται στενά από τις μεταβολές στη διάρθρωση της απασχόλησης και από τη διαφοροποίηση και τη διάρθρωση των δεξιοτήτων. Τα ερωτήματα που μπαίνουν είναι αυτά του προηγούμενου άρθρου αλλά και επιπλέον ερωτήματα.

Ποια είναι η θέση της οικονομίας στο δυτικό κόσμο; Ανήκει αυτή στην "οικονομία της γνώσης" όπως την ονομάζουν οι αστοί οικονομολόγοι; Ο άνθρωπος σαν κεφάλαιο κατέχει μια μεγαλύτερη αξία στην παραγωγή; Η χαμηλή παραγωγικότητα της εργασίας χαρακτηρίζει και τον αγροτικό τομέα καθώς και τις υπηρεσίες; Η πτώση της αξίας της εργατικής δύναμης και του κεφαλαίου χαρακτηρίζει όλους τους τομείς της οικονομίας; Η κυβέρνηση και ο σοσιαλφασισμός συντηρούν τη φτωχή παραγωγή σ' όλους τους κλάδους της οικονομίας, ασκώντας μια πολιτική υπονόμευσης της ώστε να την κρατούν μακριά από την κοινή εξέλιξη των δυτικών οικονομιών;

Διάρθρωση της απασχόλησης

Χρησιμοποιούμε ξανά την εργασία του Ε. Ιωαννίδη: "Τεχνολογία, Δεξιότητες και Απασχόληση στην Ελλάδα. Διάρθρωση και Τάσεις" (Έκδοση του Ινστιτούτου Εργασίας που εποπτεύεται από το Υπουργείο Εργασίας). Από το διάγραμμα της σελ. 11 κατασκευάζουμε τον παρακάτω πίνακα που δείχνει τη διάρθρωση της απασχόλησης σ' ολόκληρη την οικονομία:

Διάρθρωση του συνόλου της απασχόλησης σε ποσοστά % στο σύνολο των εργαζομένων το 1990.

	Ελλάδα	Πορτογαλία	Ιταλία	ΟΜΑΔΑ G-7
Αγροτικός τομέας	23.44	17.58	9.59	5.17
Μεταποίηση	18.29	24.38	20.68	18.96
Υπηρεσίες	58.27	57.93	69.73	75.87

Παρά το ότι η στατιστική αναφέρεται στο έτος 1990 οι σχέσεις των ποσοστών αντανakλούν μια πραγματικότητα ποιοτικά ανάλογη με τη σημερινή. Όπως είδαμε στο προηγούμενο άρθρο η τεχνολογική σύνθεση του βιομηχανικού κεφαλαίου είναι χαμηλή. Ο αγροτικός τομέας με την μεγάλη συνεισφορά 23.44% στο σύνολο των νόμιμα εργαζόμενων της χώρας μαζί με μια τεράστια μάζα παράνομης εργασίας, αυτής των μεταναστών στην αγροτική οικονομία δηλώνει έμμεσα μια τεχνολογική σύνθεση αγροτικού κεφαλαίου τριτοκοσμικής χώρας. Η διαφορά των ποσοστών από τις χώρες της ομάδας G-7 είναι συντριπτική. Για να καλλιεργηθεί η γη στη χώρα μας κινητοποιείται πολύ πάνω από το ένα τέταρτο της εργατικής δύναμης της χώρας, αφού παίρνουμε υπόψη και τη μαύρη εργασία. Για την ίδια δουλειά στις χώρες της G-7 κινητοποιούνται μόνο 5 στους 100 εργαζόμενους αφού η σύγχρονη μηχανοκαλλιέργεια και η επιστημονική καλλιέργεια (βιοτεχνολογία κ.λπ) είναι η

καθοριστική μορφή παραγωγής σ' αυτές τις χώρες. Το ποσοστό του 18.29% που απασχολείται στη μεταποίηση συγκρινόμενο με το ποσοστό της ομάδας G-7 είναι περίπου ίδιο, όπως όμως είδαμε η παραγωγικότητα της ελληνικής βιομηχανίας είναι τρεις φορές μικρότερου ρυθμού αύξησης από τις χώρες της Ε.Ε. Αγροτικός τομέας και μεταποίηση λοιπόν μαζί συγκρινόμενες με αυτές των ανεπτυγμένων χωρών βλέπουμε ότι χαρακτηρίζονται από μια διάρθρωση της απασχόλησης τυπική μιας οικονομίας με χαμηλή παραγωγικότητα. Το μικρό ποσοστό των υπηρεσιών 58.27% συμπληρώνει και επιβεβαιώνει αυτή την εικόνα. Είναι ένα μικρό ποσοστό σε σχέση μ' αυτό των ανεπτυγμένων οικονομιών. Η σύγχρονη αναδιαρθρωμένη βιομηχανική και αγροτική παραγωγή για να πραγματοποιηθεί απαιτεί μια μεγάλη διεύρυνση του συνόλου των υπηρεσιών, της ίδιας της σφαίρας της κυκλοφορίας. Δεν αναφερόμαστε εδώ στην ύπαρξη των παρασιτικών μεσοστρωμάτων που αυξάνουν σημαντικά τον όγκο των υπηρεσιών αλλά στην ύπαρξη εργαζομένων πραγματικά στο εμπόριο, τις επικοινωνίες τις μεταφορές, τις τράπεζες, τις κοινωνικές υπηρεσίες γενικά, που είναι απαραίτητη για την κυκλοφορία των εμπορευμάτων και απαραίτητων άλλων εργασιών αλλά και στην αύξηση του αριθμού των προλετάρων που εργάζονται στον τομέα των υπηρεσιών σε μια αναπτυσσόμενη παραγωγή.

Ο παρακάτω πίνακας που προέρχεται από τη βάση δεδομένων STAN του ΟΟΣΑ και βρίσκεται σαν διάγραμμα στη σελ. 14 είναι αποκαλυπτικός για τη μεταποίηση. Οι κλάδοι της μεταποίησης κατά τον ΟΟΣΑ διακρίνονται σε 4 κατηγορίες: Στους κλάδους Χαμηλής Τεχνολογίας, (KXT), στους κλάδους Μέσης Χαμηλής Τεχνολογίας (KMXT), στους κλάδους Μέσης Υψηλής Τεχνολογίας (KMYT) και στους κλάδους Υψηλής Τεχνολογίας (KYT). Η σύνθεση της απασχόλησης φαίνεται στον πίνακα:

Σύνθεση της απασχόλησης στη μεταποίηση κατά τεχνολογική ένταση κλάδων σε ποσοστό % επί του συνόλου των εργαζομένων στην μεταποίηση κατά το έτος 1994.

	Ελλάδα	Πορτογαλία	Ιταλία	ΕΕ (11 χώρες)	ΟΟΣΑ (17 χώρες)
KXT	60	60	43.57	35	35
KMXT	24.85	24.64	25	25	25
KMYT	10.71	12.5	23.21	29.28	27.5
KYT	4.44	2.86	8.22	10.72	12.5

Οι κλάδοι μέσης υψηλής και υψηλής τεχνολογίας απασχολούν το 29.28 + 10.72 = 40% του συνόλου των εργαζομένων στη μεταποίηση στην ΕΕ ενώ στην Ελλάδα το 10.71+4.44= 15.15%.

Οι κλάδοι Χαμηλής Τεχνολογίας απασχολούν το 60% του συνόλου των εργαζομένων ενώ στην ΕΕ το 35%. Είναι φανερό ότι η μεταποίηση στη χώρα μας δεν έχει αναδιαρθρωθεί τεχνολογικά. Η KXT είναι ο προθάλαμος της καταστροφής της βιομηχανίας.

Η κατάληξη της πολιτικής του ρωσόδουλου πολιτικού μονοπωλίου είναι η πτώση της ανταγωνιστικότητας και το κλείσιμο των επιχειρήσεων σε μαζική κλίμακα όπως είδαμε στο προηγούμενο φύλλο της Ν. Ανατολής. Η πολιτική που εξήγγειλε ο υπουργός Οικονομίας, ακόμα προχθές, για τη μείωση της φορολόγησης των επιχειρήσεων όπως την είχαμε εντοπίσει στο προηγούμενο φύλλο, δεν ξεφεύγει από τη λογική του ελέγχου της παραγωγής και του κεφαλαίου από το ρωσόδουλο πολιτικό μονοπώλιο. Η μείωση αυτή συνιστά μια πρόσκαιρη τόνωση της ανταγωνιστικότητας. Εφόσον το μοναδικό μέτρο είναι η μείωση της φορολόγησης αυτό σημαίνει την παρέμβαση αυτού του

μονοπωλίου για τη διαμόρφωση χαμηλότερων τιμών παραγωγής και επομένως τόνωση της ανταγωνιστικότητας. Μπροστά σε μια κατάρρευση το μονοπώλιο μειώνει τη ληστεία από το σύνολο της παραγωγής, όπως είχαμε δει στο προηγούμενο φύλλο, για να μπορεί να επιβιώσει ο ελληνικός καπιταλισμός στην Ε.Ε. Από τα στοιχεία που είχαμε παρουσιάσει στο προηγούμενο φύλλο για την μεταποίηση το συμπέρασμα αυτό είναι προφανές. Αυτή την περίοδο το μονοπώλιο έχει μια σχετική έλλειψη κεφαλαίων εξαιτίας της ανικανότητάς του να απορροφήσει τα κεφάλαια του Γ' ΚΠΣ, η απορρόφηση των οποίων γίνεται με αυστηρά παραγωγικά κριτήρια, πολύ αυστηρότερα από αυτά του Β' ΚΠΣ.

Γι' αυτό ακριβώς εμφανίζεται αυτή την περίοδο σε πτώση το πλαστό ΑΕΠ που παρουσιάζει η κυβέρνηση. Μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση το μονοπώλιο αρχίζει να συζητά μειώσεις της φορολογίας και για επενδύσεις από το εξωτερικό όταν το ίδιο έχει υπονομεύσει μέχρι σήμερα κάθε επένδυση. Οι μόνες καλοδεχούμενες επενδύσεις είναι οι ρώσικες και μάλιστα στον στρατηγικό τομέα των καυσίμων και των όπλων που αφορούν όχι μόνο τη διεθνή θέση της χώρας αλλά και ολόκληρη τη ΝΑ Ευρώπη. Έτσι η φιλοευρωπαϊκότητα του Χριστοδουλάκη εξαντλείται στη μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων σαν μια ένεση για την τόνωση της ανταγωνιστικότητας. Οι χαμηλοί μισθοί μαζί με το κόστος του σταθερού κεφαλαίου (πρώτες ύλες, μηχανήματα, κλπ) κρατιούνται σταθερά σύμφωνα με τη στρατηγική υπονόμευσης της παραγωγής, καθώς και το μέσο ποσοστό του κέρδους που θα κρατηθεί σταθερό μόνο για την πρώτη περίοδο εφαρμογής των φορολογικών ελαφρύνσεων. Τα μέτρα προσφοράς κεφαλαίου του Χριστοδουλάκη, έχουν έννοια μόνο για το ήδη διαμορφωμένο παραγωγικό κεφάλαιο της πρώτης γραμμής, δηλ. για το κεφάλαιο εκείνο που έχει σαν όρο της ύπαρξής του την ίδια του την ανάπτυξη. Τέτοιου είδους μέτρα επιτυγχάνουν σαν παράδειγμα στην αμερικανική οικονομία. Η θεωρία προσφοράς κεφαλαίου αποδίδει μόνο στις περιπτώσεις της

κυριαρχίας μιας εθνικής αστικής τάξης ανεξάρτητα από την μορφή του καθεστώτος. Ένα άλλο παράδειγμα είναι τα δικτατορικά καθεστώτα που ασκούν απόλυτο κρατικό έλεγχο στην οικονομία όπως σαν παράδειγμα έγινε στο παρελθόν με τη Ν.

Κορέα, την Ταϊβάν, κλπ. Η στατιστική που παρουσιάσαμε προηγουμένως δείχνει έμμεσα τη σχετική πτώση της αξίας της εργατικής δύναμης και του κεφαλαίου της χώρας σε σχέση με αυτή των χωρών της ΕΕ και του ΟΟΣΑ στο μέτρο που η οικονομία έχει χαμηλή σύνθεση κεφαλαίων. Αυτό είναι και ένα τεράστιο πολιτικό ζήτημα. Είναι η πραγματικότητα της απομάκρυνσης της χώρας από τη Δύση. Είναι ο υλικός όρος της επίσκεψης Πούτιν αφού προηγουμένως η Δύση άνοιξε την πόρτα στον φασίστα. Είναι ακριβώς ο υλικός όρος που επιτρέπει στον φασίστα να διαπραγματεύεται με τον αντίστοιχο του Σημίτη ολόκληρη την οικονομία και τη διεθνή θέση της χώρας. Πετρέλαιο, φυσικό αέριο και όπλα απαιτήθηκαν μονοπωλιακά από τους Ρώσους. Το ελληνικό κεφάλαιο σαν καθυστερημένο δεν ρωτήθηκε καν.

Η εργατική τάξη και ο λαός παλεύουν για την επιβίωση και για το σήμερα βομβαρδίζόμενοι από την καθεστωτική προπαγάνδα της "Ισχυρής Ελλάδας". Όπως βλέπουμε από τη στατιστική αυτή η δήθεν ισχυρή Ελλάδα είναι η Ελλάδα του σοβινισμού γιατί η οικονομία έχει τα χάλια της. Σε

ΤΟ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

συνέχεια από τη σελ. 17

κάποια φάση η "Ισχυρή Ελλάδα" θα μετατραπεί και φραστικά στην μεγάλη Ελλάδα των περιπετειών, του πολέμου και της σοσιαλφασιστικής ρωσόδουλης δικτατορίας. Αυτός είναι και ο στρατηγικός στόχος.

Η διάρθρωση της απασχόλησης στη βιομηχανική παραγωγή δείχνει ότι η οικονομία της χώρας δεν ανήκει στην "οικονομία της γνώσης". Και όμως είναι μέρος της οικονομίας της Ε.Ε. Τα διάφορα μεγέθη της μεταβάλλονται ανάλογα με αυτά των ανεπτυγμένων χωρών. Το ΑΕΠ αυξάνει, ο αγροτικός τομέας μειώνεται, οι υπηρεσίες αυξάνουν, ο αριθμός των τεχνιτών μειώνεται, ο αριθμός των διευθυντών και των πτυχιούχων στους διάφορους κλάδους (Διανοητικά εργαζόμενοι Υψηλών δεξιοτήτων, ΔεΥδ) γενικά αυξάνει. Τη συμμετοχή του στην Ε.Ε επικαλείται το καθεστώς για να ποζάρει σα γνήσια ευρωπαϊκό, όποτε έχει ανάγκη να συγκαλύψει τον καθυστερημένο φιλορώσικο χαρακτήρα του. Η ύπαρξη μιας οικονομίας μέσα στην Ε.Ε κάτω από αυτή τη συστηματική υπονόμευση είναι δυνατή. Η εξήγηση είναι απλή. Η χώρα θέλοντας και μη ακολουθεί τη βασική οικονομική πολιτική της Ε.Ε. αλλά μόνο στην επιφάνεια, μόνο στους λογιστικούς δείκτες. Τα κριτήρια της ονομαστικής σύγκλισης έχουν προ πολλού επιτευχθεί. Τα κριτήρια όμως αυτά δεν αγγίζουν τη σύνθεση των κεφαλαίων και την τεχνολογική αναδιάρθρωση της παραγωγής. Σ' ότι αφορά στην εφαρμογή των Πλαισίων Στήριξης που χρηματοδοτούν την αναδιάρθρωση, τα κεφάλαια αυτά απορροφούνται μέσα από κοινές ενιαίες οικονομικές και πολιτικές διαδικασίες που συμβάλλουν σημαντικά στον οποιοδήποτε εξευρωπαϊσμό της οικονομίας στην ενοποίηση των οικονομιών. Μια φτωχή υπό συνεχή υπονόμευση οικονομία όπως της Ελλάδας μπορεί να συνυπάρχει με τις πιο αναπτυγμένες χώρες της ΕΕ όπως σαν παράδειγμα με τη Γερμανία.

Ο καπιταλισμός σ' οποιοδήποτε στάδιο της ανάπτυξής του έχει τη δυνατότητα να συγχωνεύει και να εντάσσει οργανικά στη λειτουργία του τα πιο διαφορετικής σύνθεσης κεφάλαια. Τα κεφάλαια βέβαια που κυριαρχούν και διαμορφώνουν την κατεύθυνση της ανάπτυξης είναι πάντα τα πιο παραγωγικά. Στη διεθνή και στην εσωτερική αγορά δεν ρωτάει κανένας για την εθνικότητα των εμπορευμάτων ίδιας ποιότητας, ή τη σύνθεση του κεφαλαίου με το οποίο παράχθηκαν, παρά μόνο για την τιμή. Οι μέσες τιμές παραγωγής των ελληνικών προϊόντων μπορούν να είναι ίδιες ή παραπλήσιες με αυτές των ευρωπαϊκών προϊόντων, οπότε η οικονομία της χώρας εντάσσεται οργανικά στην οικονομία της ΕΕ. Ο τρόπος με τον οποίο το ρωσόδουλο πολιτικό μονοπώλιο εξασφαλίζει αυτές τις τιμές παραγωγής είναι οι χαμηλοί μισθοί. Οι επιχειρήσεις που κλείνουν είναι αυτές που δεν μπορούν να πετύχουν τις τιμές της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς αφού δεν μπορούν να κατεβάσουν τους μισθούς κάτω από τα όρια ύπαρξης του εργάτη, το μοναδικό μέσο που χρησιμοποιεί το μονοπώλιο για την πραγματοποίηση των τιμών της αγοράς αφού το σταθερό κεφάλαιο κρατιέται με σταθερή σύνθεση. Αυτές οι επιχειρήσεις ανήκουν κυρίως στους ΚΧΤ και παρουσιάζουν ένα κεφάλαιο χαμηλής σύνθεσης κάτω από το κρίσιμο όριο ύπαρξης. Το όριο αυτό ορίζεται πάντα από την πολιτική του μονοπωλίου και από το σαμποτάζ. Οι δόσεις καταστροφής είναι επιστημονικά ελεγμένες. **Η μείωση του αγροτικού τομέα και της μεταποίησης στη χώρα μας δεν οφείλεται στην αναδιάρθρωση της παραγωγής και στην αύξηση της παραγωγικής δύναμης της εργασίας, αλλά στην καταστροφή της γεωργίας, της κτηνοτροφίας και της μεταποίησης, αφού δεν μπορούν να παράξουν τιμές παραγωγής ίδιες μ' αυτές της ΕΕ παρά τα χαμηλότερα μεροκάματα. Σε αντιστάθμισμα της μείωσης της αγροτικής παραγωγής και της μεταποίησης αναπτύσσεται ο ιδιωτικός τομέας με τριτοκοσμικά χαρακτηριστικά. Η αυτοαπασχόληση στην Ελλάδα είναι η μεγαλύτερη στην ΕΕ.**

Στον παρακάτω πίνακα που φτιάξαμε από το διάγραμμα της σελ. 12 παρουσιάζεται η επί τοις εκατό μεταβολή της απασχόλησης σ' όλους τους τομείς της οικονομίας σε σχέση με το 1981, χρονιά που πήρε το ΠΑΣΟΚ την εξουσία. Έτσι όταν διαβάζουμε σαν παράδειγμα ότι ο αγροτικός τομέας το 1997 χαρακτηρίζεται από τον αριθμό -30 σημαίνει ότι το 1997 η απασχόληση στον αγροτικό τομέα είναι μικρότερη κατά 30% από την απασχόληση στον τομέα αυτό σε σχέση με το 1981.

Μεταβολή % της απασχόλησης για την Ελλάδα σε σχέση με το 1981.

	1983	1985	1987	1989	1991	1993	1995	1997
Αγροτικός τομέας	-7.41	-3.57	-5	-10	-18	-25.71	-27.85	-30
Μεταποίηση	0	0	+5	3	2.14	-5.71	-5.71	-9
Υπηρεσίες	2.14	3.57	4.28	11.42	19.3	22.85	31.42	38.57

Τη μείωση της μεταποίησης την είδαμε στο προηγούμενο φύλλο της Ν. Ανατολής. Όπως αυτή η μείωση οφείλεται στην καταστροφή της βιομηχανίας έτσι και η μείωση της απασχόλησης στον αγροτικό τομέα το 1997 κατά 30% σε σχέση με το 1981 οφείλεται στην καταστροφή των αγροτικών επιχειρήσεων. Η καταστροφή αυτή συνοδεύεται με αύξηση του όγκου της παραγωγής! Στην τελευταία στατιστική αυτού του άρθρου αυτό γίνεται πολύ φανερό. Όλες οι ανεπτυγμένες χώρες αυξάνουν τον όγκο της παραγωγής των με την τεχνολογική αναδιάρθρωση του κεφαλαίου τους, αναπτύσσοντας δηλαδή τις παραγωγικές τους δυνάμεις, και μειώνουν τον αριθμό των εργαζομένων εξαιτίας της αύξησης της παραγωγικότητας. Αυτό συμβαίνει και στην Ελλάδα στους κλάδους που έχουν αναδιάρθρωθεί τεχνολογικά και που είναι ελάχιστα. Η συνολική μείωση όμως του αριθμού των εργαζομένων στη χώρα μας, δηλαδή η τεράστια ανεργία από τις μεγαλύτερες της Ευρώπης, δεν είναι τεχνολογική αλλά οφείλεται στην καταστροφή των επιχειρήσεων όπως αποδείξαμε στο προηγούμενο φύλλο για την μεταποίηση. Η αύξηση της παραγωγής με την ταυτόχρονη μείωση των εργοστασίων και της επιφάνειας της καλλιεργήσιμης γης οφείλεται, όχι μόνο στην έστω και ελάχιστη αναδιάρθρωση του κεφαλαίου, αλλά και στην αναμενόμενη αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας με την συμμετοχή και μόνο της χώρας στην δυτική οικονομία. Η λειτουργία ενός και μόνον υπολογιστή σε μια επιχείρηση, ενός μόνο νέου μηχανήματος, η χρησιμοποίηση των νέων εισαγόμενων υλικών, η χρήση του κινητού τηλεφώνου, του φαξ, η σχετική ανάπτυξη των συγκοινωνιών, των επικοινωνιών κ.λπ. αυξάνουν την παραγωγικότητα της εργασίας χωρίς την συνολική τεχνολογική αναδιάρθρωση των κεφαλαίων των επιχειρήσεων. Η παραμικρή εκμετάλλευση των προϊόντων της νέας τεχνολογίας αυξάνει την παραγωγικότητα της εργασίας. Αυτό το αποτέλεσμα δίνεται ακόμα και στην ελληνική οικονομία που χαρακτηρίζεται από το ένα τρίτο της αύξησης της παραγωγικότητας της Ε.Ε! Στο προηγούμενο άρθρο είχαμε δει ότι η μεταποίηση παρουσίασε αύξηση κατά 17,5% το 1994 σε σχέση με το 1981. Και όμως την αύξηση αυτή την χαρακτηρίζουμε σαν ελάχιστη και είναι ενδεικτική του σαμποτάζ της βιομηχανίας. Υπενθυμίζουμε ότι οι χώρες ίδιας αφετηρίας όπως η Πορτογαλία και η Ισπανία καθώς και όλες οι χώρες της ΕΕ εμφανίζουν πολλαπλάσιους ρυθμούς αύξησης. Ο πολλαπλασιασμός της παραγωγικής δύναμης της εργασίας που επιτυγχάνει η νέα τεχνολογία είναι πραγματικά εκπληκτικός. Ο αναγνώστης θα βρει στην τελευταία στατιστική αυτού του άρθρου όλα τα στοιχεία για να κάνει τις απαραίτητες συγκρίσεις. Η γεωργία καταστρέφεται όπως και η μεταποίηση από την διατήρηση της πολιτικής μιας φτωχής παραγωγής, της χαμηλής δηλαδή σύνθεσης των γεωργικών κεφαλαίων που διατηρείται από την εποχή του Παπανδρέου μέχρι και σήμερα. Τα ελληνικά αγροτικά προϊόντα έχουν πεταχτεί το ένα μετά το άλλο όπως και τα βιομηχανικά έξω από τις ευρωπαϊκές αγορές εξαιτίας του υψηλού κόστους και της έλλειψης τυποποίησης, εξαιτίας δηλαδή της αδυναμίας της βιομηχανίας να τα επεξεργαστεί. Η κύρια μορφή διάθεσης των αγροτικών προϊόντων είναι η χύμα, και ένα βασικό αρνητικό χαρακτηριστικό τους είναι η μεταβολή της ποιότητάς των από χρονιά σε χρονιά. Η αγροτική παραγωγή δεν έχει καπιταλιστικοποιηθεί, δεν έχει δηλαδή αναδιάρθρωθεί σε βαθμό ανάλογο με αυτό των χωρών της Ε.Ε. Οι Ολλανδοί σαν παράδειγμα ενώ καίνε πετρέλαιο στα θερμοκήπια τους και πληρώνουν ψηλότερα μεροκάματα, γεγονός που ανεβάζει το κόστος, κατορθώνουν να κυριαρχούν στην ευρωπαϊκή αγορά. Παράγουν φθηνότερα προϊόντα από τα ελληνικά που είναι υπαίθρια και έχουν κόστος εργασίας πολύ μικρότερο, εξαιτίας της ανώτερης σύνθεσης των κεφαλαίων τους. Ο αγροτικός τομέας έχει εγκαταλειφθεί από το καθεστώς. Εδώ και χρόνια έχουν παραδεχτεί ανοιχτά την παραίτησή τους από την ανάπτυξη της αγροτικής οικονομίας, από την παραγωγή δηλαδή των τροφίμων και πρώτων υλών γιατί δεν μπορούν και δεν θέλουν να συναγωνιστούν την ευρωπαϊκή παραγωγή. Όταν οι ρωσόδουλοι σαμποταριστές θέλουν να συγκαλύψουν την εγκατάλειψη της αγροτικής οικονομίας δείχνουν σαν υπεύθυνη την Ε.Ε

που έχει επιβάλει ποσοτώσεις στην παραγωγή και περικλύπτει σταδιακά τις επιδοτήσεις. Η συνολική αξία του γεωργικού κεφαλαίου της χώρας μειώνεται συνεχώς σε σχέση με την αξία του γεωργικού ευρωπαϊκού κεφαλαίου όπως ακριβώς συμβαίνει και στη μεταποίηση. Τα κινήματα των πλούσιων αγροτών της Θεσσαλίας, και σήμερα έχουμε ένα από αυτά, παρακάμπτουν το ζήτημα της καταστροφής της παραγωγής εξαιτίας της έλλειψης επενδύσεων σ' αυτή και του παραπέρα εκσυγχρονισμού της, και προβάλλουν σαν κύριο αίτιμά τους την αύξηση των επιδοτήσεων. Πρόκειται σαφώς για ένα αντιπαραγωγικό φαινοκόκκινο κίνημα που όπως είναι γνωστό καθοδηγείται κυρίως από το ψευτοΚΚΕ και τις σοσιαλφασιστικές φράξιες του ΠΑΣΟΚ. Υπενθυμίζουμε την υποστήριξη του Λαλιώτη και του Σκανδαλίδη την περίοδο που ο σοσιαλφασισμός είχε κόψει τη χώρα στα δύο με τα μπλόκα. Σήμερα ο Λαλιώτης από τη θέση του γραμματέα δηλώνει την συμπαραστάσή του στον "αγώνα" τους με τη διαφορά ότι "εκφράζει την επιθυμία" να μην κλείσουν τους δρόμους. Όμως οι Πατάκηδες αφού έχουν πια φιλική τους κυβέρνηση, δε χρειάζεται να κλείνουν τους δρόμους. Τελικά παίρνουν όσα χρειάζονται για να διατηρούν σε φόρμα τους στρατούς τους. Ο αγώνας του σοσιαλφασισμού και της κυβέρνησης μαζί με τη ΝΔ για τις επιδοτήσεις είναι η συγκάλυψη του παραγωγικού σαμποτάζ της γεωργίας και συνιστά μια ανοιχτή αντιαναπτυξιακή πολιτική. Το κύριο πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ εδώ και χρόνια είναι να τρέχει η κυβέρνηση να πληρώνει τα χρέη των συνεταιρισμών που έχουν καταρρεύσει για να μην κλείσουν στη φυλακή οι συμμορίες των αγροτοπατέρων. Ο στρατός των παρασίτων στον αγροτικό τομέα είναι πολύ ισχυρός. Το έγκλημα της ρωσόδουλης αντιπαραγωγικής πολιτικής δεν είναι μόνο η διατήρηση της χαμηλής σύνθεσης του κεφαλαίου στην αγροτική παραγωγή. Είναι επιπλέον ότι πραγματοποιεί αυτή την πολιτική πάνω σε μια γη με μια ιδιαίτερου τύπου γονιμότητα, και με ένα μεσογειακό κλίμα που ευνοεί την εξειδίκευση των καλλιεργειών για την παραγωγή μοναδικών προϊόντων. Δεν είναι τυχαίο που μετά την κατάρρευση των αγροτικών καθεστωτικών συνεταιρισμών, ελεύθεροι αγρότες δημιουργούν εταιρίες με εξαιρετικά αποτελέσματα. Κρατούν βέβαια με το τουφέκι μακριά από αυτές τις εταιρίες τις συμμορίες των παρασίτων. Η πολιτική της Ε.Ε σήμερα είναι η οικολογική παραγωγή, μια πολιτική σε αντιπαράθεση με την αμερικάνικη αγροτική οικονομία που κινητήριά της δύναμη είναι πια η βιοτεχνολογία. Το πολιτικό μονοπώλιο προσπαθεί να μεταώσει κάθε προσπάθεια οικολογικών καλλιεργειών. Γι' αυτό κάθε προσπάθεια των ανεξάρτητων αγροτών για την δημιουργία σύγχρονων εταιρειών προϋπόθετη την προστασία τους από τις συμμορίες της υπαίθρου. Αυτός είναι και ο λόγος που οι νέες αυτές εταιρίες αναλαμβάνουν ακόμα και την εμπορία των προϊόντων τους ακόμα και στις διεθνείς αγορές, ώστε να αποφύγουν κάθε επαφή με το ρωσόδουλο πολιτικό μονοπώλιο και να μειώσουν έτσι τις πιθανότητες διάλυσής των. Οι νέες αυτές εταιρείες συγκεντρώνουν το απέραντο ταξικό μίσος του σοσιαλφασισμού. Οι αγρότες επιχειρηματίες που συμμετέχουν σ' αυτές τις εταιρείες είναι για το καθεστώς οι "δεξιοί". Αυτοί οι "δεξιοί" είναι μια ακτίνα φωτός για τους αγρότες σε σχέση με τα ακροδεξιά φαιοκόκκινα παράσιτα που κυριαρχούν στην ύπαιθρο. Η ύπαρξη και η καλή πορεία αυτών των εταιρειών διαμορφώνει αυθόρμητα ένα χώρο παραγωγής έξω από τον έλεγχο του μαύρου μονοπωλίου. Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής της υπανάπτυξης είναι και η ανυπαρξία φυτωρίων για την παραγωγή σπόρων. Η γενετική εξέλιξη είναι στο στόχαστρο του Σημίτη και της Greenpeace. Ο εξαφανισμός των ντόπιων ποικιλιών, αφού δεν δημιουργήθηκαν τράπεζες διατήρησης της βιοποικιλότητας της χώρας, έχει κλείσει το δρόμο της ανεξαρτησίας της αγροτικής παραγωγής από τις πολυεθνικές παραγωγής των σπόρων. Αυτά είναι θεμελιώδη περιβαλλοντικά και παραγωγικά ζητήματα με τα οποία η μικροστική μάζα των οικολόγων δεν ασχολείται. Αντίθετα πολεμούν την βιοτεχνολογία που έχει να παρουσιάσει εκπληκτικές προόδους στην αγροτική παραγωγή. Το μονα-

δικό πρόβλημα που συνδέεται με την βιοτεχνολογία είναι η διατήρηση της βιοποικιλότητας, ζήτημα που δεν γεννιέται από την ανάπτυξη της ίδιας της επιστήμης της βιοτεχνολογίας αλλά είναι ένα κοινωνικό και πολιτικό ζήτημα που αφορά στην προστασία της φύσης, στην ουσία δηλαδή στην προστασία της ανθρώπινης ζωής. Το αγροτικό τμήμα του στρατού των παρασίτων εμπλουτίζονταν πάντα με διορισμούς των γεωπόνων και των κτηνιάτρων στα αστικά κέντρα και όχι στην ύπαιθρο.

Η αύξηση των υπηρεσιών το 1997 κατά 38,57% σε σχέση με το 1981 είναι η ειδικότητα του ρωσόδουλου πολιτικού μονοπωλίου. Στον τομέα των υπηρεσιών ο διεθνής ανταγωνισμός αντικειμενικά είναι μικρότερος, οπότε η αύξηση είναι ελεγχόμενη. Είναι ο τομέας που απορροφά το μεγαλύτερο ποσοστό των ΔεΥδ και δίνει το μεγάλο όγκο στο στρατό των παρασίτων. Αν αθροίσουμε τα ποσοστά του αγροτικού τομέα, της μεταποίησης και των υπηρεσιών για το 1997 βλέπουμε ότι η απασχόληση παραμένει σχεδόν σταθερή. Η τεράστια ανεργία επιδεινώνεται και με την ύπαρξη της μαύρης εργασίας την οποία το μονοπώλιο σκόπιμα δημιουργεί για να την χρησιμοποιεί σε αντιπαράθεση με την νόμιμη εργασία ώστε να κρατάει στο τέλος όλα τα μεροκάματα σταθερά χαμηλά. **Τα αίτια της ανεργίας σε όλους τους τομείς της οικονομίας είναι η αντιαναπτυξιακή σαμποταριστική πολιτική στην αναδιάρθρωση του κεφαλαίου κατά κλάδο και εντός των κλάδων, μαζί με την ταυτόχρονη διατήρηση των χαμηλών μεροκάματων. Η φιλορώσικη πολιτική διατήρησης με τη βία της χαμηλής σύνθεσης των κεφαλαίων σ' ολόκληρη την παραγωγή και η ταυτόχρονη πτώση της αξίας της εργατικής δύναμης με την πτώση των μεροκάματων και των δεξιοτήτων καθώς και η πτώση του μορφωτικού επιπέδου των μαζών εξασφαλίζουν στο φιλορώσικο καθεστώς μια φτωχή παραγωγή ελεγχόμενη και καθοδηγούμενη προς όλο και μεγαλύτερη καθυστέρηση.**

Συνεχίζοντας την εξέταση της οικονομίας από την πλευρά της εργασίας εξετάζουμε στη συνέχεια πως κατανέμονται τα στελέχη της παραγωγής, διευθυντές επιστήμονες, οι βοηθοί τους, οι τεχνολόγοι κ.λπ. στους νεοδημιουργούμενους κλάδους αλλά και στους ήδη υπάρχοντες που μπορεί να αναδιρθρώνονται. Από τη σελ.24 παίρνουμε τα παρακάτω στοιχεία.

Διάσπαση της αύξησης του μεριδίου επιστημονικών και διευθυντικών στελεχών σε ποσοστό % στο σύνολο της οικονομίας.

	Ελλάδα 1988-97	Γερμανία 1980-90	Γαλλία 1982-90	Ιταλία 1981-9
Συνεισφορά εντός των κλάδων	0,9	2,18	2,82	0,77
Συνεισφορά διαρθρωτικών αλλαγών	4,5	1,77	2,18	2,44

Βλέπουμε ότι η ελληνική οικονομία στη δεκαετία 1988-97 είχε αύξηση των στελεχών της παραγωγής που ονομάζονται από τον ΟΟΣΑ Διανοητικά εργαζόμενοι Υψηλών δεξιοτήτων ΔεΥδ κατά 4,5% στους νεοδημιουργούμενους κλάδους της οικονομίας. Αντίθετα η αύξηση των στελεχών στους ήδη υπάρχοντες κλάδους είναι μόνον 0,9%. Η αύξηση δηλαδή κατά 4,5% οφείλεται στις λεγόμενες διαρθρωτικές αλλαγές που πραγματοποιούνται για πρώτη φορά και οι οποίες όπως είναι γνωστό χρηματοδοτούνται από την Ε.Ε. Το 80% της αύξησης των ΔεΥδ οφείλεται λοιπόν στην απορρόφηση των κεφαλαίων των διαρθρωτικών ταμείων που δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας και το 20% στην ανάπτυξη των ήδη υπάρχοντων κλάδων. Στη σελ.2 διαβάζουμε "Μεγάλο μέρος δηλαδή, της αύξησης των ΔεΥδ στην Ελλάδα οφείλεται σε πολλούς κλάδους στην αύξηση των διοικητικών θέσεων και των ειδικευμένων επί των πωλήσεων κ.λπ (ιδιαίτερα στη μεταποίηση) και όχι στην αύξηση του επιστημονικού προσωπικού και των τεχνολόγων, πράγμα που συμβαδίζει με την χαμηλή αύξηση της παραγωγικότητας στη μεταποίηση". Σε προηγούμενο άρθρο για την τεχνολογία είχαμε αναφέρει για τον μικρότερο αριθμό επιστημόνων στην παραγωγή μετά την Πορτογαλία σ' ολόκληρη την Ε.Ε. Τα προηγούμενα λοιπόν στοιχεία δείχνουν περισσότερο την αύξηση των διευθυντικών θέσεων και γενικά αντιπαραγωγικών θέσεων. Εμείς προσθέτουμε ότι η αύξηση αυτή πραγματοποιείται κύρια στον τομέα των υπηρεσιών. Με δυο λόγια η πολιτική αναδιάρθρωση του καθεστώτος είναι καλή στην απορρόφηση των κεφαλαίων της Ε.Ε και κακή στην ανάπτυξη της ίδιας της παραγωγής. Η κλέφτικη αντιπαραγωγική φιλορώσικη πολιτική βλέπουμε ότι αναβλύζει από κάθε στοιχείο. Δεν είναι τυχαίο ότι η Γερμανία και η Γαλλία εμφανίζουν μεγαλύτερη αύξηση των ΔεΥδ εντός των κλάδων που σημαίνει ότι αναπτύσσουν την ήδη υπάρχουσα παραγωγή με νέες

τεχνολογίες και νέες μεθόδους παραγωγής. Οι νέοι κλάδοι αναδιρθρώνονται λιγότερο από τους παλιούς εξαιτίας και του επιχειρηματικού ρίσκου.

Διάρθρωση της αξίας της εργατικής δύναμης

Στη σελ. 3 διαβάζουμε "Τα παραπάνω μαζί με το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι από τις ελάχιστες χώρες του ΟΟΣΑ όπου το ποσοστό ανεργίας δεν φθίνει όταν το επίπεδο σπουδών αυξάνεται

αποτελούν ίσως ένδειξη ότι η χαμηλή προσφορά δεξιοτήτων συμπληρώνεται από τη χαμηλή ζήτηση δεξιοτήτων σε ένα φαύλο κύκλο. Η έξοδος από τον φαύλο κύκλο αυτό δεν εντοπίζεται μόνο στην καλύτερη της προσφοράς δεξιοτήτων - μέσω προγραμμάτων κατάρτισης, κλπ- αλλά και στην αποκατάσταση των μηχανισμών που διέπουν τη σχέση κερδοφορίας - παραγωγικότητας - αμοιβών". Η "αποκατάσταση των μηχανισμών" είναι φυσικά το γκρέμισμα του μονοπωλίου του σοσιαλφασισμού. Παρακάτω θα χρησιμοποιήσουμε για το χαρακτηρισμό της ποιότητας της εργατικής δύναμης και της εργασίας γενικά την κατηγοριοποίηση του ΟΟΣΑ. Οι εργαζόμενοι κατατάσσονται σύμφωνα μ' αυτόν σε τέσσερις κατηγορίες. Στους Διανοητικά (μη χειρωνακτικά) εργαζόμενους Υψηλών δεξιοτήτων (ΔεΥδ) που είναι μέλη διοικητικών συμβουλίων, διευθυντές οργανισμών και επιχειρήσεων, επιστήμονες, εκπαιδευτικοί, καλλιτέχνες, τεχνολόγοι και βοηθοί επιστημόνων. Στους Διανοητικά (μη χειρωνακτικά) εργαζόμενους Χαμηλών δεξιοτήτων (ΔεΧδ) που είναι οι υπάλληλοι γραφείων και εξυπηρέτησης πελατών και εργαζόμενοι στην παροχή υπηρεσιών. Από αυτές τις δύο κατηγορίες μαζί με τους συνδικαλιστές αντλεί τον κύριο όγκο των μελών του ο στρατός των παρασίτων. Ύστερα στους Χειρωνακτικά εργαζόμενους Υψηλών δεξιοτήτων (ΧεΥδ) που είναι γεωργοί με δεξιότητες και τεχνίτες και τέλος στους Χειρωνακτικά εργαζόμενους Χαμηλών δεξιοτήτων (ΧεΧδ) που είναι χειριστές μηχανημάτων, ανειδίκευτοι εργάτες, γεωργοί, κλπ. Σ' αυτές τις δύο τελευταίες κατηγορίες και εν μέρει στους ΔεΧδ ανήκει το προλεταριάτο. Οι δεξιότητες κάθε κατηγορίας είναι αυτές που κατέχει ο εργαζόμενος για την πραγματοποίηση της παραγωγής. Προφανώς προέρχονται από το εκπαιδευτικό σύστημα και από την εμπειρία του εργαζόμενου στην ίδια του τη δουλειά. Οι δύο τε-

λευταίες κατηγορίες για την Ελλάδα είναι στην ουσία μία διότι εξαιτίας της φτωχής παραγωγής δεν υπάρχει μεταξύ τους μεγάλη διαφορά. Στη Γερμανική οικονομία, σαν παράδειγμα, θα ήταν λάθος να μην ξεχωρίζαμε τον τεχνίτη από τον χειριστή μηχανήματος. Η κατανομή των εργαζομένων στην μεταποίηση και στο σύνολο της οικονομίας ανάλογα με τις δεξιότητές τους, ανάλογα δηλαδή με την αξία της εργατικής δύναμης όπως εμείς εννοούμε τον όρο για να του δώσουμε κοινωνικό νόημα, δείχνει καθαρά το επίπεδο ανάπτυξης της εργατικής δύναμης και της οικονομίας και την ευρωπαϊκότητά τους ή όχι. Οι δύο παρακάτω πίνακες απεικονίζουν ανάγλυφα την πολιτική του μονοπωλίου για τη διατήρηση μιας οικονομίας απομακρυσμένης από την ευρωπαϊκή. Είναι η οικονομία για την οποία καυχιέται το καθεστώς. Μια τέτοια καθυστερημένη οικονομία εγγυάται την πολιτική καθυστέρηση της χώρας και του λαού σαν προϋπόθεση εισαγωγής και προώθησης της σοσιαλφασιστικής πολιτικής. Στη σελίδα 10 βλέπουμε ότι:

Διάρθρωση απασχολούμενων κατά ομάδα δεξιοτήτων σε ποσοστό % στο σύνολο της μεταποίησης

	Επιστήμονες	Διευθυντές	ΔεΧδ	ΧεΥδ (υπάλληλοι γραφείου)	ΧεΧδ (τεχνίτες)
Ελλάδα 1993	6,41	3,84	9,75	58,71	21,29
Γερμανία 1990	17,94	3,58	14,10	34,61	29,78
Γαλλία 1990	18,2	4,61	11,79	20,5	44,87
Ιταλία 1991	9,74	4,1	10,25	45,89	30
Μ. Βρετανία 1991	12,56	11,53	13,84	34,87	27,17
ΗΠΑ 1993	8,97	9,23	16,15	20,51	45,12

Διάρθρωση απασχολούμενων κατά ομάδα δεξιοτήτων σε ποσοστό % στο σύνολο της οικονομίας

	Επιστήμονες	Διευθυντές	ΔεΧδ	ΧεΥδ	ΧεΧδ
Ελλάδα 1993	15,47	10,71	21,42	39,28	13,09
Γερμανία 1990	23,33	4,28	24,76	25	22,61
Γαλλία 1990	25,23	8,09	25,71	19,52	21,42
Ιταλία 1991	18,8	3,09	31,19	25	21,90
Μ. Βρετανία 1991	22,85	12,85	34,52	16,42	13,33
ΗΠΑ 1993	16,42	10	45,95	10,71	16,90

Οι δύο αυτοί πίνακες παρουσιάζουν εξαιρετικά ενδιαφέροντα στοιχεία. Ο αριθμός των επιστημόνων στο σύνολο της μεταποίησης για την Ελλάδα είναι μόνο 6.41% ενώ στο σύνολο της οικονομίας είναι 15.47%. Εδώ φαίνεται ο γραφειοκρατικός ρόλος της επιστήμης στη φαιοκόκκινη οικονομία. Δεδομένου ότι ο αγροτικός τομέας απορροφά λίγους επιστήμονες συμπεραίνουμε ότι ο όγκος των ΔεΥδ απορροφάται από τις υπηρεσίες. Πραγματικά οι νέοι τομείς του τζόγου και άλλων υπηρεσιών που έχει δημιουργήσει το καθεστώς, χρηματιστήριο, τυχερά παιχνίδια, τράπεζες και τύπος απορροφούν ένα τεράστιο ποσοστό των ΔεΥδ. Η ανάπτυξη αυτών των τριών τομέων είναι εντυπωσιακά παρασιτική. Ο τύπος και τα ΜΜΕ σαν πεδίο σύγκρουσης του σοσιαλφασισμού με τις διάφορες τάσεις του κεφαλαίου σημειώνει υψηλά ποσοστά απορρόφησης ΔεΥδ. **Στην Ελλάδα υπάρχει και ένα άλλο ρεκόρ του σοσιαλφασισμού. Οι τηλεπικοινωνίες του πράκτορα Κόκκαλη, η βάση της πιο σύγχρονης παραγωγής, μαζί με τους υπολογιστές δεν παρουσιάζουν αύξηση του αριθμού των ΔεΥδ παρά μείωση. !!!** Αυτό το σημειώνει με θαυμαστικά ο συγγραφέας στη σελ. 2. Τη στιγμή που ο Κόκκαλης και η σοσιαλφασιστική συμμορία απλώνονται σ' όλη τη Βαλκανική και στη νότια Ρωσία ο αριθμός των ΔεΥδ μειώνεται. Αυτό είναι ένα πολύ χαρακτηριστικό γνώρισμα του δωρεάν κεφαλαίου που παραχωρείται από την κυβέρνηση στον Κόκκαλη. Οι τρεις πρώτες κατηγορίες των επιστημόνων, των διευθυντών και των υπαλλήλων γραφείου (τμήμα των ΔεΧδ) που αντιπροσωπεύουν ένα ποσοστό αρκετά κάτω από το 45% είναι η τεράστια πηγή άντλησης μελών για το στρατό των παρασίτων. Μια βασική παρατήρηση που έχουμε να κάνουμε είναι πάνω στον αριθμό των τεχνητών (ΧεΥδ) στη μεταποίηση και στο σύνολο της οικονομίας. Το τεράστιο ποσοστό τους σε σχέση με τα αντίστοιχα ποσοστά των ανεπτυγμένων χωρών δείχνει ακριβώς τη μικρή τεχνολογική σύνθεση του κεφαλαίου στην ελληνική οικονομία. Η γενική τάση του καπιταλισμού όπως είναι γνωστό είναι η απλοποίηση της εργασίας, η μετατροπή της σύνθετης σε απλή εργασία μέσα από την τεχνολογική και παραγωγική ανάπτυξη. Η τάση εξίσωσης και ισοπέδωσης των αξιών της εργατικής δύναμης είναι νόμος του καπιταλισμού. Η εξίσωση αυτή έχει προχωρήσει πολύ λιγότερο στην Ελλάδα από τις προηγούμενες χώρες. Η χειραφέτηση του κεφαλαίου από τη δεξιοτεχνία του χειριού έχει προχωρήσει λίγο. Ο έλληνας βιομήχανος εξαρτάται ακόμα από τις τεχνικές ικανότητες των εργατών του γιατί το κεφάλαιό του παρουσιάζει χαμηλή τεχνολογική σύνθεση. Δεν διαθέτει μηχανήματα που μπορούν να αντικαταστήσουν το χέρι σε μεγάλη κλίμακα. Έτσι οι τεχνίτες στη βιομηχανία είναι 2.75 φορές περισσότεροι από τους ανειδίκευτους εργάτες στην Ελλάδα. Στη Γερμανία είναι 1.16 φορές περισσότεροι, στη Γαλλία είναι περίπου οι μισοί από τους ανειδίκευτους, στην Ιταλία 1.52 φορές περισσότεροι, κλπ. Αυτός ο δείκτης είναι σημαντικός για να κρίνει κανείς το βαθμό διάρθρωσης της παραγωγής. Ο ίδιος δείκτης για το σύνολο της οικονομίας είναι 3 για την Ελλάδα, 1,1 για τη Γερμανία, 0,91 για τη Γαλλία, 1,14 για την Ιταλία, κλπ.

Το σύνολο των προλετάρων της βιομηχανίας ΧεΥδ + ΧεΧδ για την Ελλάδα είναι το 80% των εργαζομένων στην μεταποίηση. Για τη Γερμανία είναι 64.39 %, για τη Γαλλία το 65.37%, για την Ιταλία το 75.89%, για τη Βρετανία το 62.04 % και στις ΗΠΑ 65.63%.

Στην Ελλάδα αντιστοιχούν 80/6.41= 12.48 προλετάριοι της

ΤΟ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

συνέχεια από τη σελ. 19

βιομηχανίας σε κάθε ένα επιστήμονα της βιομηχανίας, στη Γερμανία 3.58, στη Γαλλία 3.59, στην Ιταλία 7.79, στη Μ. Βρετανία 4.93 και στις ΗΠΑ 7.31.

Με την ευκαιρία αυτής της στατιστικής τεκμηριώνουμε ακόμα με ένα νέο στοιχείο την άποψη που είχαμε εκθέσει σε παλιότερο φύλλο της Ν. Ανατολής, για την πολιτική της δημιουργίας των Ευρωπαϊκών δικτύων έρευνας και τεχνολογίας. Γνωρίζουμε ότι η παραγωγή της ΕΕ και των ΗΠΑ είναι του ίδιου επιπέδου. Όμως οι ΗΠΑ ενώ διατηρούν την πρωτοπορία στην έρευνα έναντι της ΕΕ έχουν και επιπλέον μόνο ένα επιστήμονα στη βιομηχανία τους για κάθε 7.31 εργάτες, ενώ η Γερμανία ένα για κάθε 3.58, η Γαλλία ένα για κάθε 3.59, κλπ. Αυτό βέβαια δεν έχει καμία σχέση με το φαινόμενο της επιστημονικής υπανάπτυξης που έχουμε στην Ελλάδα, αλλά αντίστροφα οφείλεται στο ότι ολόκληρη η έρευνα στις ΗΠΑ είναι συγκεντροποιημένη και ακολουθεί μία ενιαία ερευνητική πολιτική μέσα σ' αυτό το τεράστιο κράτος. Η πολυδιάσπαση της Ευρωπαϊκής έρευνας εξαιτίας και του μικρού μεγέθους των εθνών που αποτελούν την Ευρώπη φαίνεται από τους μεγάλους αριθμούς των επιστημόνων που διαθέτουν στη βιομηχανία. Οι μεγάλοι αυτοί αριθμοί διπλάσιοι σε μερικές περιπτώσεις από αυτούς των ΗΠΑ δείχνουν την αναποτελεσματικότητα της Ευρωπαϊκής έρευνας συγκρινόμενη με την αμερικανική. Η δημιουργία του ενιαίου χώρου της Ευρωπαϊκής έρευνας είναι ακριβώς η πολιτική συγκεντροποίησης της έρευνας όλων των κρατών μελών με στόχο την αποδοτικότητα της, τις οικονομίες κλίμακας και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της Ευρωπαϊκής οικονομίας έναντι της Αμερικανικής και της Ιαπωνικής. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο όπως είχαμε δείξει στο άρθρο για την τεχνολογία όλος ο σοσιαλφασισμός και τα τέσσερα κόμματα του κοινοβουλίου λυσασμένα χτυπούσαν την ενοποίηση αυτής της έρευνας στη χώρα μας και στην Ευρώπη με το πρόσχημα της επιλογής της βασικής έρευνας έναντι της εφαρμοσμένης.

Η αύξηση της απασχόλησης στο σύνολο της οικονομίας και στη μεταποίηση κατά επίπεδο δεξιοτήτων και η αύξηση της απασχόλησης κατά επίπεδο σπουδών παρέχουν σημαντικά στοιχεία για το γενικευμένο σαμποτάζ της μεταποίησης, της αγροτικής οικονομίας και ολόκληρης της οικονομίας καθώς και για την υπονόμευση των πνευματικών δυνάμεων του έθνους από τον σοσιαλφασισμό. Στην μέχρι τώρα ανάλυσή μας δεν αμφισβητήσαμε την ορθότητα των στοιχείων του συγγραφέα παρά το ότι προέρχονται από το υπουργείο εργασίας. Από τη μεριά τη δικιά μας θα λέγαμε ότι αυτά τα στοιχεία είναι αντικειμενικά στα πλαίσια της αστικής επιστήμης. Δεν αμφισβητούμε την τιμιότητα του στατιστικού, αμφισβητούμε όμως την οικονομική επιστήμη του αστισμού καθώς και την κοινωνιολογία του. Έτσι θα λέγαμε ότι η πραγματικότητα που παριστάνουν αυτά τα στοιχεία είναι ακόμη χειρότερη στο βαθμό που ο αστισμός απαλύνει τις αντιφάσεις του επικεντρώνοντας τις στατιστικές του σε ορισμένες, ευνοϊκές γι' αυτόν περιοχές. Αυτό θα φανεί στην τελευταία στατιστική στην οποία βρήκαμε κάποια στοιχεία του ΟΟΣΑ που με τόση επιμέλεια κρύβει η κυβέρνηση και τα ΜΜΕ. Από τη σελ.21 της ίδιας εργασίας παίρνουμε τον παρακάτω πίνακα.

Μέση ετήσια % αύξηση της απασχόλησης στο σύνολο της οικονομίας κατά επίπεδο δεξιοτήτων.

	ΔεΥδ	ΔεΧδ	ΧεΥδ	ΧεΧδ	Σύνολο στην οικονομία
Ελλάδα 1988-97	2,93	2,55	-2,06	0,74	+0,54
Ιταλία 1981-91	2	1,82	-0,60	-0,74	0,60
Γερμανία 1980-90	2,14	1,41	-	-1,63	0,40
Γαλλία 1982-90	2,36	0,90	-1,75	-1,08	0,33
ΗΠΑ 1983-93	2,63	2,16	0,74	0,59	1,82

Η γραφειοκρατία στη χώρα μας που πηγάζει από τις δύο πρώτες στήλες αυξάνει με τον μεγαλύτερο ρυθμό. Οι τεχνίτες μειώνονται με ένα μεγάλο ρυθμό -2.06 ενώ οι ανειδίκευτοι χειρωνακτικά εργαζόμενοι αυξάνουν κατά 0.74 ετησίως. Αν πάρουμε το έτος 1993 από τον πίνακα της διάρθρωσης των απασχολούμενων στο σύνολο της οικονομίας, οι ΧεΥδ είναι 39.28% ενώ οι ΧεΧδ είναι 13.09%. Δηλαδή οι ΧεΥδ είναι ακριβώς τριπλάσιοι από τους ΧεΧδ σ' ολόκληρη την οικονομία. Με ποσοστά μείωσης κατά έτος των ΧεΥδ κατά -2.06% και αύξησης των ΧεΧδ κατά 0.74% ετησίως και με ενεργό πληθυσμό 4.000.000 κατόπιν υπολογισμού βρί-

σκουμε ότι στη δεκαετία 1988-97 ο αριθμός των ΧεΥδ από 1.571.200 άτομα μειώθηκε στις 1.415.650 δηλαδή κατά 155.550. Ο αριθμός των ανειδίκευτων εργατών σ' ολόκληρη την οικονομία από 523.733 εργάτες αυξήθηκε κατά 19.667 εργάτες. Συνολικά οι χειρωνακτικά εργαζόμενοι μειώθηκαν κατά 135.883, ποσοστό 6.48% στο σύνολο των 2.094.933 χειρωνακτικά εργαζόμενων. Υπευθυνίζουμε ότι στη μεταποίηση η πιο έγκυρη στατιστική έδινε 17% μείωση των εργαζόμενων. Τα νούμερα είναι συντριπτικά και πολύ μεγαλύτερα στην πραγματικότητα. Οι Αμερικάνοι όταν χάνουν 100.000 θέσεις εργασίας ακόμα και στις υπηρεσίες μέσα στο τεράστιο εργατικό τους δυναμικό μιλούν για κρίση. Εμείς μιλάμε για καταστροφή των παραγωγικών δυνάμεων και ο σοσιαλφασισμός μαζί με το καθεστώς αυτό το λένε ανάπτυξη! Και εδώ πρόκειται για χαμένες θέσεις εργασίας που οφείλονται στην καταστροφή της παραγωγής, που αφορούν κυρίως τη μεταποίηση και τη γεωργία. Πρόκειται για εργασία που παράγει άμεση υλική αξία.

Σ' αυτό το σημείο θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ένα σημαντικό ζήτημα. Βρισκόμαστε στη μέση μιας τεχνολογικής επανάστασης που έχει προκαλέσει μια τεράστια αύξηση της παραγωγικής δύναμης της εργασίας. Γι' αυτό οι ρυθμοί μεταβολής των οικονομικών μεγεθών είναι εξαιρετικά μεγάλοι. Με δυο λόγια η τεράστια μείωση του μέσου κοινωνικά αναγκαίου χρόνου για την παραγωγή μιας μονάδας προϊόντος επεκτείνεται καθημερινά σχεδόν με την εξάπλωση των νέων τεχνολογιών σ' όλους τους κλάδους της παραγωγής. Στο βαθμό που η τεχνολογική επανάσταση αγκαλιάζει όλο τον πλανήτη και παράγει μηχανήματα μικρού όγκου που μπορούν να λειτουργούν απολύτως αυτό-

μία δεν είναι ανεπτυγμένη. Τα οποιαδήποτε τέτοια φύση προβλήματα φορτώνονται στην Ε.Ε για τη λύση τους. Σε μια γενική κρίση το τι θα συμβεί στην οικονομία σκέφτονται ότι δεν τους ενδιαφέρει γιατί με το να κατηγορηθούν την Ε.Ε απαλλάσσονται από τις πολιτικές ευθύνες και ταυτόχρονα ανοίγουν πανιά για να ρίξουν ολότελα τη χώρα στην αγκαλιά των Ρώσων. Αυτή την περίοδο το πολιτικό μονοπώλιο ανακαλύπτει ότι δεν μπορεί να τα φορτώνει όλα στη βάρκα της Ευρώπης. Πανικόβλητο το καθεστώς τρέχει να προλάβει την επερχόμενη κρίση του με τα μέτρα Χριστοδουλάκη. Οι σαμποταριστές μιλάνε για αναδιάρθρωση της παραγωγής και για επενδύσεις! Πότε ακούσαμε την λέξη επένδυση για τελευταία φορά από το καθεστώς; Πότε την πρόφερε για τελευταία φορά ο υπουργός οικονομικών;

Έξω από το γκέτο της παραπληροφόρησης

Σαν συμπέρασμα παρουσιάζουμε κάποια στοιχεία που βρήκαμε στο site του ΟΟΣΑ, στοιχεία που ξεσκεπάζουν στην πραγματικότητα το καθεστώς και την οργανωμένη συνεργασία και συγκάλυψη της οικονομικής πραγματικότητας από τις ηγεσίες των τεσσάρων κομμάτων, από τα ΜΜΕ και από την ξεπουλημένη κρατική διανομή αυτής της χώρας. Όλοι διαβάζουμε στις εφημερίδες τις στατιστικές που αφορούν στην οικονομία, παρακολουθούμε τις συζητήσεις στην τηλεόραση και "ενημερωνόμαστε". Όμως αυτό γίνεται από το πολιτικό μονοπώλιο. Έχοντας μετατρέψει τη χώρα σε γκέτο αποπληροφόρησης, χτίζουν τα πελώρια γκαϊμπελικού τύπου ψέματα για την πορεία της οικονομίας. Ας δούμε λοιπόν τι λειο ο ΟΟΣΑ.

	Αύξηση του ΑΕΠ σε ποσοστά %, έτη 1990-2000	ΑΕΠ ανά κεφαλή το έτος 2000 σε χιλιάδες δολάρια	Συνεισφορά των εξαγωγών σε ποσοστό % στο ΑΕΠ του έτους 2000	Προστιθέμενη αξία % της βιομηχανίας σε ποσοστό επί του ΑΕΠ	Αύξηση της βιομηχανικής παραγωγής %, τα έτη 1990-2000	Προστιθέμενη αξία της αγροτικής παραγωγής σε ποσοστό επί του ΑΕΠ	Αύξηση αγροτικής παραγωγής τα έτη 1990-2000
Ελλάδα	25	14.9	22.1	24	12.5	8	14.9
Πορτογαλία	29	16.1	31.3	31	21.8	4	5.4
Ισπανία	29.6	18.2	29.9	30	23.5	4	8
Ιρλανδία	98.2	27.2	95.2	36	223.5	4	12.4
Ιταλία	17	22	28.4	30	15.7	3	10.6
Βέλγιο	23.4	24.8	88.1	27	16.6	2	19
Ολλανδία	33.3	24.8	67.1	27	21.7	3	-0.4
Γερμανία	20.5	23.2	33.3	31	13.9	1	-4.1
Γαλλία	19.2	22.9	28.9	25	17.7	3	7.5
Μ. Βρετανία	24.3	21	27.2	30	11.5	1	-0.7
Ιαπωνία	14.4	24.7	10.8	36	2.2	2	-8.4
ΗΠΑ	38.9	33.2	11	26	49	2	19.7
Τουρκία	41.9	6.3	23.8	30	51.3	15	7.7
Σλοβενία	11.4	10.4	73.5	35	-7.7	5	-19.8
Ουγγαρία	8.3	11.3	61.6	34	48.2	5	-21.3
Τσεχοσλοβακία	-7.5	12.9	73.2	43	-23.8	4	—
Μεξικό	41	8.2	31.4	28	48.4	5	25.5
Πολωνία	43.2	9	26.8	36	63.6	4	-15

νομα σε ορισμένα στάδια της παραγωγής ενός προϊόντος αναπτύσσεται και το ενιαίο γεωγραφικά διασπασμένο εθνικό και κυρίως πολυεθνικό εργοστάσιο. Μέσα σ' ένα μικρό χρονικό διάστημα δύο δεκαετιών η τεχνολογική επανάσταση έχει αγκαλιάσει ολόκληρο τον πλανήτη και δίνει την κατεύθυνση της σύγχρονης ανάπτυξης. Το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα βρίσκεται στην πλήρη του ανάπτυξη μακριά από ένα σημείο ισορροπίας που καθορίζεται κύρια από την σχετικά σταθερή παραγωγικότητα της εργασίας και τους σταθερούς μισθούς. Αγνωστούμε εδώ τις κρίσεις του καπιταλισμού. Αυτή την δυναμική η αστική οικονομία την περιγράφει με την έλλειψη ισορροπίας μεταξύ της προσφοράς και της ζήτησης. Σ' αυτή τη δυναμική ανάπτυξη του καπιταλισμού που χαρακτηρίζεται από την μεγάλη απόσταση από την ισορροπία ή πράγμα ισοδύναμο από την τεράστια

ανάπτυξη της παραγωγικότητας της εργασίας και την μεταβολή των μισθών που αγκαλιάζει όλο τον πλανήτη, μικρές μεταβολές στην παραγωγικότητα της εργασίας ή μικρές μεταβολές στους μισθούς και γενικά στο κόστος της παραγωγής (επιτόκια κλπ) μεταξύ των ανταγωνιστών της Ελλάδας, ΗΠΑ, Ε.Ε και Ιαπωνίας, μπορούν να εμφανίσουν μεγάλης κλίμακας επιπτώσεις σε ολόκληρη την οικονομία, μπορούν να προκαλέσουν μία κρίση. Οι ίδιες μεταβολές σε συνθήκες ισορροπίας θα εμφάνιζαν μικρότερες επιπτώσεις. Το ρωσόφιλο καθεστώς της χώρας δεν αντιμετωπίζει τέτοιου είδους προβλήματα, όπως πιστεύει, γιατί η οικονο-

Ο προηγούμενος πίνακας αποτελείται από τρία μέρη. Το πρώτο απεικονίζει και συγκρίνει τις οικονομίες της Ελλάδας, της Πορτογαλίας, της Ισπανίας και της Ιρλανδίας που αποτελούν την παλιά ομάδα κοινής αφετηρίας των λιγότερο ανεπτυγμένων χωρών της ΕΕ. Το δεύτερο μέρος ξεκινάει από την Ιταλία και φτάνει μέχρι και τη Μ. Βρετανία και αποτελείται από μια ομάδα ήδη αναπτυγμένων χωρών με την εισοδό τους στην ΕΟΚ και το τρίτο μέρος περιλαμβάνει τις δύο μεγάλες ανεξάρτητες από την ΕΕ οικονομικές δυνάμεις της Ιαπωνίας και των ΗΠΑ καθώς και μια σειρά χώρες για σύγκριση. Οι συγκρίσεις των ρυθμών ανάπτυξης για να έχουν νόημα πρέπει να γίνονται μεταξύ χωρών κοινής αφετηρίας, διότι η μελλοντική ανάπτυξη εξαρτάται από την παρούσα, τη σημερινή σύνθεση και ανάπτυξη της οικονομίας. Δεν μπορούμε να συγκρίνουμε, σαν παράδειγμα, τη χρονιάτικη μέση αύξηση του ΑΕΠ της Ελληνικής οικονομίας που είναι 2.5% με αυτού της Ιαπωνίας που είναι στο ίδιο διάστημα 1.44% και να βγάλουμε σαν συμπέρασμα ότι η οικονομική πολιτική του καθεστώτος είναι σωστότερη από αυτή της Ιαπωνίας. Ο λόγος είναι ότι η Ιαπωνία έχει αναπτύξει τόσο πολύ τις παραγωγικές της δυνάμεις που οι δυσκολίες της αύξησης του ρυθμού ανάπτυξης αναφέρονται σε προβλήματα από τη μια τεράστιας αύξησης της παραγωγικότητας, τεράστιας απόδοσης της έρευνας και της συνεργασίας στην παραγωγή, και από την άλλη διάγκωση του χρηματιστικού παρασιτισμού και όξυνσης της στρατηγικής αδυναμίας στην εύρεση τεράστιων νέων αγορών πλανητικής κλίμακας για τη διάθεση των προϊόντων της. Τα προβλήματα ανάπτυξης της Ιαπωνίας σαν τέτοια

Εργάτες και διοίκηση αντιστέκονται Μια πρώτη μικρή νίκη

και η ίδια η ανάπτυξη της δεν περικλείνει προβλήματα του τύπου να φτιαχτεί ενιαίο κτηματολόγιο σήμερα το 2001 χωρίς να κλέψουν τα λεφτά (σήμερα 21/12/01 η Ε.Ε ζητάει πίσω 20 περίπου δις που έφαγε ο Λαλιώτης και οι συμμορίες του από το κτηματολόγιο. Αυτό εκφράζεται με όρους αστικής ηθικής και πολιτικής σοσιαλφασιστικής αντίληψης σαν σπατάλη αφού κανείς δεν διαθέτει τις αντίστοιχες κασέτες.) ή να μειωθεί το τεράστιο μέγεθος των κλάδων χαμηλής τεχνολογίας υπέρ της υψηλής τεχνολογίας. Ο μεγάλος ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ γενικά είναι τόσο δυσκολότερο να πραγματοποιηθεί όσο πιο αναπτυγμένη είναι μια χώρα εξαιτίας του ανταγωνισμού της πρώτης γραμμής. Μόνον οι ΗΠΑ έχουν κατορθώσει την αύξηση του 3.89% κατά έτος στη δεκαετία 1990-2000. Η καθεστωτική προπαγάνδα προσφέρει τα στοιχεία αύξησης του ΑΕΠ με γκαμπελικό στυλ. Λεει εμείς έχουμε 3.8% ρυθμό ανάπτυξης και το Βέλγιο 2.34%. Άρα πάμε καλύτερα από το Βέλγιο. Αν συγκρίνουμε όμως τα στοιχεία της Ελληνικής οικονομίας με αυτά του Βελγίου καθώς και το βιοτικό επίπεδο, η σύγκριση δείχνει την ύπαρξη διαφορετικών ποιοτήτων. Στην ομάδα που ανήκει η Ελληνική οικονομία παρουσιάζει το χαμηλότερο ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ. Η καθεστωτική προπαγάνδα που δεν αμφισβητείται από κανένα κόμμα εμφανίζει αύξηση του ΑΕΠ μεγαλύτερο από όλη την Ευρώπη. Άρα το καθεστώς είναι το πιο φιλοπρόοδο!! Ξεκίνησαν για φέτος με στόχο 5% αύξηση του ΑΕΠ, είπαν μετά για 4.5%, 3.8% και σήμερα αμφισβητείται και αυτό. Και εδώ όμως λένε ψέματα. Το 3.5% βγαίνει μαζί με τις χρηματοδοτήσεις της ΕΕ. **Το ΑΕΠ όμως στην οικονομία ορίζεται σαν ο συνολικός τζίρος της ίδιας της οικονομίας και όχι του δωρεάν χρήματος που ανέρχεται στο 1/3 του ΑΕΠ.** Τώρα που δεν μπαίνει το χρήμα της ΕΕ, εξαιτίας της ανικανότητας απορρόφησης του Γ' ΚΠΣ το ψευτο ΑΕΠ του καθεστώτος πέφτει κατακόρυφα. Η πραγματική αύξηση του ΑΕΠ είναι γύρω στο 2.3% που συμφωνεί και με το μέσο όρο του 2.5%. Η ίδια όμως η αύξηση του ΑΕΠ από μόνη της που χρησιμοποιείται από την αστική οικονομία σαν μέτρο ευημερίας, δεν εκφράζει καθόλου ούτε τη διάρθρωση της παραγωγής ούτε τη σύνθεσή της, αλλά ούτε και το μέλλον της οικονομίας. Εξάλλου ξεχνώντας αυξήσεις και ρυθμούς βλέπουμε ότι σε κάθε κάτοικο αυτής της χώρας αντιστοιχούν 14.900 δολάρια ΗΠΑ του ΑΕΠ. Δηλαδή με κριτήριο ευημερίας το ΑΕΠ ο ελληνικός λαός είναι ο φτωχότερος όλης της ΕΕ. Η διαφορά της φτώχειας από την ομάδα των προηγμένων χωρών είναι συντριπτική. Αυτό οφείλεται στο ξεζούμισμα του ελληνικού λαού από το ρωσόδουλο σοσιαλφασιστικό μονοπώλιο του ΣΥΝ, του ψευτο-ΚΚΕ, της Σημιτικής συμμορίας και τη συνενοχή της Καραμανλικής ομάδας της ΝΔ. Η Πορτογαλία και η Ισπανία εισήλθαν στην ΕΕ με διαλυμένες οικονομίες και έχουν καταφέρει όλα αυτά που φαίνονται στους πίνακες. Όμως σύμφωνα με όλους τους φαινοκόκκινους ο άνθρωπος δεν είναι αριθμοί, αλλά ανθρωπιά. Τι εξαιρετικός τρόπος συγκάλυψης της πραγματικότητας και των στοιχείων από όλους τους φίλους του ανθρώπου! Η ισχυρή Ελλάδα που δεν καταγγέλλεται από κανένα κόμμα γιατί πρόκειται για μια κοινή τους εθνικιστική κατασκευή είναι το συγκαλυμμένο σύνθημα της "Μεγάλης Ελλάδας" που θα εκφραστεί αργότερα με τον ωμότερο τρόπο. Η συνεισφορά των εξαγωγών στο σχηματισμό του ΑΕΠ είναι 22.1% στο έτος 2000, το χαμηλότερο ποσοστό σ' όλη την ΕΕ και με διαφορά. Η προστιθέμενη αξία της βιομηχανίας σε ποσοστό του ΑΕΠ, 24% είναι επίσης το χαμηλότερο ποσοστό σ' όλη την ΕΕ. **Η αύξηση της βιομηχανικής παραγωγής στη δεκαετία 1990-2000, 12.5%, σχεδόν το μισό της Πορτογαλίας και της Ισπανίας.** Δεν μιλάμε για την Ιρλανδία που έχει απογειωθεί.

Το βιομηχανικό σαμποτάζ της φιλορώσικης πολιτικής περιγράφεται με αυτά τα μεγέθη. Η συνεισφορά της αγροτικής παραγωγής στο ΑΕΠ είναι 8%. Η αύξηση της παραγωγής στη δεκαετία 1990-2000 είναι 14.9%. Τα δύο τελευταία μεγέθη καθώς και η καταστροφή και η υπονόμευση της βιομηχανίας και της αγροτικής παραγωγής κατατάσσουν τη χώρα σε μια ιδιότυπη οικονομική κατηγορία. Την κατηγορία εκείνων των χωρών που η οικονομία τους ελέγχεται από μία κομπραδόρική, μία μεταναστευτική ολιγαρχία που υπηρετεί τα συμφέροντα του ρώσικου στρατοκρατικού μονοπωλίου. Και για να δώσουμε μια πληρέστερη εικόνα στον αναγνώστη για το βάρος που δίνουν όλες οι χώρες του κόσμου στη βιομηχανική ανάπτυξη και στη συνολική τους ανάπτυξη με υψηλής σύνθεσης κεφάλαια, δώσαμε στον πίνακα και μερικές άλλες χώρες. Μια χώρα από αυτές είναι και η Τουρκία. Ο αναγνώστης μπορεί να συγκρίνει τον Τούρκικο εθνικισμό με τον εθνικισμό των φαιοκκόκινων καθεστωτικών συγκρίνοντας τους ρυθμούς ανάπτυξης των δύο οικονομιών. Η διαφορά τους βρίσκεται φανερά στο ότι ο σοσιαλφασισμός στη χώρα μας εξυπηρετεί ξένα συμφέροντα, τα ρώσικα.

Το μέτωπο της αποβιομηχάνισης έχει περάσει εδώ και καιρό σε ολομέτωπη επίθεση κατά του εργοστάσιου χρυσού της TVX στη Χαλκιδική. Τελευταία επίθεση ήταν η προσφυγή που έκαναν το δημοτικό συμβούλιο Ιερισσού με επικεφαλής τον αντιδήμαρχο Τακέ και μερικοί κάτοικοι με την άμεση καθοδήγηση ενός Παπαγεωργίου, στελέχους παλιότερα της ΝΔ, κατά της άδειας επέκτασης των εργασιών εξόρυξης μολύβδου και αργύρου στην περιοχή της Στρατωνίκης. Όλοι αυτοί, που εδώ και χρόνια καθοδηγούνται πολιτικά από το ψευτοΚΚΕ, με αναφορές στον φιλικό τους τύπο και στις δικαστικές αρχές ζητούσαν να παρέμβει ο εισαγγελέας για να σταματήσουν αυτές οι εργασίες. Το συγκεκριμένο κοίτασμα είναι κρίσιμη σημασίας για το μέλλον των μεταλλείων και κατά συνέπεια και για το μέλλον των εργαζομένων εκεί αλλά και για όλη την περιοχή. Σύμφωνα με τους εργαζόμενους στην TVX αυτά τα κοιτάσματα μπορούν να δώσουν μια παράταση ζωής για την βιομηχανία. Το χτύπημα λοιπόν αυτής της εκμετάλλευσης ήταν ιδιαίτερα σοβαρό για το μέλλον αυτής της φτωχής περιοχής της χώρας μας που το μόνο που έχει είναι αυτό το εργοστάσιο. Γιατί θα είναι ίσως γνωστό ότι η περιοχή εκείνη της Χαλκιδικής δεν έχει καμιά τουριστική υποδομή ή ανάπτυξη και η ασχολία των κατοίκων, πέρα από τη δουλειά στο εργοστάσιο, είναι κυρίως η αγροτική.

Η διοίκηση της TVX αποφάσισε τότε την αναστολή των εργασιών στη βιομηχανία απειλώντας μάλιστα και την αποχώρησή της από την Ελλάδα. Σύμφωνα με ανακοίνωση της εταιρείας: *"Η TVX εμποδίστηκε να συνεχίσει τη λειτουργία των Μεταλλείων παρά το γεγονός ότι κατείχε τις νόμιμες άδειες, συνέπεια διαταγής για αναστολή από την Επιθεώρηση Μεταλλείων Βορείου Ελλάδας. Η αναστολή θα ξεκινήσει στις 11 Δεκεμβρίου και θα έχει επιπτώσεις σε περίπου 500 εργαζόμενους", αναφέρει μεταξύ άλλων η σχετική ανακοίνωση.* *"Μετά την κτήση των Μεταλλείων Κασσάνδρας το 1995, η TVX κάλυψε πλήρως όλες τις υποχρεώσεις και δαπάνησε περισσότερα από 250 εκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ για την ανάπτυξη των μεταλλείων μας στην Ελλάδα. Παρ' όλες τις προσπάθειες η εταιρεία παραμένει απογοητευμένη από τα γραφειοκρατικά εμπόδια και τις αυθαίρετες ενέργειες δημοσίων υπηρεσιών, καθώς και την απουσία προόδου, λόγω μη τήρησης των χρονικών ορίων και των προβλεπόμενων διαδικασιών από το ελληνικό δίκαιο", καταλήγει. Η TVX θα ξαναρχίσει τις μεταλλευτικές δραστηριότητες, εφόσον οι περιορισμοί που έχουν επιβληθεί στο Στρατόνι αρθούν, εάν η απαιτούμενη άδεια για επέκταση χορηγηθεί και ορισμένες υποχρεώσεις του ελληνικού Δημοσίου που απορρέουν από τη σύμβαση παραχώρησης εκπληρωθούν"* (Ελευθεροτυπία, 6-12). Ταυτόχρονα τα σωματεία των εργαζομένων μπροστά σε αυτή την κατάσταση έκαναν αλληπάλληλες επαφές με το υπουργείο Ανάπτυξης για να δοθεί αυτή η άδεια. Τις προηγούμενες μέρες τα σωματεία είχαν αποφασίσει διαμαρτυρία έξω από τη νομαρχία στον Πολύγυρο η οποία δεν έγινε γιατί την προγραμματισμένη ημερομηνία είχε ρίξει χιόνι και οι δρόμοι ήταν επικίνδυνοι.

Αυτές οι αντιδράσεις της TVX και ο διεθνής διασυρμός της χώρας, παράλληλα με τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων έκαναν έτσι ώστε το μεσημέρι της ίδιας μέρας το υπουργείο Ανάπτυξης να δώσει άδεια για εργασίες εκτός δομημένης περιοχής στη Στρατωνική παράλο που η TVX έδωσε και επιπλέον διευκρινίσεις στις μελέτες για την εξόρυξη αυτή. Αυτή ήταν μια μεγάλη νίκη του μετώπου της βιομηχανίας και της ανάπτυξης που δείχνει ότι εάν εταιρεία και εργαζόμενοι πορευθούν μαζί τότε μπορούν να πετύχουν να ζήσει αυτό το εργοστάσιο. Ταυτόχρονα το υπουργείο δεσμεύτηκε να απαντήσει οριστικά για το κομμάτι των εργασιών που βρίσκεται κάτω από το χωριό έως το Φεβρουάριο.

Όμως εδώ αναρωτιούνται οι εργαζόμενοι της TVX. Το Μετρό της Αθήνας πέρασε σε βάθος 40 μέτρων κάτω από τεραστίων διαστάσεων και βάρους κτιρίων που το ένα είναι ακριβώς δίπλα στο άλλο χωρίς κανένα πρόβλημα και οι εργασίες των μεταλλείων που είναι σε βάθος 200 μέτρων και κάτω από λίγα αραιά σπίτια ενός χωριού είναι δυνατόν να προκαλέσουν όλα αυτά τα προβλήματα του επικαλούνται οι εχθροί της επένδυσης την ίδια στιγμή μάλιστα που υπάρχουν οι σχετικές επιστημονικές μελέτες που δείχνουν το αντίθετο;

Έτσι το τέρας της ανεργίας για όλους τους εργαζόμενους έκανε απειλητική την εμφάνισή του. Όλα αυτά δημιούργησαν ένα μεγάλο κλίμα αγανάκτησης στους εργαζόμενους και τους κάτοικους της περιοχής που είδαν για άλλη μια φορά να απειλείται η δουλειά τους και το μέλλον τους. Έτσι αποφάσισαν τα σωματεία να διαμαρτυρηθούν για όλη αυτή την κατάσταση στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου Ιερισσού το απόγευμα της Παρασκευής 14 του Δεκεμβρίου.

Εκεί λοιπόν στο δημοτικό συμβούλιο οι παραπάνω κύριοι Τακές και Παπαγεωργίου άρχισαν να βρίζουν τους εργάτες αποκαλώντας τους "τυφλοπόντικες" και με άλλες βρισιές. Εν τω μεταξύ έφτασαν νέα ότι κάποιοι εργαζόμενοι που πήγαιναν στη διαμαρτυρία αυτή είχαν τροχαία ατυχήματα. Αυτό φόρτισε ακόμη περισσότερο την ατμόσφαιρα, για την οποία αποκλειστικά υπεύθυνοι είναι οι παραπάνω και το ψευτοΚΚΕ που τους καθοδηγεί πολιτικά, με αποτέλεσμα τα συμβούν περιορισμένης έκτασης επεισόδια και μικροζημιές σε γραφείο του δημαρχείου από τους εργαζόμενους της TVX.

Αυτή ήταν μια δίκαιη πέρα για πέρα πράξη από την μεριά των εργαζομένων.

Αυτή η πράξη σε τίποτα δεν έχει να κάνει με τις "μπούκες" που οργανώνει το ψευτοΚΚΕ σε διάφορα υπουργεία για να δημιουργήσει θόρυβο και να παραιτηθεί κάποιος υπουργός που δεν ανήκει στο ρωσόδουλο μπλοκ εξουσίας. Εδώ ήταν εργάτες που παλεύουν το μεροκάματο και το μέλλον το δικό τους και των παιδιών τους και γίνονται αντικείμενο επίθεσης στην ίδια τους την ύπαρξη. Παρά όμως το δίκαιο αυτής της πράξης τα μέσα μαζικής ενημέρωσης έδωσαν μια ψεύτικη εικόνα των επεισοδίων δείχνοντας μόνο μερικά σπασμένα τζάμια πάνω σε ένα γραφείο και χωρίς να κάνουν για γενικότερη αναφορά στο όλο πρόβλημα προσπάθησαν να δημιουργήσουν για αρνητική εικόνα για τους εργαζόμενους στην TVX δείχνοντάς τους ότι καταστρέφουν. Είναι χαρακτηριστικό ότι ένας ολόκληρος ειρηνικός αγώνας πάνω από έξι χρόνια για τη σωτηρία αυτής της βιομηχανίας για την ανάπτυξη της περιοχής από τη μεριά των 800 περίπου εργαζομένων έχει περάσει στη σιωπή και στην απόκρυψη. Ενώ από την άλλη μεριά μερικές δεκάδες άτομα που κλείνουν ένα δρόμο δημιουργώντας τεράστια προβλήματα στις συγκοινωνίες και απίστευτη ταλαιπωρία στο λαό τυγχάνουν της πιο πλατιάς δημοσιότητας και υποστήριξης των ΜΜΕ αφού έχουν την πολιτική υποστήριξη του ψευτοΚΚΕ, του Συνασπισμού, του σημιτικού ΠΑΣΟΚ και της Καραμανλικής ΝΔ.

Ο μόνος δρόμος που υπάρχει για τη δουλειά και το μέλλον των εργαζομένων της TVX αλλά και για τη σωτηρία αυτής της βαριάς βιομηχανίας είναι ο μαζικός και επίμονος αγώνας. Πρέπει από κοινού τα σωματεία των εργαζομένων με όλα τα σωματεία που παλεύουν για τη βιομηχανική ανάπτυξη να βαδίσουν μαζί αυτόν το δρόμο που είναι και ο μόνος που μπορεί να έχει αποτελέσματα. Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για να ξεκινήσουν οι εργασίες της μεταλλουργίας χρυσού που θα φέρει το εργοστάσιο σε τροχιά ανάπτυξης καθυστερεί πολύ καιρό τώρα. Αυτή η καθυστέρηση έχει να κάνει με τον κοινό αγώνα εκεί. Αν αυτός σταματήσει την ίδια κιόλας ώρα θα εκδοθεί η απόφαση και θα είναι αρνητική για την τύχη της επένδυσης. Αυτό θα είναι καταστροφή και για τους εργαζόμενους αλλά και για τις ξένες επενδύσεις στη χώρα. Γιατί ποιος ξένος επενδυτής θα έρθει πια να επενδύσει σε μια χώρα όταν κανένα από τα μεγάλα κόμματα δεν θέλει ουσιαστικά την βιομηχανία και όταν το πιο μικρό από αυτό —το ψευτοΚΚΕ— είναι πάντα ενάντια σε κάθε επένδυση και ανάπτυξη;

ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΓΙΑ "ΚΑΤΑΣΚΟΠΙΑ"

Η Ελλάδα είναι μια ιδιότυπη "ευρωπαϊκή" χώρα. Είναι το μόνο κράτος μέλος του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο έχει καθεστώς που ασκεί ανοιχτά αντιδυτική πολιτική. Το ελληνικό καθεστώς με την αντιφατική αυτή στάση του, φτάνει στο σημείο απ' τη μια να κατηγορεί την Ευρώπη για "καταστολή" των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κι ελευθεριών κι από την άλλη να κρατεί παράνομα ευρωπαίους τουρίστες με την κατηγορία της κατασκοπίας. Αποκαλύπτει έτσι το πραγματικό, αποκρουστικό του πρόσωπο κι απομακρύνει τη χώρα από τον αναπτυσσόμενο δυτικό κόσμο.

Η υπόθεση έχει ως εξής: Στις 8 Νοέμβρη, ένα γκρουπ 12 αγγλων και 2 ολλανδών τουριστών συνελήφθη έξω από στρατιωτικό αεροδρόμιο της Καλαμάτας να φωτογραφίζει αεροπλάνα. Οι τουρίστες προσήχθησαν σε κρατητήριο της Καλαμάτας με την κατηγορία ότι έπαιρναν φωτογραφίες μέσα σε περιορισμένη στρατιωτική ζώνη, κατηγορία που επισείει έως και 20χρονη ποινή και την οποία οι καταγορεύμενοι αρνούνται πεισματικά. Στην Καλαμάτα παρέμειναν κρατούμενοι χωρίς δίκη και στα μέσα του μήνα, ενώ την προηγούμενη ακριβώς μέρα είχαν ενημερωθεί οι δικοί τους πως θα παρέμεναν στην εκεί, μεταφέρθηκαν στις φυλακές υψίστης ασφαλείας του Ναυπλίου, εξαιρουμένης της 51χρονης Λέσλι Κόπιν η οποία οδηγήθηκε στις φυλακές Κορυδαλλού επειδή εκεί διαθέτουν γυναικεία πτέρυγα. Μονάχα σε συνθήκες κράτησης υψίστης ασφαλείας θα μπορούσαν να συγκρατήσουν "εγκληματίες" τόσο "μεγάλης επικινδυνότητας"! Η κράτησή τους χωρίς δίκη για τέτοιο αδίκημα δε στέκει νομικά ενώ το αίτημα του δικηγόρου τους για αποφυλάκιση με όρους έως τη διεξαγωγή της δίκης απορρίφθηκε.

Όπως εκμυστηρεύτηκαν οι ίδιοι οι κρατούμενοι, οι συνθήκες κράτησής τους ήταν απελπιστικές. Η Μ. Κένεντυ, ύστερα από τηλεφωνική επικοινωνία που είχε με τον αδερφό της Α. Αντέμιακ, δήλωσε: "Ο αδερφός μου είπε ότι πριν μεταφερθούν στην Καλαμάτα οι φρουροί έκλεισαν το νερό έτσι ώστε να μην μπορούν να πιουν ή να πάνε στην τουαλέτα για ώρες. Βρίσκονταν καθοδόν για τον καινούργιο τόπο για επτά ώρες και το μόνο φαγητό που είχαν ήταν μερικές πατάτες και κρεμμύδια το απόγευμα" (ανταπόκριση BBC). Αλλά και μετά τη μεταγωγή τους η κα-

τάσταση παρέμεινε απογοητευτική. Οι συλληφθέντες, διασκορπισμένοι σε διάφορες πτέρυγες, διαπίστωσαν ότι τα κελιά ήταν απίστευτα βρώμικα, όπου αντί για κρεβάτι υπήρχε ένα λεπτό στρώμα ριγμένο στο πάτωμα, κι έσφουζαν από κόσμο. Σημειώνουμε χαρακτηριστικά πως η Α. Κόπιν, που πάσχει από άσθμα, στοιβάχθηκε σ' ένα κελί μαζί με 14 άλλες συγκαταρούμενες. Η Περνίτα Νόρις ήλθε στην Ελλάδα για να επισκεφθεί τον άντρα της κι έμεινε άναυδη, όπως είπε, από την κατάσταση στις ελληνικές φυλακές. "Οι φρουροί δεν μου επέτρεψαν να του δώσω την αγαπημένη του σοκολάτα και μπανάνες και μου είπαν ότι επιτρέπονται μόνο πορτοκάλια και ντομάτες. Μας χώριζε ένα χοντρό γυαλί όλη την ώρα της επίσκεψης και μιλούσαμε μέσω τηλεφώνου. Ένοπλοι φρουροί μας παρατηρούσαν όλη την ώρα και μόλις τελείωσε το μισάωρο, έπεσε η γραμμή" (Ελευθεροτυπία, 29-11). Να ποια είναι η μεταχείριση που επιφυλάσσει το ελληνικό κράτος για πολίτες της ΕΕ που έρχονται στη χώρα μας για τουρισμό κι είχαν την ατυχία να έχουν ένα χόμπυ που σχετίζεται με παρατήρηση αεροπλάνων. Μάλιστα, πολλές αγγλικές εφημερίδες ονόμασαν την περιπέτεια των Άγγλων τουριστών "Εξπρές του Μεσονυκτίου".

Στην πραγματικότητα, η φωτογράφιση αεροσκαφών είναι μια αρκετά γνωστή ιδιαίτερα στην Αγγλία και τις χώρες της Μπενελούξ και νόμιμη ενασχόληση. Πρόκειται για το λεγόμενο plane spotting, την καταγραφή δηλαδή των αριθμών κυκλοφορίας διαφόρων τύπων αεροσκαφών και άλλων χαρακτηριστικών τους, ένα χόμπυ χιλιάδων ανθρώπων. Στη χώρα μας, ένα τέτοιο χόμπι θεωρείται όχι απλώς εκκεντρικό αλλά και κατασκοπευτική δραστηριότητα η οποία τιμωρείται με φυλάκιση πολλών ετών. Το φωτογραφικό, βιντεοσκοπικό και χειρόγραφο υλικό των 14 τουριστών κατασχέθηκε και αφού μελετήθηκε από τις μυστικές υπηρεσίες διαπιστώθηκε, τέλη Νοέμβρη, ότι οι 14 αγγλοι κι ολλανδοί τουρίστες παραβίασαν το άρθρο 148 του Π.Κ. περί κατασκοπίας, πράξη που αποτελεί βαρύτατο κακούργημα. Οι πράκτορες της ΕΥΠ σε συνεργασία με αξιωματικούς της πολεμικής αεροπορίας δικαιολογούν την απόφασή τους από το γεγονός ότι οι κατηγορούμενοι συνέλεξαν στοιχεία για υψίστης ασφαλείας στρατιωτικό αεροδρόμιο κατά τη στιγμή που δεν επιτρέπεται η είσοδος σε επισκέπτες.

Όμως, ο δικηγόρος των τουρι-

στών Γιάννης Νικητέας επισημαίνει ότι "οι σημειώσεις που κρατούσαν οι πελάτες του από συγκεκριμένο αεροδρόμιο αφορούσαν μόνο παλαιούς τύπους αεροσκαφών", και μάλιστα οι δικαστικές αρχές επικεντρώνονται στην καταγραφή αεροσκαφών που βρίσκονται σε απόσυρση! Επιπλέον, το πρακτορείο Touchdown Tours που μετέφερε τους τουρίστες στη χώρα μας, γνωρίζοντας το ιδιότυπο νομικό καθεστώς στην Ελλάδα, είχε πρωτότερα ενημερώσει το ελληνικό υπουργείο άμυνας για τις ενέργειές τους. Ο Γ. Νικητέας, αναφέρει ότι είχαν ενημερώσει και το γενικό επιτελείο αεροπορίας το οποίο τους έδωσε ειδική άδεια. Το ίδιο είχαν κάνει και τις προηγούμενες φορές που επισκέφθηκαν τη χώρα κατορθώνοντας να φωτογραφίσουν πλήθος στρατιωτικών βάσεων. Η εφημερίδα Καθημερινή θέτει το ερώτημα τι σόι κατάσκοποι είναι αυτοί που φωτογραφίζουν φανερά στρατιωτικές βάσεις χωρίς να πάρουν την παραμικρή προφύλαξη;

Αλλά το κυριότερο ερώτημα για τη στάση των ελληνικών μυστικών υπηρεσιών είναι για ποια χώρα θεώρησαν ότι ασκούσαν κατασκοπία οι Βρετανοί; Θεωρήθηκε ότι ασκούσαν κατασκοπία για λογαριασμό της Βρετανίας; Και τι είδους στοιχεία θα μπορούσαν να δώσουν οι "Βρετανοί κατάσκοποι" στην αγγλική κυβέρνηση που δεν διέθετε ήδη η Αγγλία σα κράτος μέλος του ΝΑΤΟ, του αμυντικού συνασπισμού στον οποίο ανήκει και η Ελλάδα; Τελικά, η Ελλάδα συμπεριφέρεται ως κράτος μέλος του ΝΑΤΟ ή ως κράτος μέλος άλλου συνασπισμού, στο έδαφος του οποίου οι πολίτες των δυτικών χωρών δεν μπορούν να κινούνται ελεύθερα αλλά πρέπει να ελέγχονται ως ύποπτοι κατασκοπίας; Ποιους θεωρούμε συμμάχους μας και ποιους εχθρούς μας; Μέχρι πρόσφατα, μόνο στη Ρωσία και την Κίνα συλλαμβάνονταν πολίτες δυτικών χωρών με την κατηγορία της κατασκοπίας.

Από όλα τα στοιχεία αποδεικνύεται ότι άδικα κατηγορήθηκαν οι ευρωπαίοι τουρίστες από τις ελληνικές αρχές. Τότε, εύλογα θα αναρωτηθεί ο αναγνώστης, γιατί το ελληνικό κράτος προέβη σε μια τόσο αχαρκτήριστη ενέργεια; Πιστεύουμε ότι μετά την προβοκάτσια του Μανχάταν και ιδιαίτερα μετά την επίσκεψη Πούτιν στη χώρα μας η διαδικασία καταβρόχθισης της Ελλάδας από τους νέους τσάρους του Κρεμλίνου επιταχύνεται δραματικά, όπως και η μεθοδική απομάκρυνση από τη δημοκρατική Ευρώπη. Το καθεστώς δημιούργησε αυτή τη στιγμή ζήτημα ευρωπαίων κατασκόπων στην προ-

σπάθειά του να στρέψει την εγχώρια κοινή γνώμη ενάντια στη Δύση, που "θέλει να πλήξει τα εθνικά μας συμφέροντα κλέβοντας τα στρατιωτικά μας μυστικά". Μάλιστα, στηρίχθηκε και σε παλαιότερη πρόσκληση που είχε λάβει ο αρχηγός του γκρουπ από το τουρκικό γενικό επιτελείο, προκειμένου να δικαιολογηθεί και να εξεγείρει τους σοβινιστές. Κυρίως όμως με αυτές τις συλλήψεις το ελληνικό καθεστώς επιχειρεί να ξεσηκώσει την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη ενάντια στη χώρα μας και να τραυματίσει βαριά το ευρωπαϊκό ρεύμα του τουρισμού προς τα εδώ.

Σύμφωνα με την επίσημη εκδοχή, το ελληνικό κράτος είναι μέσα σε όλη την Ευρώπη αυτό που κυρίως προσπαθεί να διαφυλάξει τον κοινωνικό της χαρακτήρα (βλ. κίνημα αγροτών), καθώς και τα ανθρώπινα δικαιώματα (βλ. παρεμβάσεις Χρυσοχοϊδη στις ευρωπαϊκές διατάξεις για την τρομοκρατία). Αντίθετα όμως είναι αυτό που κατά κόρον τα παραβιάζει. Ενώ λοιπόν ο Χρυσοχοϊδης φωνάζει για περισσότερες ελευθερίες, οργανώνει αστυνομικά σώματα με ναζιστική νοοτροπία που δολοφονούν και εξευτελίζουν ατιμώρητα νεολαίους, μετανάστες και μειονότητες. Ενώ η κυβέρνηση κατηγορεί τη Δύση για ανάμειξη στα εσωτερικά μας με πρόσχημα τη 17Ν, αφήνει τη δολοφονική αυτή οργάνωση να εξοντώνει αμερικανούς πολίτες. Ενώ μιλάει για ευρωπαϊκό έλλειμμα δημοκρατίας, φιμώνει πραξικοπηματικά 66 ραδιοσταθμούς κι επιτρέπει τη νόμιμη λειτουργία της "Χρυσής Αυγής", της μοναδικής νόμιμης ναζιστικής οργάνωσης σε όλη την Ευρώπη. Αυτά συμβαίνουν μόνο σε ανατολικές στρατοκρατικές φασιστικές χώρες οι λαοί των οποίων δουλεύονται κατάλληλα για να μισούν τη Δύση όχι για τον ιμπεριαλισμό της, αλλά για τις δημοκρατικές κατακτήσεις των λαών της. Και ο μόνος ενδεδειγμένος τρόπος για να μισήσουν τον δυτικό δημοκρατισμό είναι η προβοκάτσια.

Η σύλληψη των 14, παράλληλα με την όξυνση των σχέσεων του έθνους με τη Δύση, θα επιφέρει σοβαρή πτώση της τουριστικής κίνησης προς τη χώρα μας και του εμπορίου. Η συμβολή του βρετανικού τύπου, που πρωτοστάτησε στο κίνημα συμπαράστασης προς τους συλληφθέντες, είναι καθοριστική, παρά το γεγονός ότι εκφράστηκε ταυτόχρονα μέσα από κάποιες εφημερίδες ένας φτηνός αγγλικός εθνικισμός που ανακατεύτηκε με το δίκαιο αίτημα της απελευθέρωσης των φυλακισμένων. Η "Ντέιλυ Μέιλ" με πρωτοσέλιδο τίτλο "Η κόλα-

σή μας σε ελληνική φυλακή", δημοσίευσε άρθρα αγανάκτησης καλώντας τον κόσμο να μποϊκοτάρει ελληνικά προϊόντα όπως είναι η φέτα, το ούζο, η ρετσίνα, ελληνικά γιαούρτια ή ελιές καλαμών προκειμένου να αποφυλακιστούν οι 14. Η εφημερίδα κατακλύστηκε από μηνύματα συμπαράστασης μεταξύ των οποίων και του αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μ. Βρετανίας Γρηγόριου καθώς η δίκαιη οργή του βρετανικού λαού αποκορυφώθηκε. Ο κάτοικος Λονδίνου Γ. Χουλιάρης γράφει σε επιστολή του που δημοσιεύτηκε στην Ελευθεροτυπία (4-12): "Η κατάσταση έχει ξεφύγει από κάθε έλεγχο. Στην αρχή ξεκινήσανε με αφιέρωματα του ύφους ότι είμαστε αφρικανικό κράτος και πως δεν επιτρέπεται να συμπεριφερόμαστε έτσι στους υπηκόους άλλων κρατών της Ε.Ε. (...), είδαμε γελοιογραφίες του στιλ να βασανίζονται αθώοι με θέα την Ακρόπολη και φυσικά με περιπαιχτικά σχόλια, ενώ το αποκορύφωμα ήταν πρωτοσέλιδος τεράστιος τίτλος της, με τον οποίο η Daily Mail ξεκίνησε καμπάνια εναντίον της Ελλάδας, μποϊκοτάζ των ελληνικών προϊόντων που πωλούνται εδώ (με αναλυτικές φωτογραφίες και ελληνικές σημειώσεις), του τουρισμού μας (με φωτογραφία δύο τεράστια φουγάρα που καπνίζονε κοντά στην Αθήνα!)" (σ.σ. πάντως πρέπει να έψαξαν πολύ για να τα βρουν), "ακόμα και της προσπάθειας για την επιστροφή των Μαρμάρων του Παρθενώνα (με φωτογραφία και λεζάντα ότι τα σώσανε από τους βάρβαρους!). Ενώ φυσικά μία ολοσέλιδη αναφορά στην ανικανότητα να εντοπισθούν οι της 17Ν με φωτογραφία της συζύγου του Άγγλου ακολούθου της πρεσβείας". Την εκστρατεία συνέχισαν οι "Τάιμς" κι άλλες εφημερίδες βρίσκοντας μεγάλη ανταπόκριση στο λαό έτσι ώστε να πιέσουν την ελληνική κυβέρνηση.

Βέβαια, η κυβέρνηση ισχυρίζεται πως δεν έχει καμία ανάμειξη με την υπόθεση και πως το θέμα ανήκει αποκλειστικά στην αρμοδιότητα της δικαιοσύνης. Τόσο ο κυβερνητικός εκπρόσωπος όσο και ο Γ. Παπανδρέου προέβαλαν το παραπάνω επιχείρημα. Σε μήνυμά του προς τους κρατούμενους ανέφερε χαρακτηριστικά: "Η Ελλάδα έχει νομοθεσία που πρέπει να γίνει σεβαστή από όλους και ακόμα θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι όλοι πρέπει να τηρούν τα αυξημένα μέτρα ασφαλείας στη χώρα, μετά την 11η Σεπτέμβρη" (Ελευθεροτυπία, 24-11). Τους είπε δηλαδή με δυολόγια ότι καλά τους κάνανε και

συνέχεια δίπλα

Ο ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜΟΦΑΣΙΣΜΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 24

πό τις παρούσες συνθήκες αδύνατη (19-12). Στην Παλαιστίνη, η μετατόπιση της κοινής γνώμης προς τους ναζιστές οφείλεται κυρίως στις συντονισμένες επιθέσεις του Σαρόν με παρόμοιο τρόπο που οι επιδρομές της Χαμάς σπρώχνουν τους ισραηλινούς προς το σιωνισμό. Ο Αραφάτ, είναι αλήθεια, συμπεριφέρεται ακραία ο-πορτουμιστικά και παρέχει εδώ και χρόνια καθεστώς ασυλίας στον ισλαμοφασισμό για να μη συγκρουστεί πολιτικά με τη βάση του, ενώ κιάλας χρησιμοποιεί τον ισλαμοφασισμό και τις βαρβαρότητες του σα διαπραγματευτικό χαρτί με το Ισραήλ. Το βαθύ αδύναμο σημείο του Αραφάτ και όλου του παλαιστινιακού εθνικισμού είναι ότι απαιτεί κάτι που ισοδυναμεί με τη διάλυση του κράτους του Ισραήλ στις σημερινές συνθήκες, την επιστροφή όλων των παλαιστίνιων προσφύγων στο Ισραήλ. Κάτι τέτοιο όμως μπορεί να γίνει μόνο μετά από πολλά χρόνια ειρήνης και ποτέ σαν προϋπόθεση για μια ειρήνη. Η Χαμάς και η Τζιχάντ ζούνε ακριβώς από αυτό το αδύνατο σημείο του εθνικισμού της Φατάχ. Τώρα που τα πνεύματα έχουν οξυνθεί ο Αραφάτ πληρώνει τα λάθη του και ζει ουσιαστικά κάτω από καθεστώς πολιτικής ομηρίας των εξτρεμιστών. Γι' αυτό δεν προέβη σε περαιτέρω μέτρα σύλληψης ή απαγόρευσης τέτοιων οργανώσεων. Οι προβοκάτορες πατάνε πάνω στη δυσχερή θέση του Αραφάτ για να στήσουν τις προβοκάτιες τους. Γνωρίζουν πως η αδυναμία πάταξης των συμμοριών εκθέτει ανεπανόρθωτα τον τελευταίο όχι μόνο στα μάτια του ισραηλινού σιωνισμού αλλά και της διεθνούς κοινότητας.

Φροντίζουν, λοιπόν, πάντα να συντηρούν το αντι-Αραφάτ μένος της ισραηλινής άρχουσας τάξης. Κάθε φορά που ο σιωνισμός εξασθενεί και η ισραηλινή ηγεσία εμφανίζει “συμπτώματα” προσέγγισης με τον παλαιστινιακό εθνικισμό εξαπολύουν τα ναζιστικά τάγματα εφόδου αγριεύοντας τον πρώτο ακόμα περισσότερο. Έτσι, η τρομοκρατική επίθεση στη Χάιφα και οι εμπρηστικές δηλώσεις των ναζιστών (“Μάρτυρες”, “Λαϊκός Στρατός-Μέτωπο Επιστροφής”) πυροδότησαν κλιμάκωση των στρατιωτικών επιθέσεων των ισραηλινών ενάντια στην παλαιστινιακή αρχή. Εκπρόσωπος του Σαρόν εκδήλωσε τότε την πρόθεση της πολιτικής ηγεσίας να περιορίσει και να ελέγξει τις μετακινήσεις του Αραφάτ. Με τον ίδιο τρόπο, λίγες ώρες αφότου η ισραηλινή κυβέρνηση παραδέχθηκε για πρώτη φορά ότι ο Αραφάτ “έχει αρχίσει να παλεύει σοβαρά κατά της τρομοκρατίας” (Ελευθεροτυπία, 12-12) πραγματοποιήθηκε δολοφονική επίθεση σε λεωφορείο κοντά στον εβραϊκό οικισμό Εμανουέλ, στη Δ. Όχθη, που στοίχισε τη ζωή 10 Εβραίων και τραυμάτισε 30. Την ευθύνη ανέλαβαν οι “Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του αλ-Ακσά”. Η επίθεση εξέθεσε ανεπανόρθωτα τον Αραφάτ οδηγώντας σε ένα πρωτοφανές κύμα επιθέσεων του ισραηλινού στρατού εναντίον των εγκαταστάσεων της Παλαιστινιακής Αρχής και σε “διακοπή κάθε επαφής” παρόλο που εκείνος δέχτηκε τελικά να κλείσει τα γραφεία της Τζιχάντ και της Χαμάς, όπως όφειλε. Ο παλαιστίνιος ηγέτης χαρακτηρίστηκε από το Σαρόν για άλλη μια φορά υπεύθυνος για τις επιδρομές και θεωρήθηκε “εκτός πολιτικού παιχνιδιού” (Μοντ, 14-12).

Η σκληρήνση της επίσημης στάσης του

Ισραήλ σε συνδυασμό με την υποστήριξη που δίνουν οι ΗΠΑ στο Σαρόν οδηγούν τη Φατάχ κατευθείαν στην αγκαλιά της Ρωσίας. Σύμφωνα με το σχέδιο του Κρεμλίνου θα πρέπει ο Αραφάτ πέφτοντας να αγνοεί ποιος τον έριξε. Αντίθετα μάλιστα, είναι ανάγκη να επιζητά τη ρωσική παρουσία στην περιοχή και να καταγγέλλει τους συνεργούς της στο έγκλημα, δηλαδή τις ΗΠΑ. Η Ρωσία πρέπει να έρθει αθόρυβα στην Παλαιστίνη, όπως έκανε στη Σερβία και το Αφγανιστάν. Αν ο Σαρόν ήθελε πραγματικά την πάταξη του ισλαμοφασισμού δε θα βομβάρδιζε εγκαταστάσεις της παλαιστινιακής εξουσίας αλλά τις σφηκοφωλιές της Χαμάς και της Τζιχάντ βοηθώντας τον Αραφάτ να απαγκιστρωθεί από αυτές. Με τον εκφασισμό του παλαιστινιακού εθνικισμού μεθοδεύεται, συν τις άλλους, η αντιπαράθεση ΗΠΑ-Αραφάτ.

Οφείλουμε να παρατηρήσουμε ότι η στάση των ΗΠΑ σε ότι αφορά την ισραηλο-παλαιστινιακή διαμάχη δε διαφέρει πολύ από τη στάση που επέδειξε στο Αφγανιστάν. Η τριανδρία Μπους – Τσένυ – Ράμσφελντ δεν κάνει αυτή τη στιγμή διάκριση μεταξύ Αραφάτ και Χαμάς όπως δεν έκανε διάκριση μεταξύ Ταλιμπάν και Λάντεν. Τώρα ο Σαρόν επιδιώκει να παρουσιάσει τον Αραφάτ (και όχι τους “Μάρτυρες του αλ-Ακσά”) ως μουλά Ομάρ στο πλευρό του Μπιν Λάντεν – Χαμάς, παρόλο που ο Αραφάτ είχε εξ αρχής καταδικάσει τη σφαγή της Νέας Υόρκης και υποστήριξε την Αμερική στον αγώνα ενάντια στους Ταλιμπάν για λογαριασμό της Ρωσίας.

Οι άνθρωποι που εργάζονται στις ΗΠΑ για την προώθηση των συμφερόντων του ρωσοκινεζικού άξονα συμβάλλουν επίσης με τον τρόπο τους στην πιο αρνητική μεταστροφή της αμερικάνικης πολιτικής. Ο Ντένις Ρος, για παράδειγμα, παλιός απεσταλμένος του Κλίντον στην περιοχή, εκτιμά ότι χρειάζεται να επιδοθεί τελεσίγραφο στον Αραφάτ από τις Ηνωμένες Πολιτείες που θα απειλεί με άρση των επαφών εάν δε συλληφθούν οι τρομοκράτες και δεν καταστραφούν οι γιάφκες τους (Μοντ, 15-12). Στα τέλη Νοέμβρη, ο αμερικανός απεσταλμένος Γ. Μπερνς είχε δηλώσει πως η Ουάσιγκτον είναι αποφασισμένη να πετύχει επανέναρξη των διαπραγματεύσεων όσος καιρός κι αν χρειαστεί. Μια βδομάδα αργότερα, η αμερικανική κυβέρνηση υποστήριξε το “δικαίωμα του Ισραήλ για αυτοάμυνα” ενώ αμερικανός αξιωματούχος τόνισε ότι είναι πρακτικά αδύνατο ο Μπους “να ζητήσει από το Ισραήλ να μην ανοίξει πυρ όταν εμείς κυνηγάμε την Αλ Κάιντα μέσα στο Αφγανιστάν” (Ελευθεροτυπία, 4-12). Με την κατάσταση στα πρόθυρα του πολέμου οι αμερικανοί ανακάλεσαν τον απεσταλμένο τους Α. Ζίνι από το Ισραήλ. Από το αμερικάνικο επιτελείο μονάχα ο ως χθες χειρότερος Κόλιν Πάουελ, σε αντίθεση με το Ράμσφελντ, εξακολουθεί να πιστεύει ότι υπάρχουν περιθώρια για συνεννόηση με συνομιλητή τον Αραφάτ. Όμως αυτός αποτελεί τη μειοψηφία.

Πιο καλή στάση επιδεικνύει η Ευρώπη. Ανακοίνωση του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου στις 13-12 παρέχει στήριξη στη νόμιμη παλαιστινιακή ηγεσία Αραφάτ. Ταυτόχρονα, καταδικάζονται “οι πράξεις τρομοκρατίας από παλαιστινιακές οργανώσεις” αλλά και οι στρατιωτικές επιχειρήσεις του

Ισραήλ. Την ίδια στιγμή, η Κομισιόν αποφάσισε να προσφέρει υλική βοήθεια 30 εκ. ευρώ στην Παλαιστινιακή Αρχή. Η Γαλλία πρωτοστάτησε στις παραπάνω ενέργειες. Παρόμοια στάση κράτησε η αιγυπτιακή κυβέρνηση ενώ ο δυτικόφιλος πρόεδρος Μουμπάρακ κάλεσε το Μπους να επέμβει “αίροντας αμέσως τα μέτρα έκτακτης ανάγκης ενάντια στους Παλαιστίνιους”. Το Ιράν και άλλες σοσιαλιστικές αραβικές χώρες τάχθηκαν μόνο κατά των ισραηλινών επιδρομών, δηλαδή ουσιαστικά υπέρ των ισλαμοφασιστών.

Η Ρωσία έδειξε να στηρίζει τον Αραφάτ καθώς ο Πούτιν απέστειλε μήνυμα όπου ανέφερε πως “δεν αποδέχεται τις στρατιωτικές επιχειρήσεις του Ισραήλ” (17-12). Όμως η στάση του Κρεμλίνου είναι διπρόσωπη γιατί προβάλλει την απαίτησή αυτή την κρίσιμη στιγμή να ληφθούν περαιτέρω μέτρα απ’ την πλευρά του Αραφάτ ενάντια στη Χαμάς. Σύμφωνα με την Ελευθεροτυπία (18-12), Αμερική-Ρωσία ζήτησαν συγκεκριμένα μέτρα από την παλαιστινιακή αρχηγεία. Συγκεκριμένα, “το ρωσικό υπουργείο Εξωτερικών ζήτησε “συμπληρωματικά μέτρα, αποτελεσματικά και συγκεκριμένα, για να τεθεί τέρμα στις επιθέσεις των τρομοκρατών”. Αυτή η θέση της Μόσχας ανταποκρίνεται περισσότερο στις διαθέσεις της από ότι το μήνυμα του Πούτιν. Διατυπώθηκε τη στιγμή που ο Αραφάτ ήταν εγκλωβισμένος από τις πιέσεις της διεθνούς κοινότητας και την άρνηση των ναζιστών να σταματήσουν την ένοπλη βία ύστερα από την απεγνωσμένη έκκληση που έκανε. Τότε, ξαφνικά, η Χαμάς ανακοίνωσε αναστολή των επιθέσεων εμφανιζόμενη ως πιο μετριοπαθής δύναμη από ότι ο σιωνισμός, ως μόνη λύση για τον Αραφάτ.

Στις 20 Δεκέμβρη, το σχέδιο που ζητούσε αποστολή “μηχανισμού παρακολούθησης” πέρασε στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ με παλαιστινιακή πρωτοβουλία. Το σχέδιο καταδικάζει τις αμφίπλευρες “τρομοκρατικές πράξεις”. Αποτελεί το πρόπλασμα της ρωσικής παρέμβασης στην περιοχή. Η Ρωσία θέλει στη θέση του Αραφάτ έναν ηγέτη ψευτούφεσιακό, δήθεν οπαδό της ειρήνης και της πάταξης της τρομοκρατίας αλλά στην ουσία αντιδυτικό κι αδιάφορο για την τύχη του παλαιστινιακού λαού. Την κατάλληλη στιγμή, η απόφαση του ΟΗΕ, που μέχρι τότε θα έχει υιοθετηθεί από το υπό ρωσοκινεζική ηγεμονία Συμβούλιο Ασφαλείας, θα κατοχυρώσει την αλλαγή φρουράς προς όφελος της Ρωσίας.

Για άλλη μια φορά, ο σοσιαλιμπεριαλισμός δυναμιτίζει την ένταση, βάζει τους αντιπάλους της να δέρονται μεταξύ τους και τελικά τους καταβροχθίζει ενώ εκείνοι επικροτούν κατενθουσιασμένοι. Η αποκλιμάκωση της έντασης προϋποθέτει αυτή τη στιγμή το σταμάτημα της επίθεσης από μέρους της ισραηλινής ηγεσίας ενάντια στο ρεύμα που εκφράζει ο Αραφάτ, και αμέσως μετά τη θέση εκτός νόμου, τη σύλληψη και τιμωρία από μέρους του τελευταίου αλλά και του Ισραήλ, όλων των ναζιστικών, αντισημιτικών συμμοριών. Χρειάζεται το κράτος του Ισραήλ να βοηθήσει τον Αραφάτ να απαλλαγεί από αυτά τα καθάρματα και η Δύση να πιέσει την ηγεσία του Ισραήλ προς μια φιλειρηνική κατεύθυνση. Μόνο κάτω από τέτοιους όρους το βρώμικο παιχνίδι της Ρωσίας θα αποκαλύπτονταν.

συνέχεια από τη σελ. 22

τους συλλάβανε κι ότι δεν πρέπει να ανακατώνουνε την κυβέρνηση με το πρόβλημά τους γιατί αυτό αφορά τη δικαιοσύνη. Δεν εξήγησε όμως ποιος φέρει την ευθύνη για την παράνομη μακροχρόνια κράτησή τους, τη στιγμή που οι συλληφθέντες είχαν την άδεια του ΓΕΑ για να κάνουν plane spotting. Δεν εξηγείται επίσης πως γίνεται όταν η δικαιοσύνη εξετάζει μία υπόθεση, η εκτελεστική εξουσία και τα κόμματα να μην μπορούν να διατυπώνουν τις δικές τους πολιτικές εκτιμήσεις και απόψεις για τα μεγάλα ζητήματα που αφορούν αυτή την υπόθεση. Είναι συντριπτικό εναντίον του Σημίτη ότι το κυβερνητικό κόμμα δεν έκανε καμιά δήλωση και καμιά καμπάνια για την αποφυλάκισή τους.

Το δίκαιο κλίμα οργής που επικρατούσε στο Ηνωμένο Βασίλειο ανάγκασε τον Μπλερ να συνομιλήσει τηλεφωνικά με τον Σημίτη προκειμένου να βρεθεί μια λύση στο πρόβλημα. Εξαιτίας επίμονων παραστάσεων ευρωβουλευτών όπως και των βουλευτών του βρετανικού κοινοβουλίου ο Γ. Παπανδρέου έστειλε 3 αντιπροσώπους του να επισκεφθούν τη Λ. Κόπιν στον Κορυδαλλό. Δεν πήγε όμως ο ίδιος, υποβαθμίζοντας το γεγονός, και επικαλέστηκε πιέσεις της κοινής γνώμης “να μην αναμιχθεί στο έργο της δι-

καιοσύνης”. Βεβαίως, όταν είναι να βρίσουν τον Ντογιάκο που ξεσκέπασε την ιστορική τους εκλογική νοθεία δεν σκέπτονται καθόλου να μην “αναμειχθούν στο έργο της δικαιοσύνης”. Στις 4-12 η βρετανική κυβέρνηση ζήτησε επίσημα από την ελληνική την “άμεση αποφυλάκιση των 12 βρετανών παρατηρητών αεροπλάνων” επισημαίνοντας πως αν η Ελλάδα έχει αποδεικτικά στοιχεία εναντίον τους θα πρέπει να τα υποβάλει στη δικαιοσύνη. Έτσι, λίγες μέρες αργότερα (12-12) το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Καλαμάτας έκδοσε βούλευμα για τους 14 τουρίστες με το οποίο αποφάσισε την παραπομπή τους σε δίκη με την κατηγορία για κατασκοπία σε βαθμό πλημμελήματος τελικά και όχι κακουργήματος, και την αποφυλάκισή τους με την καταβολή εγγύησης 5 εκ. δρχ. για τον καθένα (!!!) έως ότου οριστεί δικάσιμος. Οι ταλαίπωροι τουρίστες θα δικαστούν στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Καλαμάτας κατηγορούμενοι για παράβαση της παρ. 1 του άρθ. 148 που συνεπάγεται ενδεχόμενο δόλο.

Έτσι οι τουρίστες προσωρινά απελευθερώθηκαν ενώ η ρετσίνα που έριξαν οι προβοκάτορες ενάντια στη χώρα μας μένει και το ζήτημα εκκρεμεί. Καθώς πλησιάζει η ρωσική εξουσία στη χώρα, θα πληθαίνουν παρόμοια περιστατικά με αποτέλεσμα να διευρύνεται το χάσμα Ελλάδας-Δύσης.

ΙΣΡΑΗΛ

Ο ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜΟΦΑΣΙΣΜΟΥ

Για να αποκτήσει ο σοσιαλδημοκρατισμός τον έλεγχο της Μ. Ανατολής και ευρύτερα όλου του μουσουλμανικού κόσμου θα πρέπει να οξύνει την ισραηλο-παλαιστινιακή σύγκρουση και να υποτάξει απολύτως στα σχέδιά του τον παλαιστινιακό εθνικισμό για να καταβροχθίσει στη συνέχεια το δυτικόφιλο Ισραήλ. Ο τρόπος για να τα πετύχει αυτά είναι η εξάρτηση του παλαιστινιακού έθνους και η ταχύτατη εκφασιστικοποίησή του. Σήμερα, το έθνος αυτό βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση καθώς η αδύναμη ηγεσία του κινδυνεύει με πτώση. Ανάλογη κατάσταση επικρατεί στην ισραηλινή αστική τάξη της οποίας η μετριοπαθής φράξια χάνει διαρκώς έδαφος.

Το ισραηλο-παλαιστινιακό πρόβλημα προσδιορίζεται από την ένωση κι αλληλοσύγκρουση τεσσάρων δυνάμεων. Πρόκειται καταρχάς για τον παλαιστινιακό εθνικισμό, που εκφράζεται από τον ηγετικό εκπρόσωπο της παλαιστινιακής αστικής τάξης, τον γενικά τριτοκοσμικό και ομορτοουνιστή Γιάσερ Αραφάτ και την οργάνωσή του "Φατάχ". Κατόπιν, έχουμε τη σχετικά ειρηνόφιλη και δημοκρατική τάση της ισραηλινής αστικής τάξης, εκπροσωπούμενη από το Σιμόν Πέρες, τον πρώην πρόεδρο του κράτους και νυν υπουργό εξωτερικών, στέλεχος του "Εργατικού Κόμματος". Το Εργατικό Κόμμα συμμετέχει στον κυβερνητικό συνασπισμό μαζί με τους σιωνιστές. Αυτοί εκφράζονται σήμερα μέσω του κόμματος "Λικούντ" με αρχηγό τον σοβινοφασίστα πρωθυπουργό Αριέλ Σαρόν και στοχεύουν στην κατάλυση κάθε παλαιστινιακής κρατικής υπόστασης. Τέλος, έχουμε τον ισλαμοφασισμό με κύριους εκπροσώπους τις δολοφονικές, ναζιστικές οργανώσεις "Χαμάς" και "Τζιχάντ". Οι οργανώσεις αυτές είναι απόλυτα εξαρτημένες πολιτικά από τις δύο πιο φασιστικές αραβικές χώρες του παγκόσμιου νεοναζιστικού άξονα, δηλαδή τη Συρία και το Ιράν. Σα στόχο αυτές οι ναζιστικές οργανώσεις έχουν την κατάλυση του κράτους του Ισραήλ και τη σφαγή των εβραίων.

Η κύρια αντίθεση που διέπει αυτή τη στιγμή το μεσανατολικό έχει ως πόλους από τη μια μεριά την άτυπη συμμαχία των ισλαμοφασιστών και σιωνιστών κι από την άλλη τον παλαιστινιακό εθνικισμό μαζί με την ειρηνόφιλη μερίδα της ισραηλινής αστικής τάξης. Ο πρώτος πόλος της αντίθεσης κυριαρχεί σήμερα έναντι του δεύτερου εξοβελίζοντας έτσι κάθε ελπίδα για ειρηνική συνύπαρξη των δύο λαών. Όμως η βαθύτερη αντίθεση είναι ανάμεσα στον ισλαμοφασισμό και τον παλαιστινιακό εθνικισμό. Γιατί οι δυνάμεις που κινούν τα νήματα των ισλαμοφασιστικών ταγμάτων εφόδου, συγκεκριμένα οι εγκέφαλοι του ρωσοκινεζικού νεοχιτλερικού άξονα, είναι οι βασικοί υποκινητές της έντασης στην περιοχή προκειμένου να αναδείξουν τους δικούς τους ανθρόπους στην ηγεσία της παλαιστινιακής αστικής τάξης, ενουχιζόντας την τελευταία σαν τέτοια. Μια ρωσόδουλη παλαιστινιακή οντότητα θα μπορεί να επιτίθεται ενάντια στην εθνική ανεξαρτησία και ακεραιότητα του Ισραήλ σύμφωνα με τις υποδείξεις του Κρεμλίνου, διαθέτοντας μάλιστα διεθνή υποστήριξη ενώ θα υποδαυλίζει έντεχνα το μίσος όλου του μουσουλμανικού κόσμου ενάντια στη

Δύση. Αυτά προϋποθέτουν την εξουδετέρωση της εθνικιστικής μερίδας της παλαιστινιακής αστικής τάξης, δηλαδή την πτώση του Αραφάτ, υπέρμαχου της ειρηνικής συνύπαρξης των δύο γειτόνων μέσα από δύο ανεξάρτητα και κυρίαρχα κράτη.

Πραγματικά, αν σήμερα η πολιτική σκηνή του Ισραήλ ηγεμονεύεται από το σιωνισμό αυτό οφείλεται σχεδόν αποκλειστικά στη δολοφονική πρακτική των ισλαμοφασιστικών ταγμάτων εφόδου. Η ιδεολογία τέτοιων συμμοριών, στηρίζεται στον άκρατο αντισημιτισμό. Οι σιχαμένοι αυτοί δολοφόνοι δε δέχονται την ύπαρξη ισραηλινού έθνους και κράτους, παρόλο που η δημοκρατική ανθρωπότητα το έχει αποδεχθεί αυτό εδώ και μισό αιώνα ως απάντηση στη ναζιστική εξόντωση των Εβραίων. Παράλληλα, προβαίνουν σε μαζικές και συστηματικές δολοφονίες ισραηλινών αμάχων ενώ στο καταστατικό της Χαμάς αναφέρεται ανοιχτά η "ανάγκη" για εξόντωση όλων των εβραίων, κατά τα χιτλερικά πρότυπα. Οι ισλαμοφασίστες της Χαμάς και της Τζιχάντ ξεκίνησαν τη δολοφονική δράση τους στα μέσα της προηγούμενης δεκαετίας όταν στην ηγεσία του Ισραήλ βρισκόταν ο εκπρόσωπος των φιλερηνικών τμημάτων της ισραηλινής αστικής τάξης, Γιτζάκ Ράμπιν. Οι πολύνεκρες επιθέσεις των ισλαμοφασιστών όπλισαν το χέρι των σιωνιστών δολοφόνων του Ράμπιν ενώ ενίσχυσαν σημαντικά τις ακραίες αντιπαλαιστινιακές φοβίες του ισραηλινού λαού που άρχισε να μην αισθάνεται άνετα ζώντας μαζί με τους άραβες. Σαν αποτέλεσμα, την πρωθυπουργία ανέλαβε αρχικά ο σχετικά ενδιάμεσος Β. Νετανιάχου του κόμματος "Λικούντ", στη συνέχεια ο κεντρώος του Εργατικού Κόμματος Ε. Μπάρακ, και τελευταία, με την επάνοδο των επιθέσεων, ο σιωνιστής Σαρόν.

Οι σιωνιστές, σε αντίθεση με τους ειρηνόφιλους του Σ. Πέρες, δεν έχουν και μεγάλο πρόβλημα με τη δράση του ισλαμοφασισμού. Ξέρουν πως χωρίς αυτόν δύσκολα στέκονται στο πολιτικό προσκήνιο και δύσκολα αποκτούν τη διεθνή κάλυψη. Γι' αυτό ρίχνουν την κύρια ευθύνη για το αιματοκύλισμα στον Αραφάτ και όχι στη Χαμάς ή τη Τζιχάντ. Πιστεύουν ακόμα πως μια ενδεχόμενη πτώση του Αραφάτ θα συνοδευόταν από την κατάλυση της παλαιστινιακής κρατικής υπόστασης, πράγμα που συμπίπτει με τα στρατηγικά τους σχέδια. Ο ισραηλινός υπουργός εσωτερικής ασφαλείας και ηγετικό στέλεχος του Λικούντ, Ούζι Λαντάου, σε ερώτηση δημοσιογράφου αν φοβάται μήπως οι επιχειρήσεις του Ισραήλ αναδεί-

ξουν στην πολιτική διεύθυνση των παλαιστινίων τους ισλαμιστές απάντησε επί λέξει: "Προτιμώ μια Χαμάς χωρίς μάσκα από μια Παλαιστινιακή Αρχή που αναπτύσσεται καλυμμένη. Έτσι τα πράγματα το λιγότερο θα ξεκαθαρίσουν. Η διαφορά ανάμεσα στον Αραφάτ και το σείχη Γιάσιν (αρχηγού της Χαμάς) είναι η ίδια μεταξύ του στραγγαλιστή της Βοστώνης και του Τζακ του Αντεροβγάλη. Και οι δυο είναι δολοφόνοι. Μόνο ο τρόπος που σκοτώνουν διαφέρει" (Μοντ, 14-12-01).

Στα τέλη Νοέμβρη, η σύγκρουση Σαρόν-Πέρες σχετικά με το χειρισμό του παλαιστινιακού βρισκόταν στο φώρτε της. Ο πρώτος έθετε σαν όρο για την επίτευξη εκεχειρίας την άρση των ισλαμικών επιθέσεων για τουλάχιστον μια βδομάδα. Όμως αυτό ήταν αδύνατο να συμβεί τη στιγμή που ο Αραφάτ βρισκόταν σε μειονεκτική θέση (για λόγους που θα δούμε στη συνέχεια). Αντίθετα, ο Πέρες επέμενε πως θα πρέπει το Ισραήλ ως ένδειξη καλής θέλησης να χαλαρώσει τον έλεγχο των παλαιστινιακών εδαφών χωρίς να απαιτήσει από τη νόμιμη παλαιστινιακή ηγεσία την καταστολή των τρομοκρατών. Μάλιστα, είχε προτείνει ένα σχέδιο επίλυσης του προβλήματος το οποίο απορρίφθηκε από το Σαρόν διότι καταργούσε εβραϊκούς οικισμούς στη Γάζα και παραχωρούσε στην Παλαιστίνη κοινά σύνορα με την Ιορδανία. Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, οι σοβινοφασίστες του Σαρόν εμποδίζονταν να στραφούν ανοιχτά, με μια κατά μέτωπο επίθεση, εναντίον του Αραφάτ.

Στο σημείο αυτό χρειάστηκαν μόνο μερικές επιθέσεις των ρωσοκίνητων χιτλερικών αποσπασμάτων για να επιταχύνουν τις εξελίξεις. Μεταξύ άλλων, η δολοφονία 3 επιβατών λεωφορείου από κομάντος της "Τζιχάντ" και των "Ταξιαρχιών Μαρτύρων του αλ-Ακσά" στις 30 Νοέμβρη έδωσαν την ευκαιρία στον υστερικό Σαρόν να δηλώσει: "Θεωρώ τον Αραφάτ άμεσα υπεύθυνο για τις εγκληματικές ενέργειες και την τρομοκρατία" (Ελευθεροτυπία, 1-12). Οι Ταξιαρχίες του αλ-Ακσά είναι μια νεοδημιούργητη δολοφονική φράξια η οποία συσπειρώνει μερίδα στελεχών της Φατάχ εμποδίζοντας την ηγεσία της να συντρίψει αποφασιστικά τους ισλαμοφασίστες. Το πιο πιθανό είναι ότι πρόκειται για φιλικούς προς τη Ρωσία εισοδιστές μέσα στο στρατόπεδο του παλαιστινιακού εθνικισμού που αποσκοπούν στο προβοκάρισμα και την πολιτική ομηρία του Αραφάτ, και ύστερα, γιατί όχι, στην ηγεμονία των ρωσόφιλων φίλων τους μέσα στη Φατάχ. Η τύχη του παλαιστίνιου ηγέτη έπαιρνε την κάτω βόλτα. Διαισθανόμενοι ωστόσο τον στρατηγικό κίνδυνο για την ειρήνη, οι κυβερνητικοί που εκφράζουν πιο λογικές θέσεις τόνισαν ότι ο Αραφάτ είναι πολύ αδύναμος πολιτικά για να καταστείλει τους τρομοκράτες, ενώ προηγούμενα τον χαρακτήριζαν απρόθυμο να το κάνει, και δήλωσαν πως δεν επιθυμούν να τον ανατρέψουν (Βήμα, 2-12). Τότε επιστρατεύθηκαν οι καμικάζι γι' άλλη μια φορά σκορπώντας το

θάνατο στο έδαφος του Ισραήλ με τρεις επιθέσεις αυτοκτονίας μεγάλης κλίμακας σε Ιερουσαλήμ, Χάιφα και Λωρίδα της Γάζας. Οι επιθέσεις τους σε λεωφορείο και σε πολυσύχναστο δρόμο όπου συχνάζει νεολαία σκότωσαν 31 άτομα και προκάλεσαν πάνω από 200 τραυματίες. Την ευθύνη ανέλαβαν η Χαμάς και η Τζιχάντ. Ο Σαρόν αντέδρασε αστραπιαία με "κήρυξη πολέμου" ενάντια στον Αραφάτ. Ισραηλινά τεθωρακισμένα εισέβαλαν και κατέστρεψαν παλαιστινιακές εγκαταστάσεις, όπως το διεθνές αεροδρόμιο της Γάζας, ενώ ελικόπτερα και αεροπλάνα βομβάρδισαν κρατικά κτίρια της Παλαιστινιακής Αρχής σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας αρκετούς αμάχους, αρκετούς ανθρώπους της Φατάχ. Τρεις από τους πυραύλους έσκασαν δίπλα στα γραφεία του Αραφάτ με στόχο τον εκφοβισμό του.

Το στρατόπεδο του Αραφάτ δε μπορούσε να αφήσει αναπάντητη την κατηγορία ιδιαίτερα τώρα που ο Σαρόν τη χρησιμοποιεί δραστήρια για την εξαφάνιση της παλαιστινιακής κρατικής οντότητας. Διαβεβαίωσε λοιπόν το Ισραήλ ότι θα προβεί σε συλλήψεις τρομοκρατών υπό την προϋπόθεση ότι ο ισραηλινός στρατός θα σταματούσε τις επεμβάσεις του στις παλαιστινιακές ζώνες δίνοντας έτσι ελευθερία κινήσεων στις παλαιστινιακές αρχές. Τηρώντας την υπόσχεσή του, ο Αραφάτ έκανε ένα βήμα προς τα μπρος συλλαμβάνοντας 150 υπόπτους, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται στελέχη της Χαμάς όπως είναι ο πνευματικός της ηγέτης, σείχη Αχμέντ Γιάσιν. Όμως εδώ φάνηκαν ξεκάθαρα οι δυσμενείς πολιτικοί συσχετισμοί για τον Αραφάτ. Λίγα εικοσιτετράωρα μετά τη σύλληψή του, τόσο η Τζιχάντ όσο και η Χαμάς απείλησαν ότι θα στραφούν ενάντια στην παλαιστινιακή εξουσία ενώ σκληρή κριτική έκανε και το ρωσόδουλο Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση τονίζοντας ότι "η παλαιστινιακή αστυνομία πρέπει να βρίσκεται στο πλευρό του λαού και να στηρίζει το δικαίωμά του στην αυτοάμυνα" (Ελευθεροτυπία, 7-12), δηλαδή το δικαίωμα του ναζισμού να σφάζει αθώους εβραίους. Την ίδια στιγμή, τα χιτλερικά αποσπάσματα οργάνων μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στον Αραφάτ που, σε ορισμένες περιπτώσεις, κατέληγαν σε ένοπλη αντιπαράθεση. Ο εκβιασμός των ναζι έγκειται λοιπόν στην εξής απειλή: "αν δε σταματήσεις αμέσως τις συλλήψεις θα προκαλέσουμε εμφύλιο".

Ένα τέτοιο ενδεχόμενο θα οδηγούσε στο πολιτικό τέλος του Αραφάτ, και μαζί του της εθνικής παλαιστινιακής φράξιας, καθώς οι εξτρεμιστικές θέσεις των ταγμάτων εφόδου κυριαρχούν τώρα στη συνείδηση της πλειοψηφίας των Παλαιστινίων. Σύμφωνα με δημοσκοπήση ανεξάρτητου κέντρου, το 64% του πληθυσμού υποστηρίζει τις επιθέσεις αυτοκτονίας των ισλαμοφασιστών ενώ το 57,6 έναντι μόνο 34,9% πιστεύουν ότι η εκεχειρία είναι υ-

